

Why Trust the Bible?

بوچی ممانه به

کتیبی پیروز بکاهین؟

گریگ گیلبرت

وه رگپران: نه ریمان تاهیر
ته ندازیار سروش

«باوه‌پدارانی ئەم سەردەمە، زیاتر لە هەر سەردەمیکی دیکە، پێویستە بزانی چۆن بەرگری لە راستیی «وشەی خودا» دەکەن لە نێو جیهانیکیدا کە هەتا دیت دژایەتی تێیدا زیاد دەکات. گیلبەرت لەم کتێبەدا بەلگەی بەهێز ئاراستەی باوه‌پداران و بیاوه‌پاران دەکات و پالپشتی راستگۆیی کتییی پیرۆز دەکات، بەو باوه‌پداران چە کدار دەکات بە کەرەستەی گرنگ بۆ ئەوێ لەم جیهانە پەر لە گومان و دوودلییەدا چالاک بن.»

جۆش مكداول، نووسەر و وتاریژ

«ئەم کتێبە پێویستیەکی گەورە داوێن دەکات لە سەردەمیکی کە خەلکی هەموو جۆرە پرسیارێک دەکەن لەبارەی کتییی پیرۆز و رادەیی راستگۆییەکی بەر لەوێ تەنانەت تەماشای بکەن و بیخویننەو. ئەم بەرھەمەیی گریگ گیلبەرت، «بۆچی متمانە بە کتییی پیرۆز بکەم؟»، وەلامی ئەو پرسیارە دەداتەو بە لیکۆلینەو لە کۆمەلێک بابەت کە خەلکی زۆر جار دەپورۆژین بۆ ئەوێ مەزنتزین کتیب نەخویننەو کە کتییی پیرۆز. بە زمانیکی سادە پیمان دەلێت کە بۆچی دەتوانین متمانە بە کتییی پیرۆز بکەین و سەرنجیکی ورد بخەینە سەر ئەوێ کە دەربارەی ژیان دەیلێت.»

دارل ئیل. بۆک

بەرپۆه‌بەری جیئەجیکاریی ریکخراوی چالاکیی کەلتوریی هاورد. جی. هیندرکس، مامۆستای توێژەر لە بەشی لیکۆلینەو لە پەیمانە نووی لە کۆلیژی بەزداناسیی دالاس

«ئایا بەراستی دەتوانین متمانە بە کتییی پیرۆز بکەین؟ پرسیارێکی زۆر گرنگە کە شایانی بیر لێ کردنەوێ، بە تاییەتی لە بەرەنگاربوونەوێ ئەو گومانانە کە بالادەستە لەسەر کەلتورە کەمان. گریگ گیلبەرت راستەوخۆ دەچیتە سەر ئەو پرسیارە، وەلامی روون و باوه‌پریکەر پیشکەش دەکات کە یارمەتی خوینەر دەدات متمانە بە کتییی پیرۆز بکات. ئەم کتێبە بە سەرچاوەیەکی گرنگ دادەنرێت بۆ ئامادەکردنی باوه‌پداران بۆ ئەوێ بە دلگەرمییەو بەرگری لە کتییی پیرۆز بکەن، هەرەوھا ئالنگاری گومانکەرەن دەکات بۆ ئەوێ چاوە بخشیننەو بە هەلوێستەکانیان. بە رادەیکێ زۆر سوودم لەم کتێبە بینی.»

کرسچن ویگەرت

قەشەیی گەورەیی کلیسای ئارشی گیماینە، هامبۆرگ، ئەلمان

«ئەم كىتەبە ناوازەيە پوختەيەكى بېيۈنە لە بەلگە پېشكەش دەكات بۆ پالېشتى لايەنى مېژوويى كىتەبى پىرۇز. ھەرۈھە دەتوانرى بگوتىرى، پوختەيەكى گشتىگر و پىر لە بەلگەيە؛ بە وردى چوۋەتە نىۋو بابەتەكە و ئاسانە بۆ خويندەنەۋە و قايلكەرە. من نە تەنھا ھانتان دەدەم بۆ خويندەنەۋەي، بەلكو ھەۋل دەدەم بىدەم بە چەندىن ھاۋرى و ناسراوم، لە باۋەردار و بى باۋەر.»

ۋىيام تەيلەر

پراگرى زانكۆي سەينت ھىلين بېشەپسگەيت لە لەندەن
نووسەرى (كىتەبى تىگەيشتن لە سەردەمەكان و ھاۋبەشى)

«زۆرىك لەو قوتابىيانەي كە من دەياننام، دەزانن كە بېيۈستە متمانە بە كىتەبى پىرۇز بگەن، بەلام ھۆكارەكەي نازانن، بۆيە زۆر جار متمانەي پى ناكەن. ئەم كىتەبە بە روونى و ئاسانى ۋەلامى ئەو پىرسىارە دەداتەۋە كە بۆچى دەبىت متمانە بە كىتەبى پىرۇز بگەين. لەبەر ئەۋەي بە پىگايەكى زۆر ئاسان نووسراۋە و پىشت بە لىكۆلېنەۋەيەكى زۆر دەبەستىت، يەككە لەو سەرچاۋە نوپيانەي كە لىكۆلەرەن و باۋەردارانى نوئى دەبىت بىخويندەۋە.»

جەي. دى. گرير

قەشەي گەرەي كلىساي سەمىت لە دورھامى
ۋىلايەتى كارۆلېنای باكوور
نووسەرى كىتەبى (عيسا بەردەۋامى بە ۋتەكانى دا...
بۆچى ئەو رۆحەي لە دەروونى تۆدایە باشترە لەۋەي
كە عيسا لە تەنىشتت بى)

«گرىگ گىلبرت رېنمايەكى برايانە و قايلكەرمان دەخاتە بەردەست، ھەرۈھە رېرەۋىكى گىرنگ بۆ متمانەپىكردن بە كىتەبى پىرۇزمان پى دەناسىتت. ھەرۈھە لە رېگەي چەندىن بەلگەي ئالۆزەۋە پىمان دەلېت كە دەتوانىن باۋەر بە كىتەبى پىرۇز بگەين كە بەلگەنامەيەكى مېژوويى راست و دروستە. بۆ ئەۋانەي كە لىكۆلېنەۋە لە كىتەبى پىرۇز دەكەن و ئەۋانەي كە ھەز دەكەن مزگىنىيە بىدەن، ئەم كىتەبە رېگا رۆشن دەكاتەۋە، نەك تەنھا بۆ ئەۋەي باشتر لە كىتەبى پىرۇز بىرانن، بەلكو بۆ ئەۋەي چاۋيان بە مەسىحى ھەستاۋەش بگەۋىت.»

كاتلىن بى. نىلسون

بەرپۆبەرى دەستپىشخەرى ژيان، لە تۆرى كلىساكانى
ھاۋبەيمانى كىتەبى پىرۇز

بۆچى متمانە بە كتىبى پىروۆز بکهين؟

گرىگ گيلبرت

Email: jamala@worksmail.net

Email: contact@handofhelp.info

Skype: [jamalabumajd](https://www.skype.com/people/jamalabumajd)

www.handofhelp.info

UK: +44 (0) 7966 610944

Iraq: +964 (0) 751 792 5515

iraq, erbil, Ankawa, Hersheshem 28 / 23

ئەم بەرھەمە وەرگىرائتىكە لە كىتئىي:

Why Trust the Bible?

Copyright © 2015 by Gregory D. Gilbert

Published by Crossway

1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60187

9Marks ISBN: 978-1-955768-07-8

- ناوى كىتئب: بۆچى متمانە بە كىتئىي پىرۆز بىكەين؟
- نووسەر: گرېگ گىلبرت
- وەرگىرائنى: نەرىمان تاهىر & ئەندازىار سروش eng.srush@gmail.com
- چاپى يەكەم، ۲۰۲۱
- چاپخانىە:
- تىراژ:
- ژمارەى سپاردن:

مافى چاپکردنى لەلایەن رېكخراوى هاند ئۆف ھېلپ پارىزراوہ

ھەموو ئايەتەکانى لە چاپى كوردیى سۆرانى ستاندرهوه (KSS) وەرگىراوہ. ھەموو مافەکانى پارىزراوہ.

بۆچی متمانە بە کتیبی پیرۆز بکەین؟
مافی بۆلاوکردنەوهی لەلایەن گرێگ دی. گیلبرت
(کروۆسوهی) هەستاوه بە بۆلاوکردنەوهی ئەم بەرھەمە.
ناونیشان:

Crescent Street 1300

Wheaton, Illinois 60186

هەموو مافەکانی پارێزراوه. هیچ بەشیکی ئەم بۆلاوکراوہیە بەبێ ئاگادارکردنەوهی پێشوختی نووسەر
ناکریت چاپ بکریتەوه، یان بە ھەر ڕێگەیک و بە ھەر شیوہیک بێخسریت، ئەلیکترۆنی، فۆتوکۆپی،
تۆماری دەنگی، مەگەر ئەوهی کە لەگەڵ یاسای مافی چاپ و بۆلاوکردنەوهی ویلايەتە یە کگریتووهکانی
ئەمریکا دا بگونجیت.

دیزاینی بەرگ: ماتئۆ و آل

چاپی یەکەم، 2015

لە ویلايەتە یە کگریتووهکانی ئەمریکا چاپ کراوه.

ئایەتەکان لە وەشانێ ئین ئای ئی (وەشانی نیۆدەولەتی نوێ) وە ھەرگراوہ.

ژمارە ی ستاندەری نیۆدەولەتی پەرتووکی کاغەزی: 3-4346-4335-1-978

ژمارە ی ستاندەری نیۆدەولەتی پەرتووکی پی دی ئی: 0-4347-4335-1-978

ژمارە ی ستاندەری نیۆدەولەتی پەرتووکی مۆبیاکیت: 7-4348-4335-1-978

ژمارە ی ستاندەری نیۆدەولەتی پەرتووکی بۆلاوکراوہی ئەلیکترۆنی: 4-4349-4335-1-978

کتیبخانە ی کۆنگرێس، کەتەلۆگی داتا و زانیاری بۆلاوکراوہ

گیلبرت، گرێگ. 1977

بۆچی متمانە بە کتیبی پیرۆز بکەین؟ / گیلبرت، گرێگ. (کتیبەکانی 9 نیشانەکان)

ژمارە ی ستاندەردی نیۆدەولەتی 3-4346-4335-1-978 (hc)

dc23 - 220.1

2015007181

کروۆسوهی خزمەتتیکي بۆلاوکردنەوهی بۆ ھەوآلی خۆش.

19	20	21	22	23	24	LB			
				15	16	17	18		
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
						1	2	3	4

پیشکەشە بە دایک و باوکم.

ئێوه یەكەم كەس بوون كە فیرتان كردم كتیبی پیروۆز و
ئەو رزگاركارە ی كە تئیدا باسكراوه شایانی متمانە پیکردنن.

ناوه پړۆک

لاپه پړه

۱

به شی یه کهم: باوه پ به هه موو شتیکی مه که که ده یخوینیته وه

۱۵

به شی دووه م: نازانیت کام وه شانی کتیبی پیروژ به کاربهینیت؟

۲۵

به شی سییه م: له به رگیراوه ی له به رگیراوه ی له به رگیراوه ی له به رگیراوه ی؟

۳۹

به شی چواره م: ئایا ئه م سیپارانه به پراستی ئه وانهن که به دوایاندا ده گه رتییت؟

۵۵

به شی پینجه م: ئایا ده توانم متمانته پښ بکه م؟

۷۷

به شی شه شه م: که واته، روویدا؟

۹۵

به شی حه وته م: پشت به قسه ی ئه و پیاوه ببه سته که زیندوو بووه وه

۱۰۹

وته ی کۆتایی: پرسیری دواتر

به شی یه که م

باوهر به هه موو شتیک مه که که ده یخوینیته وه

هه موومان ئه وه ده زانین که نابیت باوهر به هه موو شتیک بکه یین که ده یخوینینه وه.

به تایبه تی له م سه رده می ئینته رنیتته دا، ته نها گومرپاکان باوهر به هه موو شتیک ده که ن. کاتیک ته ماشای پرژنامه و گوڤار و ئازانسه کانی هه و آل ده که یین که له ئه نته رنیت وه ریده گرین، یه کیک له و شته گرنگانه ی که ده توانین فییری ببین ئه وه یه که جیاوازی له نیوان راستی و خه یال، راستی و دروستکراودا بکه یین. نابیت گه مژه بین و ده بیت شوین راستی بکه وین.

له نیو خیزانه که ی خوُمدا، من و هاوسه ره که م ئه و په ری هه و لی خوُمان ده خه یینه گه ر بو ئه وه ی منداله کامان ریک فییری ئه وه بکه یین: خویندنه وه ی دروست و گوینگرتنی ورد؛ وه قبولنه کردنی هه موو ئه وه ی که ده یخویننه وه یان گوینان لیتی ده بیت هه تاوه کو هه موو شتیک تاقی ده که نه وه و لیکوئینه وه ی له سه ر ده که ن. ته نانه ت له گه ل کچه ته مه ن پینج سالانه که مان کار ده که یین له سه ر ئه وه ی که فییری بکه یین چوَن جیاکاری بکات له نیوان شته راسته قینه کان و ئه و شتانه ی که جگه له چیرۆک، هیچی دیکه نین. هه تا ئیستا زور باش بووه:

• جوَرج واشتنن یه که م سه روکی ویلایه ته یه کگرتووه کان بوو.

«ئه وه راستیه، باوکه.»

• مامه ماتو کاریکی نوپی ده سته که وت و مالی چوو شاریکی دیکه.

«ئه مه ش راستیه.»

• باتمان به دوای جوَکه ره که وت، گرتی و خستیه به ندیخانه.

«نه خیر، ئه وه ته نها چیرۆکه.»

• ئه لیسا به به کارهینانی هیزی به سه هوئلکردن، قه لایه کی له سه هوئل دروستکرد.

«ته نها چیرۆکه.»

• سوپه‌رمان فری.

«چیرۆک».

• هه‌بوو، نه‌بوو، جارێکیان که‌سیک له‌هه‌ساره‌یه‌کی زۆر دوور...

«چیرۆک!»

به‌لام بیهینه‌ پيش چاوی خووت که‌ بابه‌تیکي به‌هیزی وه‌کو ئه‌مه‌ی بخره‌مه‌ به‌رده‌ست: پیاویک ناوی عیسا بوو، نزیکه‌ی دوو هه‌زار سال له‌مه‌وپیش له‌ کچیکي پاکیزه‌ له‌دایک بوو. ئه‌و بانگه‌شه‌ی خودابه‌تیی ده‌کرد و په‌رجوی ده‌کرد. له‌وانه‌ رۆیشتن له‌سه‌ر ئاو و هه‌ستاندنه‌وه‌ی خه‌لک له‌دوای مردن. عیسا رۆمانیه‌کان له‌ خاچیان درا، ئینجا له‌نیو مردووان هه‌ستایه‌وه‌ و به‌رزبووه‌وه‌ بو ئاسمان. ئیستاش وا له‌وه‌ی وه‌کو پاشای گه‌ردوون حوکم ده‌کات.

پیاویسته‌ کاردانه‌وه‌ی چۆن بێ بو ئه‌و چیرۆکه‌؟

“ئایا راسته‌قینه‌یه‌؟”

ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌ مه‌سیح هه‌یه‌، ئه‌وا من دلنیاام که‌ تو به‌ مکوربوونه‌وه‌ وه‌لام ده‌ده‌یته‌وه‌: «ئه‌مه‌ راسته‌قینه‌یه‌». به‌لام با راستگۆ بین. زۆربه‌ی خه‌لکی پێیان وایه‌ که‌ زۆر نامۆیه‌ بو که‌سانی ئاسایی به‌ رژدی ته‌ماشای ئه‌و چیرۆکه‌ بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیاان بو گونجا، ره‌نگه‌ به‌ ریزه‌وه‌ پێکه‌نن و پرسیاارت لێ بکه‌ن: «باشه‌، ئایا لۆژیکي نییه‌ - ئایا که‌متر بایه‌ی پێکه‌نین نییه‌ - ئه‌گه‌ر هه‌مووان دانی پێدا بنین که‌ هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌ خه‌یالیان له‌سه‌ر عیسا هه‌ن ته‌نها چیرۆکن و هه‌چی دیکه‌؟ ئایا نااسایی نییه‌ که‌ ئه‌م چیرۆکانه‌ به‌ رژدی وه‌ر بگیرین، وه‌ک ئه‌وه‌ی راستی بن؟”

به‌پیی ئه‌و ئه‌زمونه‌ی له‌ باوه‌ر و شوانیه‌تیدا هه‌مه‌، مکوریی باوه‌رداران و زۆری متمانه‌یان به‌ کتیی پیرۆز به‌راستی مایه‌ی هاندان و دلخۆشییه‌. ئه‌وان باوه‌ریان پیی هه‌یه‌، وه‌ به‌ ژانیاان گه‌روه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها هه‌ول ده‌ده‌ن گۆپرایه‌لیشی بن. کاتیک شتیک له‌نیو کتیی پیرۆزدا ده‌خویننه‌وه‌ که‌ ئالنگاری بیروباوه‌ر و هه‌لسوکه‌وتیاان ده‌کات، هه‌ول ده‌ده‌ن ملکه‌چی بن. به‌ کورتی، رپی ده‌ده‌ن به‌ کتیی پیرۆز که‌ بپته‌ بناغه‌ی ژیاان و باوه‌ریان. به‌لام سه‌رباری هه‌موو ئه‌و ئاماژه‌ هاندهرانه‌، له‌ ئه‌زمومه‌وه‌ ده‌بینم که‌ زۆریک له‌ باوه‌رداران ناتوانن هۆکاری متمانه‌یان به‌ کتیی پیرۆز روون بکه‌نه‌وه‌. ئه‌وان ته‌نها متمانه‌ی پئ ده‌که‌ن.

رەنگە زۆر ھۆكارت پى بلىن. ھەندىك جار دەلىن كە رۇخى پىرۇز قەناعەتى پى ھىناون. ھەندىك جارى دىكەش ئاماژە بەو دەكەن كە باشتىن بەلگە لەسەر پراستى كىتى پىرۇز ئەو كارىگەرىيە كە لەسەر ژيانىان دروستى كىرەو. رەنگە ھەندىكىشيان ئاماژە بكەن بە دۇزىنەو ھى ئاسەوارە دىرىنەكان كە ھەندىك وتەى كىتى پىرۇزىيان دووپات كىرەتەو. لە كاتىكدا رەنگە ھەندىك كەسىش ھەبن كە ئەگەر فشارىيان بۇ بەئىت، بلىن: «تەنھا پىويستە بە باوەر قولى بكەيت.»

ھەموو ئەو خالانەى كە باسما كىرە ھۆكارى دروستن بۇ ئەو ھى باوەر داران متمانە بە كىتى پىرۇز بكەن. بەلام گىنگى نىبە چەندە لەو چەشەنە وەلامانە بدەينەو، كەسىك كە متمانەى بە كىتى پىرۇز نەبىت، ئەم ھۆكارانە پالى نانن بۇ متمانە كىرەن پى. بەلكو تەواو بە پىچەوانەو، كاتىك باوەر دار وەلامى ھىرشىك دەداتەو لە دژى كىتى پىرۇز بە وەلامىكى وەكو، «پىويستە تەنھا بە باوەر قولى بكەيت»، ئەوا زۆربەى كات لايەنى دوو ھى ھىرشەبە بە جوړىك ئەو وەلامە لىكەداتەو كە گوايە دوپان كىرەنەو تەواو گومانە كانىەتى؛ بۇيە دوور دەكەو پتەو و سەر كەوتنى خۇى رادەگەيە نىت. تاكە شىك كە بىرى لى دەكاتەو ئەو يە تۇ ھىچ ھۆكارىك نىبە بۇ باوەر بوون بە كىتى پىرۇز. تۇ تەنھا بە ھۇى باوەر متمانەى پى دەكەيت.

كەواتە، ئەگەر تۇ باوەر دارىت، با بە راشكاوى لىت پىرسم: «بۇچى متمانە بە كىتى پىرۇز دەكەيت؟ چۇن ھۆكارى متمانەت پى بۇ كەسىك شۇقە دەكەيت كە باوەر پى بە كىتى پىرۇز نىبە؟ ھىوادارم لەدواى خۇىندەنەو ھى ئەم كىتە، بتوانىت وەلامى ئەو پىرەسارە بدەيتەو. نەك تەنھا وەلامىك كە وا بكات ھەست بە ھەسانەو بكەيت لە كاتىكدا كەسى بەرامبەر ھەست بە سەر كەوتن بكات لە گىتوگۇكە، بەلكو وەلامىك كە قەناعەتى پى بەئىت بە لانى كەمەو پىويستە ھەندىك زياتر بىرى لى بكاتەو. پۇلسى نىردراو لە (يەكەم پەترۇس ۳: ۱۵) دا دەلىت كە پىويستە لەسەرمان وەك باوەر دار ھەردەم ئامادەبن بۇ وەلامدانەو ھى پىرەسارى ھەر يەكىك سەبارەت بەم ھىوايەى لە ئىمەدایە. لەم سەردەمەدا، دەبىت ئەم بەرگىيە بەسەر پىرەسارى يەكەمدا جىبەجى بكەين، چۇنكە بەر لە گەشەتنە پىرەسارى وەك عىسا كىتە؟ يان مزگىنى مەسىح چىبە؟ پىرەسارىك ھەيە زۇر كەسى دەوروبەرمان توورە دەكات، پىرەسارىك ھەز دەكەين بىكەن بەلام ئەگەر لەگەل خۇماندا راستگۇ بىن، ئەوا ئەوان گومان دەكەن كە بتوانىن وەلامى بدەينەو؛ پىرەسارە كەش ئەمەيە: «لە بنەرەتدا بۇچى متمانە بە كىتى پىرۇز دەكەيت؟»

کیسه له کان له سهر به کتر که وتوون

پرم پي بدن بهر له وهی له قسه کردنم بهرده وام بم، دان به شتیکدا بنیم که له وانه یه به هیچ شیوه یه ک سهرسامت نه کات. من شوینکه وتوو یه کی سهرسه ختی مه سیحیم. باوه پرم هه یه به وهی کتیبی پیروژ راسته قینه یه، باوه پرم هه یه که ده ریای سوور بووه دوو به ش، وه شورا کانی ئه ریحا رووخاون. باوه پرم هه یه به وهی عیسا له سهر ئاو رویشتووه، وه چه ندین که سی نه خوئی چاک کرده وه و روئی پیسی له جهسته ی هه ندیکیان ده رکرد. باوه پرم هه یه که خودا جیهانی نفووم کرد به لافاو و نوحی رزگار کرد، وه به وهی ماسیه کی گه وه یونسی قوت دا، ههروه ها باوه پرم هه یه به وهی که عیسا له کچیکی پاکیزه له دایک بوو. سهرباری هه موو ئه وانه، باوه پرم هه یه که عیسا مرد و له نیو مردووان هه ستایه وه، نه ک به واتای روئی یان مه جازی، به لکو به واتای جهسته یی و میژوو هه کی تو مار کراوه. باوه پرم به هه موو ئه وانه هه یه.

له راستیدا، هیچ سوودی نییه که خووم وا ده ربخه م باوه پرم به و شتانه نییه. هوکاری سهره کی که وام لیده کات باوه پرم به کتیبی پیروژ هه بیئت، به دیاریکراوی هه ستانه وهی عیسا یه له نیو مردووان. ئیستا، جا ئه گهر له گه لم هاوړا بیت له سهر راستی هه ستانه وهی عیسا یان نا، ئه وا ده توانیت ببینیت بوچی باوه پرم به و راستیه به خیرایی به ره و متمانه به کتیبی پیروژم ده بات. ئه گهر عیسا له نیو مردووان هه ستابیتته وه، ئه وا تاکه ده ره نجامی راستگو یانه که ده کرئی پنی بگه یت، ئه وه یه که عیسا به راستی هه موو ئه و شتانه یه که له باره ی خوئی وه فه رموو یه تی. ئه گهر عیسا له ناو گوړدا هه ستابیتته وه به و ریگایه ی که کتیبی پیروژ باسی کردووه، که واته به راستی ئه و کوری خودایه؛ پاشای پاشایان و خودای خودا وه نده کانه، ریگا و راستی و ژبان، ئه و دانایی خودایه. وه ئه گهر ئه وه راست بن، ئه وا به لنیایه وه ده زانیت باسی چی ده کات و وته کانی راستن؛ که واته پیویسته گوئی لی بگرین.

هوکاری هه یه که له سهرووی هه موو جوړه گومانیکی لوژیکیه وه یه، ئه ویش ئه وه یه که عیسا باوه پری به کتیبی پیروژ کردووه. زور روونه که باوه پری به په یمانی کون کردووه، چونکه به رده وام له فیترکدنه کانیدا باسی ده کرد. عیسا باوه پری پنی کرد و دانی پیدا نا که وشه ی خودایه. به لام په یمانی نوئی، له گه ل ئه وه ی پاش چه ند سالیک له ژبانی له سهر زه وی نووسراوه، له کوتاییدا به ته واوی باسی ده سه لاتی خودی عیسا ده کات؛ باوه پرداره سهره تاییه کان ئه وه یان زانیوه. له راستیدا، دوو پیوه ری

سه ره کييان به کارهیناوه بۆ ئه وهی متمانه به نووسراوه کان بکه ن: ۱) پشتراستکردنه وهی له لایه ن یه کێک له نێردراوه کانی عیسا، ۲) به راوردکردنی به فێرکردنه کانی خودی عیسا. دواتر باسی ئه و بابته ده کهین، به لām مه به سه ته که م زۆر پروونه. دواي ئه وهی که باوه ر هه ستاوه ته وهی عیسا ده کهیت، هه ر زوو راسته وخۆ باوه ر به وه راستی و ده سه لاتي کتیبی پیروژ ده کهیت.

من ده زانم که ئه م بابته قوول و سه رنچراکیشه، به لām پرسیا ریکت لی ده که م: چۆن ده ست پیده کهیت؟ به ده ربرینیکی دیکه، چۆن ده توانیت بگه یته ئه و قه ناعت و باوه ره ی که عیسا به راستی له نیو مردووان هه ستایه وه؟ نا کریت بلی باوه رت به هه ستانه وهی عیسا هه یه ته نها له به ر ئه وهی کتیبی پیروژ وا ده لیت؛ وه باوه رت هه یه به وهی کتیبی پیروژ ده یلیت ته نها له به ر ئه وهی عیسا له نیو مردووان هه ستاوه ته وه، وه باوه رت به کتیبی پیروژ هه یه ته نها له به ر ئه وهی... له مه به ستم تیده گه ی، مه گه ر نه؟ ته واوی بابته که ده بیته بازنه یه کی به تالی گالته چاری و بیه یوایی. ئه م بابته ئه وه م به ییر ده هی نیه وه که مامۆستا یه ک له مندالیکی بچووکی پرسی: «بۆچی زه وی له بۆشایی ئاسمان ناکه ویت؟» منداله که وه لāmی دایه وه: «له به ر ئه وهی له سه ر پشتی کیسه ل وه ستاوه».

مامۆستا که لی پرسی: «ئهی بۆچی کیسه له که ناکه ویت؟» منداله که مکور بوو و گوتی: «چونکه له سه ر پشتی کیسه لیکه یه». مامۆستا که جاریکه دیکه پرسیا ر لی کرد: «ئهی بۆچی ئه و کیسه له ناکه ویت؟» منداله که پاش بیرکردنه وه یه کی قوول گوتی: «پروونه، چونکه هه تا کۆتایی له سه ر یه کترن».

به ر له وهی باسی بابته ی دیکه بکهین، پێویسته دانی پیدا بنیین که بابته که بۆ هه موومان به شیوه یه ک له شیوه کان وا دیاره کیسه ل له سه ر یه کتر کۆبوونه ته وه، به بی له به رچاوگرته ی ئه و سه رچاوه یه ی که پشتی پی ده به ستیت. ئه و بابته کاریگه ری له سه ر هه مووان هه یه، نه ک ته نها له سه ر باوه ردارانی مه سیح. ئه گه ر پرسیا ر له که سیکی مه نتقه را بکهیت که بۆچی باوه ری به مه نتق و لۆژیک هه یه، له وه لāmدا ده لیت چونکه مه نتقی و لۆژیکیه. وه ئه گه ر پرسیا ر له که سیکی نه ریتگه را بکهیت که بۆچی باوه ری به دابونه ریت هه یه، وه لām ده داته وه و ده لیت: «له به ر ئه وهی هه مووان متمانه یان به نه ریت هه بووه». له هه موو ئه و بارودۆخانه دا، داوا ی زانیاری زیاتر ده کهین: بۆچی سه ره تا مروّف متمانه به لۆژیک یان نه ریت ده کات؟ په نگه

هه ندىك بلىن كه لوژىك زياتر جى باوه په له شروځه پوځيه كان، له بهر نه وهى ده توانيت به به لگه بوچوونه كانت بسه لميښت. به لام ته نانه ت نه م بوچونه له سهر نه گهرى ديارى كراو داده مزىت دهر باره جوى به لگه كه و برى شهر عيه ت بوونى. له مه به ستم تپه گه ي؟ بته وپت نه ته وپت، له كوڼايدا بابه ته كه ده گاته وه سهر كيسه له كان. له راستيدا، پيم وايه نه وه يه كيكه له و ريگايانه ي كه خودا به بيرمان ده هيښته وه ئيمه سنووردارين - نه مه وه بيرمان دپيښته وه كه ئيمه ي مروځ ناتوانين له هه موو شتيك تپيگه ين.

له گه ل نه وه شدا، نه مه واتاى نه وه نيه كه راده ست بين و واز له زانست و زانبارى بهيښن. وه نه گه ته نانه ت له روانگه ي فله سفى و لوژيكيه وه نه وه راست بيت كه هه موومان به جوړىك له جوړه كان له بازنه يه كى ديارى كراو و داخراودا بير ده كه ينه وه، به لام نه مه واتاى نه وه نيه كه ناتوانين بگه ينه چنه د دهره نجاميكي متمانه پي كراو له سهر سروشتى راستى و حه قيقه ت. بيگومان چنه د فله سفى كى توندره وه هه بوون كه ده ستيان راوه شان دووه و گوتوو يانه «باشه، كه واته، ته واو! هيچ شتيك نازانين!» به لام نه م جوړه بير كرده وه يه ده تاته نيو زيندا نپكي تاكه كه سييه وه. زورىك له ئيمه به چنه د گريمانه يه كى پيشوه خته بريار له سهر دراو ده ست پى ده كه ين - بو نمونه لوژىك لوژيكيه، هه سه كاڼمان شايانى متمانه پي كرده، ئيمه و جيهان به راستى هه ين - ئينجا له و گريمانانه وه ده گه ينه كو م لپك دهره نجام له سهر خو مان، سه باره ت به ميژوو، جيهانى ده ورو به رمان، وه شته جياوازه كانى ديكه.

به لام ساتيک راوه سته، نه و راستييه ي كه ده بيت گريمانه ي چنه د شتيك له بهر چاو بگرين، واتاى نه وه نيه ده توانين گريمانه ي هه ر شتيك بكه ين كه ده مانه وپت. بو نمونه، ناكري گريمانه ي نه وه بكه يت كه تو سه رو كى ويلايه ته يه كگرتووه كانى نه مريكايت و به و شپوه يه هه لسوكه وت بكه يت. وه ناتوانيت گريمانه ي نه وه بكه يت كه تو خودا وه ندىكى و هه موو نه وه ي تو پيت وايه له راستيدا وايه. هه روه ك ناتوانيت گريمانه ي نه وه بكه يت كه وشه كانى گوفاريكى به ناوبانگ وشه ي خودايه و ويڼه يه كى روونى راستيت پى ده به خشيت. هه رگيز هيچ پاساويك نيه بو نه و گريمانانه، نه گه راوه رى پى بكه ي خه لكى گالته ت پى ده كهن، وه په نغه لپشت دوور بكه ونه وه! به لام زور كه س هه ن كه ده لين باوه رداران به و شپوه يه هه لسوكه وت له گه ل كتيبي پيروژدا ده كهن. واته، گريمانه ي نه وه مان كرده وه كه نه مه وشه ي

خودایه، به بئ هه بوونی هیچ هوکارێکی دیاریکراو، هه ر بۆیه هه موو ئه وهی تیییدا نووسراوه راسته قینهیه، که واته عیسا له نێو مردوووان هه ستایه وه.

به لام ئه ی ئه گه ر ئه و به ناو هه له یه هینده ش خراپ نه بیته چی؟ ئه ی ئه گه ر پێگایه ک هه بیته بۆ گه یشتن به ده ره نجامێکی باش و جێی متمانه سه بارهت به وهی که عیسا به راستی له نێو مردوووان هه ستایه وه، به بئ ئه وهی که پێشوهخت بریار بدهین که کتیبی پیروژ وشه ی خودایه؟ ئه گه ر توایمان ئه وه بکهین، ده توانین خوومان له هه موو جوړه توومه تیک به دوور بگرین. ئینجا ده توانین بلین، ته نانهت به ر له سه لماندنی ئه وهی کتیبی پیروژ وشه ی خودایه، ده گه ینه ئه نجامی یه کلاکه ره وهی ئه وهی که عیسا له نێو مردوووان هه ستایه وه. پاشان له سه ر بنه مای ئه م ئه نجامه جێ متمانه یه، شوین عیسا ده که وین و قبولی ده که یین که کتیبی پیروژ وشه ی خودایه. ئه م جوړه باوه ره، جیاوازه له وهی که خووت به ته مای باوه ر به جیهیلێت. ئه وه ته نها به رگریه ک نییه له به رامبه ر په خنه ی گومانکه ران، به لام ئالنگاری گومانکه رانیشت ده کات له بئ باوه رییان. هه ره وک په ترۆسی نێردراو ده لیت ئه وه ده بیته هوکارێکی به هیز بۆ ئه و هیوایه ی که له ئیمه دایه (یه که م په ترۆس ۳: ۱۵).

مه سیحیه ت له پروانگه ی میژووویه وه

لێره دا ده بیته بپرسین ئاخۆ به راستی پێگایه ک هه یه بۆ ئه نجامدانی ئه مه. به کورتی، به رای من پێگایه ک هه یه، ئه ویش به پشتبه ستن به میژوو. به ده رپرنیکی دیکه، با بچینه سه ر ئه و به لگانه ی که په یمانی نوێ پیکده هیئن، نه ک به و پێیه ی وشه ی خودایه به لام به ساده یی به و پێیه ی ته نها به لگه نامه یه کی میژووویه؛ له سه ر ئه و بنه مایه، با بزاینن ده توانین بکه ینه ده ره نجامێکی متمانه ییکراو که هه ستانه وهی عیسا له نێو مردوووان پشتراست بکاته وه. ته نانهت ئه وهی باوه ریشی به مه سیح نییه، ناتوانیت په خنه له مه بگریته. له کو تاییدا، خویندنی په یمانی نوێ وه ک به لگه نامه ی میژووویه پێویستی به بارودۆخیکی تایهت یان بانگه شه ی تایه تی راستی نییه. با ئه و به لگه نامه وه که هه میشه له ”دادگای بۆچوونی میژووویه” قسه ی خوێان بکه ن.

سه رباری ئه مه، خویندنی کتیبی پیروژ وه ک به لگه نامه یه کی میژووویه، پێویسته په خنه له نێو باوه رداران به مه سیح نه ورۆژنیت. له کو تاییدا، به و جوړه ی که شایانه تی، هه لسه که وتی له گه ل ده کریته. په یمانی نوێ خوێ ده ریده خات که

بەلگەنامەى مېژوويىە؛ نووسەرانى ويستوويانە بېتتە تۆمارىكى مېژوويىى. بۆ نمونە، با لۇقاي مزگىنىدەر وەربگرين، ئىنجىلەكەى بەوۋ دەستپىدەكات كە ئامانجى ئەوۋىە چىرۆكىكى پىكوپىك دەربارەى ژيانى عيسا و فىرکردنەكانى پىشكەش بكات: ”من لە سەرەتاوۋە پىشكىنىكى وردم بۆ ھەموو شتىك كىرد، ئىستاش بە باشم زانى بە پىزبەندى بۆت بنووسم“ (لۇقا ۱: ۳). ھەر جۆرىك ئەم بابەتە لىك دەدەيتەوۋە، يان ھەر جۆرىك بىر لە كارەكانى لۇقا دەكەيتەوۋە، بە دلنبايەوۋە ئەو مېژوويى تۆمار كىردوۋە. بىگومان، شىۋازى نووسىنى مېژوۋە لە سەردەمى كۇندا جىاوازە لە سەردەمى ئىستامان، بەلام ھىشتا بىرۆكە سەرەككىيەكە ھەمان شتە - نووسەران ئەو رووداوانەيان دەنووسىيەوۋە كە پىيان وابوۋە بەراستى روويانداوۋە. وە بەو پىيەى لۇقا و نووسەرانى دىكە ئەم جۆرە كارەيان كىردوۋە، لۇزىكىيەكە گويىگرين لەو كىتپەى ئەو و كەسانى دىكەش نووسىويانە بەو رىگايەى ويستوويانە بە درىژايى مېژوۋە بە ئىمەى بگەيەنن.

لەوۋەش زياتر، مەسىحيەت لە ھەموو ئايىنىكى دىكە زياتر خۇى وەكو مېژوۋە پىشكەش دەكات. تەنھا لە كۆمەلپىك ئامۆزگارى لەمەر ئاكار و پەفتارەوۋە پىك نەھاتوۋە، يان كۆمەلپىك لە پامانى فەلسەفى يان «راستى» سۆفىگەرى، يان تەننەت پوختەيەك لە چىرۆكى ئەندىشەيى و خەياللى نىيە. بەلام مەسىحيبون لە كرۇكىدا، پراگەياندىنى رووداويكى ناوازەيەكە لە كاتىكى ديارىكراوى مېژوويىدا روويدا - بابەتتىكى روون و راستەقىنە و مېژوويى.

زنجىرەى راستى و حەقىقەت

تەننەت ئەگەر ئەوھاش بېت، بەلام لەم كاتەدا پرسىارىكى دىكە دپتە ئاراوۋەكە ئىمە ھەول دەدەين لەم كىتپەدا وەلامى بدەينەوۋە: ئايا بەلگەنامەكانى پەيمانى نوئى، بە تايەتى چوار ئىنجىلەكە، بەراستى جىيى متمانەيە وەك شايتەتى مېژوويى؟ يان ئايا دەتوانىن متمانەى پى بگەين بۆ ئەوۋەى زانىارى سوودبەخش و پرواپىكراومان پى بىدات دەربارەى رووداۋەكانى ژيانى عيسا، بە تايەتى ئەوۋەى سەبارەت بە ھەستانەوۋەيە، تاكو بتوانىن لە كۇتايىدا بلپىن: «بەلئى، من تەواۋ دلنباىم لەوۋەى كە ئەو ھەستاۋەتەوۋە؟» من متمانەم بە پەيمانى نوئى ھەيە، بەلام گەيشت بە دەرەنجامى كۇتايى پىويستى بە ھەندىكى كۇشش ھەيە، چونكە وەكو ھەر تۆمارىكى مېژوويى دىكە، دەتوانىن چەندىن پرسىار سەبارەت بە دروستى و راستىيەكەى بوروژئىنن.

بۆ ئهوهی له مه بهسته کهم تیبگهیت، بهو شیوهیه بیر له بابه ته که بکهوه: بۆ نمونه، ئینجیلی مه تا ده خوینتیه وه، وه رووداو یکی دیاریکراوت له سه ر ژانی عیسا ده خوینتیه وه، ده توانیت به لای کهم سی که سی جیاواز بژمیریت که ده ستیان خستوته سه ر هه مان چیرۆک، واته به شیوه یه ک له شیوه کان که ریگه رییان له سه ر هه بووه. یه کهم و له هه موویان روونتر نووسه ره، که به سه رهاته که ی توّمار کردووه. دووهم، ئه و که سه یه که نووسینه ره سه نه که ی له به رگرتووه ته وه a، بیگومان زیاتر له یه ک که س هه یه، به و شیوه یه گواستراوه ته وه، به درێژایی چه ندین سه ده بۆ ئه وه ی ئه مرۆ له به رده ستان ببینین. سییه م، که سیک یان ده سه ته و کۆمه لیک ئه و نووسینه ی له زمانی ره سه نه وه وه رگێراوه بۆ زمانی تو، بۆ ئه وه ی ئه مرۆ تو بتوانیت بیخوینتیه وه. هه ر هه نگاو یکی ئه م کاره دا، چه ند پرسیا ریک سه ره له ده دات که چه رده بیته وه له سه ر توانای متمانه یکردن به و چیرۆکه ی که ده یخوینتیه وه بۆ ئه وه ی گێرانه وه یه کی متمانه ی پیکرا و پیشکش بکات له سه ر ئه وه ی رویداوه. وه به گه رانه وه بۆ هه مان رووداو، بابه ته که ده تگه یه ئیته زنجیره یه کی پینج پرسیا ری:

۱. ئایا ده توانین دلیا بین له وه ی که وه رگێرانی کتییی پیروژ له زمانی ره سه نه وه بۆ زمانی ئیمه، به وردی نووسینه ره سه نه که مان پیده گه یه ئیت، یان ئه و بابه تانه ده گێریته وه که له نووسینه ره سه نه که دا نووسراوه؟

۲. ئایا ده توانین دلیا بین له وه ی که ئه وانیه نووسینه کانیا ن له به رگرتووه ته وه به وردی نووسینه ره سه نه کانیا ن بۆ ئیمه گواستوه ته وه، یان زیاده یان خستوو ته سه ر (جا ئه گه ر به مه به سه ت بیت یان نا)، یان لیان بریوه یانیش زۆر شتی دیکه، له به ر ئه وه ئه وه ی ئیستا هه مانه وه ک ده قی ره سه ن نه ماوه؟

۳. ئایا ده توانین دلیا بین له وه ی که ئیمه سیپاره راسته کاها ن له به رده سه ته، وه ئیمه کۆمه لیک سیپاره مان ون نه کردووه که تیبگه یشتنیکی جیاواز و باوه رپه یه نه رمان پیده دات سه به ا به عیسا؟ واتا، ئایا ده توانین متمانه بکه ین به وه ی ئیمه راستین له وه ی پیمان وایه ئه و سیپارانه راستن به به راورد به و سیپارانه ی ره تکرانه ته وه؟

۴. ئايا دەتوانىن دۇنيا بىن لەوہى كە نووسەرہ رەسەنەكان خۇيان شايانى متمانەن؟
واتا، ئايا بە راستى ويستوووانە كە روداوەكانمان بە راست و دروستى پېشكەش
بكەن، يان ئامانجى ديكەيان ھەبووہ؟ بۆ ھوونە، نووسىنەوہى چىرۆكىكى
خەياللى، يان تەناتە ويستوووانە ھەلمانبخەلەتېنن؟

۵. لە كۆتاييدا، ئەگەر توائمان لەوہ دۇنيا بىن كە نووسەرہكان بەراستى ويستوووانە
روداوەكان بەوردى و ھەكو خۇيان تۆمار بكەن، ئايا دەتوانىن دۇنيا بىن لەوہى
كە باسيان كىردووە بەراستى روويداوە؟ بە دەرپرېنېكى ديكە، ئايا دەتوانىن لە
راستى نوسىنەكانيان دۇنيا بىن؟ يان ھۆكارى باشتەر ھەيە پالمان دەنېت بۆ
بىر كىردنەوہ لەوہى بە شپۆھىك ھەلە بوونە؟

لە مەبەستەكەم تىدەگەيت؟ ئەگەر بتوانىن ۋەلامى ئەم پرسىارانە بدەينەوہ
- ۋەرگىران؟ گواستەوہى سپارەكان؟ پشتبەستى بە ياسايىبونى ئەو سپارانە
لەبەردەستمانن؟ راستگۆيى نووسەرہكان؟ چەندىتى راستەقىنەيى سپارەكان؟ - بە
سەرنجان و وردبوونەوہىكى قوول، ئەو كاتە زنجىرەيەكى بەھىزمان دەنېت لەو
شتانەي متمانەمان پىي ھەيە سەبارەت بەو روداوانەي كە لەبارەيەوہ پرسىار
دەكەين. ئىنجا بە تەواوى متمانەوہ دەلېن:

۱. ئىمە ۋەرگىرانى باشمان بۆ نووسراوہكانى كىبى پىرۆز ھەيە.

۲. ئەم نووسراوانە بەوردى تۆمارە رەسەنەكانيان ۋەرگىراوہ.

۳. ئەو سپارانەي ئىستا دەخوئىنەوہ راستن و باشتىن كىبىن.

۴. نووسەرانى ئەو تۆمارانە ويستوووانە ئەوہمان پى رابگەيەنن كە بەراستى
روويانداوہ.

۵. ھىچ ھۆكارىكى باشمان نىيە كە ھامان بدات بۆ بىر كىردنەوہ لەوہى كە ئەوان
ھەلە بوونە لەوہى بىنويوانە و تۆماریان كىردووە.

ھەر چۆنېك چاوى لى بكەيت، ئەم دووپات كىردنەوہىە بناغەيەكى باش دادەنېت
بۆ شىۋازى بىر كىردنەوہ كە وامان لىدەكات كىبى پىرۆز ۋەكو بەلگەيەكى مېژوويى

راسته قینه و دروست قبول بکهین. وه نه گهر بتوانین ئه و کاره بکهین، ئینجا ده توانین سه رنجی به سه رهاتی هه ستانه وهی عیسا بدهین و بلین: «به ئی، من باوه پرم هه یه به وهی که ئه و شته روویداوه. وه چه نده باوه پرم به رووداوه میژووویه کانی دیکه هه یه، هیئده ش باوه پرم به وه هه یه که عیسا له نیو مردووان هه ستایه وه».

چه ند بیروکه یه کی گرنگ

ئیتاش با سئ شتی دیکه بلیم، بهر له هه و لدان بو بهر گر یکردن له و جوړه دوسیه میژووویه. یه که م، له بیرت نه چیت که به دوا ی ئه و شته دا ناگه پین که پیی ده گو تریت «دنیایی بیرکاری». ئه و جوړه له دنیایی لۆژیککی ده بیت له بیرکاری و هه ندیک جار له زانست، به لام له گه ل میژوودا ناگونجیت. له هه ر رووداویکی میژوویدا، هه میسه که سیک له شوینیک ده توانیت جیگره وه بو چیرۆکه قبول کراوه که بهیئتته وه و شتیکی دیکه بخاته جیگه ی. ره نگه که سیک بلیت: «له وانه یه قه یسه ر له رووباری پۆبیکۆن نه په ریبتته وه، ره نگه یه کیک له سه ر کرده سه ر بازیه کانی جلی قه یسه ری له بهر کرد بیت و توانیبتی هه مووان هه لبخه له تینن. بیگومان من ده زانم هو کار یکی دیاریکراو نیه بو بیر کردنه وه له وه، به لام هیشتا ده کرئ بابه ته که ئاوا بی، له بهر ئه وه ناتوانیت دنیا بیت له وهی که قه یسه ر له رووباری پۆبیکۆن په ریوه ته وه». باشه، با که میک بیر بکهینه وه! نه گهر ئه و جوړه ره خانه به س بیت بو پگریکردن لیمان له گه یشتن به ده ره نجامی یه کلاکه ره وهی میژووویی، ئه و هه رگیز باوه پرم به رووداوه میژووویه کان ناکهین.

سوپاسی خودا ده کهین ئیمه لیره له دنیایی بیرکاری ناگه پین، به لکو له متمانه ی میژووویی ده گه پین. نامانه ویت بلین: «په رینه وهی قه یسه ر له رووباری پۆبیکۆن لۆژیککی بیرکاریه»، به لکو ده مانه ویت بلین: «هه ندیک کهس به دنیاییه وه ئه وه یان دوویات کردوه ته وه که قه یسه ر له رووباری پۆبیکۆن په ریوه ته وه. وه پیمان وایه ئه وان رووداوه کانیان وه کو خو ی گپراوه ته وه (نه یانویستوه هه لمانبخه له تینن یان چیرۆکیکی بی بنه ما داپرینن)، وه هو کار یکی دیاریکراو نیه هانمان بدات بو بیر کردنه وه له وهی ئه وان هه له یان کردوه له گپراوه وهی رووداوه کان. به و شیوه یه، ده توانین له لایه نی میژووویه وه دنیا بین له وهی که قه یسه ر له رووباری پۆبیکۆن په ریوه ته وه». ئه م جوړه «دنیاییه» که له میژوودا به شوینیدا ده گه پین، له لیکۆلینه وهی میژوویدا هه چ شتی کمان له وه زیاتر ناویت.

دووم، له بېرت نه چیت که دنیایی میژوویی بناغهی پویست بو کرداره کانمان فراهه م ده کات. ناوبه ناو تووشی ټو که سانه ده بم که ده لین باوهر به شتیک ناکهین که نه توانین نه زموونی بکهین. ده لین ټو گهر ټو هوان نه یینن یان ټو زموونی نه کهن ټو هوان گومانیکي گهوره یان به رامبه ری ده بیت. ټیستا، له یه کهم روانیندا، وا دیاره که ټم هه لوپسته له بیر و هزریکي فره و فراوانه وه سه رچاوه ده گریټ، هه لوپستیکي ورد و دارپژراوه. به لام کاتیک زیاتر له بابه ته که ورد ده بیته وه، ده زانیت که هیچ که سیک به و شیوازه ناژیت، ټمه شتیکي ناراسته. راستیه که ټه وه یه که ټمه هه موومان متمان به و شتانه ده کهین که زانیاریه کی راسته و خوومان له باره وه نیبه یان به شیوه یه کی به رده وام ټو زموومان نه کردووه.

بیر لی بکه وه. من له وې ټاماده نه بووم که ده ستوری ویلایه ته یه کگرتووه کانی ټمریکا په سهند و قبول کرا. به لام وه ک هاوالاتیه کی ټمریکی، متمان به ته و اوام پیان هه یه و به گویره ی ټو متمان به هه لسوکه وت ده که م. من مافی ده نگدان په ت ناکه مه وه، له بهر ټه وه ی دنیایی بیرکاریانه م نیبه به وه ی ټمه به گویره ی ټو ده ستوره په سه ندکراوه ده ژین. با باسی نمونه یه کی باشر بکه م: من زانیاری راسته و خووم نیبه دووپاتی بکاته وه که دایک و باوکم به راستی دایک و باوکی منن، من له دایکبوونی خووم بیر نایه ت، وه تافیکردنه وه ی (دی ټین ټه ی) م نه کردووه؛ هه میشه ټه گهریک ده میټته وه بو روودانی هه ندیک هه له و ساخته کردنی به لگه نامه ی له دایکبوونم! ده زانم ټم شته به ده گمن رووده دات، به لام له لایه کی دیکه وه، هه موو ټو به لگانه ی هه مه ټماژه ده کهن بو ټه وه ی که دایک و باوکم دایک و باوکی راسته قینه ی منن، له بهر ټه وه به درپژایي کات به گویره ی ټم دنیاییه ده ژیم و هه لسوکه وت ده که م.

ټمه ټه و جوړه دنیاییه یه که ده کری میژوو پیمان به خشیت، وه ټمه ټه و جوړه دنیاییه یه که هیواخوازم له گه ل خویندنه وه ی ټم به ره مه دا پی بگهین - دنیاییه کی میژوویی که ریمان پیده دات، ته نانه ت ناچارمان ده کات بلین: «به لی، پیم وایه هه ستانه وه ی عیسا به راستی رویداوه. شوڅه یه کی له مه باشرم بو راستیه کان نیبه. وه ټیستا کرده وه کانم له سر بنه مای ټو دنیاییه ده بیت».

سیه م، هیوادارم که له بېرت نه چیت ټمه کتییکی ټه کادیمی نیبه، مه به ستیش لی ټه وه نه بووه ټاوا بیت. باسی هه موو ټه گهر و ټوونه جیاوازه کان ناکات. به و

هۆیهوه، هیوادارم بهراوردی نه کهیت بهو کتیبه نایابانهی که باوه پداران له م بوارانهدا به درێژیایی چه ندین سال نووسیوانه. نه گهر ئه م کتیبه له پال ئه و کتیبه نه دا دبئیت، ده بئیت که ئه مه وه ک ئه وان گشتگیر نییه، ههروه ها وه ک ئه وان گه وره نییه. ئامانجی ئه م به ره مه ئه وه یه که پردیک بو ئه و به لگه و بابه تانه دروست بکات که به پیتی تیبه ربوونی کات قه ناعه تی به من و چه ندین که سی دیکه هیناوه که کتیبه پیرۆز راست و دروسته.

شتیکی دیکه هه یه که ده بئیت باسی بکه م. نه گهر سه رنجت دا بئیت من له م کتیبه دا به دیاریکراوی تیشکم خستوو ته سه ر کتیبه پیرۆز، وه له نیو په یمانی نوێ به دیاریکراوی سه رنجم خستوو ته سه ر چوار ئینجیله که. ئه مه واتای ئه وه یه که سه رنجی هه موو لایه نه کانی کتیبه پیرۆز ناده م، ته نانه ت باسی سپاره کانی دیکه ی په یمانی نوێ ناکه م. په نگه پیرسیت، ئایا ئه م کتیبه ده رباره ی ته واوی کتیبه پیرۆز نییه؟ به لئ، به لام له بئرت نه چئیت که دۆزینه وه ی به لگه ی په یمانی نوێ، به تابه تی چوار ئینجیله که، له گه ل ئه و پئنج پرسیاره ی باسمان کرد، بیرو که یه کی باشمان سه باره ت به کیشه کان و به لگه ی میژوویی په یوه ست به سپاره کانی دیکه پیده دات. وه گرنگتر له وه، له بئرت بئت ئه وه ی له کو تاییدا ئامانجه مانه، دلنایایی میژوویی به بو ئه وه ی که عیسا له نیو مردووان هه ستایه وه. نه گهر بتوانین بگه یه نه ئه و خاله، نه و کاته هۆکاریکی زۆر دیاریکراومان ده بئت بو متمانه کردن به راستیی په یمانی کو نیش. که واته، چون ده گه یه نه ئه و دلناییه میژوویی که عیسا له نیو مردووان هه ستایه وه؟ له پریگه ی بریاردان له سه ر ئه وه ی که چوار ئینجیله که، شایه تی میژوویی متمانه پیکراون. نه وه ئامانجه مانه.

دیسان ده یلیمه وه، له کاتیکدا کتیبه کانی دیکه به وردی باسی هه موو بابه ته کانی په یوه ست به راستیی کتیبه پیرۆز ده که ن، نه م کتیبه پروانگه یه کی گشتیمان سه باره ت به و بابه ته پی ده به خشیت که من و چه ندین که سی دیکه ی هیناوه ته نه و باوه رهی که کتیبه پیرۆز راست و دروسته - نه م بابه ته به ته واوی پشت به هه ستانه وه ی عیسا له نیو مردووان ده به ستیت. خو ش حال ده بم که نه م بابه ته سوود به خش و پازیکه ر بئت بو تو. نه گهر وا نه بوو، هانت ده ده م بو به رده وامی له خو یندنه وه ی کتیبه دیکه ی گه وره تر و باشتر.

ههنگاوی به کهم

ئه گهر تو باوه پرت به مه سیح نیبه و ئهم کتیبه ده خوینیته وه، دهمه ویت سه ره تا سوپاست بکه م بو ئه وهی ئهم کتیبه ت هه لباژاردوو و هه تا ئیستا به رده وامیت له سه ری. ئه گهر هیچ سوودیکی ئه وتوی نه ییت بو ت، لانی که م هیوادارم که شتیکی تیدا بینیت ئالنگاریت بکات بو ئه وهی جیاواز له پیشتر بیر له مه سیح و باوه پری مه سیحیه ت و کتیبی پیروژ بکه یته وه. هیوادارم درک به وه بکه ییت ئیمه ی باوه پردارانی مه سیح، باوه پیمان به بی هۆکار نیبه. ره نگه ئه و بابته ی که لیره دا باسی ده که م جیگه ی سه رنجی تو نه ییت، به لام هیواخوایم به لانی که م بتوانیت بلئیت ره نگه شتی زیاتر هه ییت له باوه پری مه سیحیه تدا که ده ییت درکی پی بکه م. له وانه یه بتوانیت زیاتر له وه بلئیت. ره نگه بکه یته ئه نجامیک بتوانیت متمانه به کتیبی پیروژ بکه ییت. ئه و کاته، ده چیه ناو ئه زموونیککی خوش، له بهر ئه وهی تو به متمانه وه ده سته که ییت به بیرکردنه وه له وهی کتیبی پیروژ چییه و باسی چی ده کات - عیسی مه سیح و ئه وهی ئه و ده رباره ی خو ی پی گوین.

به لام ئه گهر باوه پرداریت، ئه و هیوادارم ئهم کتیبه یارمه تیت بدات بو بنیادنانی تیگه یشتنیککی باشت له وه هۆکاره ی که پالت ده تیت بو متمانه کردن به کتیبی پیروژ، وه پاشان یارمه تیت بدات که باسی بکه ییت و بهرگری لی بکه ییت له به رامبه ر په خنه کانی ئه و که سانه ی متمانه ی پی ناکهن. له راستیدا، سه رباری تۆمه تبارکردمان له لایه ن زۆر که سه وه، مه سیحیه ت داوا له خه لک ناکات «کو پرا نه باوه پ» بکه ن و دژ به لوژیکی و ئاو زیان بوه ستنه وه، یان پالیان بنیت بو ئه وهی به بی به لگه باوه پ به شتی گه مژانه بکه ن. باوه پری ئیمه پشت ده به ستیت به عیسا بو ئه وهی پرزگارمان بکات له گونا هه کامان، له بهر ئه وهی ده توانین متمانه ی پی بکه یین.

باشه، چۆن ئه وه بزانی ن؟

ده زانیت چی، له بهر ئه وهی کتیبی پیروژ ئه وه مان پی ده لئیت؛ مه گه ر نه؟

به شی دووهم

نازائیت کام وه شانی کتیبی پیروژ به کار بهیئیت؟

چهند سالیگ پیش ئیستا، شانازی ئه وه مان پی به خشرا که سهردانی شاری شهنگهای له چین بکه م. بهر له گه شته که م، هه ندیک هاوړیم که له وی ژیا بوون پیشتر ناگاداریان کردمه وه که زور پشت به و نوسراوه ئینگلیزیانه نه به ستم که له سهر شه قام له ژیر نوسراوه چینیه کان نوسراوه. بو ماوه ی چه ندین سال، وهر گپه چینیه کان ناوبانگیان به خراپ دهر کردبوو له وهر گپه رانی راگه یانندن و هیماکانی هاتوچو بو زمانی ئینگلیزی. شتیک که دهره نجامی خراپی هه یه و هه ندیک جاریش پیکه نیناوی.

بهر له گه شته که م له توپی ئه نته رنیت به دوای هه ندیک نموونه دا گه رام، هه ندیک له وهر گپه رانه هه لانه ی که خه لکی بینبوویان پیکه نیناوی بوون. بو نموونه، تابلویه که له سهر دهر گای چیشتخانه یه که هه لواسرابوو له سهری نوسرابوو «ئیسستا باره که مان کراوه ته وه، چونکه دانه خراوه»؛ یان له مینوی چیشتخانه یه که نوسرابوو: «دایره ی به له زهت و تیژ»؛ یان له سهر تابلویه کی راگه یانندن له به رده م باخیکی گشتی له سهر نووسرابوو: «چیمه ن دلگیره، به لام شایانی به زه ییه له ژیر پینه کانت». راستیه که ت دهویت، که س مه به سستی راسته قینه ی پشت ئه و دهر پرینانه نازائیت!

پاش ئه وه ی ئه مانه م بینی، من په روژ بووم که خو م هه ندیک له وهر گپه رانه هه له پیکه نیناویانه بدوزمه وه. به داخه وه، ئه و کاته ی گه ی شتمه شهنگهای تازه ئولومپیادی هاوینه کوتایی پی هاتبوو، وا دیار بوو که چینیه کان بهر له ده سته پیک ی یارییه کان ده ستیان به پرۆزه یه که کردبوو بو چاک کردنه وه ی هه موو ئه و هه لانه ی له وهر گپه راندا کردبوویان. بو یه هیچ یه کی که له و نموونانم نه بینی. له کاتی ناخواردن دایره ی به له زهت و تیژی نه دیت، هه روه ها قاچم نه خسته سهر چیمه نی دلگیر که شایانی به زه یی بیت بهر له وه ی له سهری برۆم!

به لام ئیستا، بو ساتیک بیر ی لی بکه وه. بوچی ولاتی چین ویستی زمانی بیگانه له ولاته که ی راست بکاته وه؟ وه لاهه که ی زور ئاسانه، له گه ل ئه وه ی خه لکی سهرنجیان ده خه نه سهر خه لکه که ی له کاتی یارییه کانی ئولومپیاد، ئه وانیش ده یانویست به

وردی په یوه ندى له گه ل جیهان دروست بکه ن. هه روه ها ده یانویست که واتای راسته قینه ی قسه کانیا ن به خه لک بگه یه نن. له کو تاید ا ئه مه ته وه رى وه رگپرانه، جا ئه گه ر وه رگپرانى تابلویه کى پراگه یان دن بی ت یان لیستیک، یان وه رگپرانى کتیبى پیروژ. ئایا ده توانین دلیا بین له وه ی که ئه وه ی به زمانى خو مان ده یخو ینینه وه به وردى مه به ستى نوسه ره که یه له زمانه ره سه نه که؟

ئایا له بنه رته دا کتیبى پیروژ بو وه رگپران ده شیت؟

کارى دلیا بوونه وه له وه ی که کتیبى پیروژ له لایه نى میژوو ییه وه ده کریت پشتى پى به ستریت زور ئاسانتر ده بی ت ئه گه ر بتوانین به زمانى عیبرى و ئارامى و یونانى بدویین. به لام زورینه مان ناتوانین. ئه مه واتا ئیمه ناییت ته نها پرسىارى ئه وه بکه ی ن ئاخو نوسه رانى کتیبى پیروژ جى متمانه ن و ئه وانه شى له به ریان گرتووه ته وه نوسینه کانیا ن به وردى بووه، به لکو ده بی ت پرسىارى ئه وه ش بکه ی ن ئاخو ئه و کتیبه پیروژه ی که ئیمه به زمانى کوردى و عه ره بى و ئینگلیزى (یان عیبرى) هه مانه به وردى وه رگپرانى ئه و له به رگپراوانه یه.

په نگه یه که م پرسىار که ده بی ت پووبه پرووى بینه وه ئه وه یه ئاخو شتیک به ناو وه رگپرانى کتیبى پیروژ پى تى ده چیت یان نه.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία σου,

”له سه ره زهوى سامان بو خو تان كو مه كه نه وه كه مورانه و ژهنگ لى ده ده ن و دز ده پى رى ت و ده يد زى ت. به لكو سامان بو خو تان له ئاسمان كو بكه نه وه كه مورانه و ژهنگ لى ناده ن و دزى ش ناى پى رى ت و ناى دزى ت، چونكه سامان له كو وى بى ت، دلى شت له وى ده بى ت“ (مه تا . ۶: ۱۹-۲۱).

ئەم وەرگىرانه گونجاو و پەسەندە؟ «بەلى، بەلام پېويستى بە ھەولئىكى زۆر ھەيە»؛ ھەر پرۆژەيەكى وەرگىرپان پېويستى بە چەندىن سالا لہ رەنج و تىكۆشان ھەيە، سەرھتا لہ تىگەيشتنى واتا و پىكھاتەي ھەر دوو زمانەكە، ئىنجا دۆزىنەھەي واتا و پىكھاتەي تەواو بو دەربرىنى ھەمان پەيامى زمانە سەرھەككە بە بو زمانى ئامانچ بو ئەھەي بە وردى واتاى مەبەست بەگەيەئىت. وەرگىرپان لہ لايەنى تەككىككەيەو بەبەتى تىگەيشتنى واتاى وشە يان دەرپرېنە، ئىنجا كاركردن لہ سەر گوتنى ھەمان شت بە زمانىكى جياواز، بو ئەھەي كەسئىكى دىكە لئى تىبگات.

رەنگە قورس بىت، بەلام ئەگەر بىرى لئ بگەيتەو، تەنانەت لہ زمانى خۆشمان، زۆر بەي كات ئەو شتە ئەنجام دەدەين. بو نمونە، دوو كورى ھەرزەكارم ھەيە كە باوكم زۆر ھەزەكات پەيوەندى لہ گەلپان دروست بكات. ھەندىك كات زۆر زەحمەترە لہ ھەي بىرى لئ دەكەيتەو! ئەوان سئ كەس نىن كە ھەر يەككىيان بە زمانىكى جياواز قسە بكات، ھەر سئكىيان بە زمانى ئىنگىلىزى دەدوئىن. بەلام لہ گەل ئەو ھەشدا، زۆر جار ناچارم قسەكانيان بو وەر بگىپر.

بو نمونە، كاتىك كورەكەم قسەيەك دەكات كە پىكھاتوو لہ دەستەواژەي نوئى كورتتكرارە، باوكم بە شىوہيەك تەماشام دەكات وەك بلىي كورەكە بە زمانى مىسرى كوون يان شتىك لہو بەبەتە قسە دەكات؛ لہبەر ئەھەي باوكم جگە لہ راناوہكان لہ واتاى زۆر بەي وشەكان تىناگات. لہو قووناغەدا، دەبىت دەست بەكەم بە ئەركى خۆم كە كارى وەرگىرپانە - بىركردەنەو لہ واتاى ئەو وشانەي كە كورەكەم گوتى، وە ھەولدان بو گەياندىنى واتەكەي بە چەند وشەيەكى دىكە كە باوكم لئى تىبگات.

زۆر بەي كات پستەكە بە يەك جار وەر دەگىپر، بو نمونە، دەلئىم: ”باوكە، مەبەستى ئەھەيە كە كە ھەموو شتىك باشە و ئەو دلخۆشە». بەلام ئەگەر مەھەي و رىا بم، ئەوا دەبىت تاك بە تاكى وشەكان وەر بگىپر، بەم شىوہيە:

۱. كاتىك سلاو دەكات، دەلئىت: (يەو)، بو باوكم روونى دەكەمەو و دەلئىم: ئەمە سلاوكردىكى بەربلاو بە زمانى مندالان، بەلام فەرمى نىيە كە بەرامبەرە بە وشەي «سلاو.

۲. وشەي (چىل) لہ نىو گەنجە ئەمريكايەكانى ئىستا بو سلاوكردن بەكار دىت،

بەم شىۋەيە بۆ باوكم پوونى دەكەمەو: ئەمە بە واتاي سارد نايەت، بەلكو دەربىنئىكە كە بارودۆخى كەسىك يان شتئى دەردەخات كە لە بارودۆخىكى زۆر باشدايە و دلخۆشە. لە راستىدا وشەيەكى نوپىە وەرگىراوہ لە وشەي (كوول) كە بە واتاي ئارام، باش، جوان دىت.

۳. (برۆ) دەستەواژەيەكى دىكەيە كە بۆ ھاوپپەتەي بەكار دىت و كورتكردەوہى وشەي برايە، بەلام بۆ دوو كەس نىيە كە براى خوئىيە كترن. باشتەين وەرگىپران بۆ ئەمە برادەر يان ھاوپپەيە.

كەواتە، ئەگەر ھەموو ئەو وشانە پىكەوہ بەستىتەوہ بۆ ئەوہى بىكەيتە پرستە (Yo, it's chill, bro)، دەكرى بەم جوۆرە وەر بگىپردىت: ”سلاو برا، ھەموو شتەيك باشە.“ كاتىك باوكم دەبىيىستىت، چاوەكانى ئاماژەي تىگەيشتن دەدەن، زەردەخەنەيەك بۆ كۆرەكەم دەكات و ئەو كاتە دەتوانن كاتىكى راستەقىنە و لىك تىگەيشتن بەرپىكەن - ھەرچەندە گەتوگۆكە وەرگىپرداوە. باوكم دەلىت: ”ھەي رپوى ھەي!“ (منداڵەكەم لە مەبەستى تەواوى باوكم تىناگات، بۆيە دووبارە دەگەرپىمەوہ بۆ كارى وەرگىپران!

بىگومان من دەزانم، كە ئەو وەرگىپرانەي من كروومە بۆ باوكم و كۆرەكەم لە چاوەرگىپرانە پەسمىيەكانى وەكو كئىيى پىرۆز و شاكارە ئەدەبىيەكان شتەيكى زۆر سادە و گالته ئامپەزە. ئەوہى كە دەمەوئىت لە رپگەي ئەو نمونەيەوہ بىلیم، ئەوہ نىيە كە وەرگىپران كارىكى سادە و ئاسانە، بەلكو دەمەوئىت ئەوہ بەسەلمىنم كە وەرگىپران رپى تئى دەچىت و دەشىت بكرىت. دەكرىت لە رپگەي وەرگىپرانەوہ پەيوەندىيەكى پەسەن و راستەقىنە و ورد داھەزرىت.

ئەمە واتاي ئەوہيە كە كەس ناتوانىت پەخنە لە راستگۆيى مېژوويى كئىيى پىرۆز بگرىت، تەنھا لەبەر ئەوہى وەرگىپرانى كئىيى پىرۆز بە زمانى ئىنگلىزى يان كوردى دەخوئىننەوہ. چەندىن سەدە زانايان زمانەكانى يۇنانى و عىبرى و ئارامى و ئىنگلىزىيان خوئىندووە، وە دەتوانن بە شىۋەيەكى ورد و تەواو وەرگىپران بكەن لە نپوان ئەو زمانانە.

بۆچى ئەو ھەموو چاپ و وشانەي كئىيى پىرۆز ھەيە؟

بچىتە ھەر كئىبخانەيەكى مەسىحى، ھەندىك جار پەفەيەكى تەواو، ھەندىك جار بەشىكى تەواو كە پىكھاتووہ لە وەرگىپرداوى جىاوازي كئىيى پىرۆز دەبىنيت. وەشانى

پاشا جهیمس (KJV)، وه شانی نوئی پاشا جهیمس (NKJV)، وه شانی ئینگلیزی ستاندر (ESV)، وه شانی نوئی نیوده ولته تی (NIV). ههروهه سهره رای ئەمانهش، چاپی تایهت به پیاوان، ئافره تان، هه رزه کاران، فیخرخوازان و بازرگانان هه یه. بوچی؟

ئایا له بهر ئه وه یه که ئه وانه ی کاریان له سهر وه شانی ستاندر کردوو پینان وابوو که ئه وه که سانه هه له یان کردوو که کاریان له سهر وه شانی نوئی نیوده ولته تی کردوو؟ یان له بهر ئه وه ی گروپی وه شانی پاشا جهیمس به شیوه به کی خراب وه ریانگی پراوه، بویه گروپی نوئی پاشا جهیمس ده بیته چاکی بکه نه وه؟ پرسیاره که لیره دایه: ئایا سپاره ی یوحنه نا ده گو پرت کاتیک به تایه تی بو ژنان، پیاوان، وه رزشوانان یان سه ربازان چاپ ده کریت؟

به کورتی، وه لأمی هه موو ئه وه پرسیارانه ئه مه یه: ”نه خیر“. کاتیک دیننه سهر چاپه جیاوازه کانی پیاوان، ئافره تان، فیخرخوازان، سه ربازان، هه موو ئه وانه بو بلاو کردنه وه ی زیاتره و نوسراوی نیو کتیبی پیروژ وه کو خو ی ده مینیتته وه. ته نها پیشه کی سپاره کان، تیبینی لیکۆلهران، وتاره کان، ههروهه هه ندیک شتی دیکه جیاوازه؛ واته ده قه ره سه نه که وه کو خو ی دانراوه و هیچ نه گو پراوه.

به لأم ئه ی ده رباره ی وه رگی پراوه جیاوازه کان چی ده لئی؟ ئایا کتیبی پیروژ به شیوه یه کی جیاواز وه رناگی پرن به جو ریک که نه توانین له واتای ده قی ره سه ن دلنیا بین؟ ئه مه پرسیاریکی باشه. به لأم له راستیدا، ته نانته ئه گه ر وه رگی پراوه جیاوازه کان وشه ی جیاواز به کار به یین بو دارشتنی ده رب رینیکی یونانی یان عیبری، هه رگیز پیویست ناکات گومان بکه یین له وه ی که ئه مه جیاوازه له ده قی ره سه ن.

جاریکی دیکه بیر له ئه مونه ی قسه کردنی منداله کانم بکه وه. ده متوانی ئه وه پرسته یه به چه ند شیوه یه ک بو باو کم وه ربگی پرم:

- ”سلاو برام، هه موو شتیک باشه.“
- ”هاورپیکه م گو ی بگره، هه موو شتیک باشه.“
- ”ده زانی چی؟ بارو دوخه که زور باشه، نازیم.“

وشه کانی ئه وه وه رگی پراوه جیاوازه. به لأم ئایا هیچ گومانیک هه یه له گواستنه وه ی واتای پرسته ره سه نه که؟ لیره دا کامه وه رگی پراوه به کار ده هی نی؟ ئه وه ی له م ده رب رینه

مه به ستيه تي كوره كه م دهيه ويٽ له گه ل ٺه و كه سه ي كه قسه ده كات و په يوه ندي له گه لي هه يه پي بليٽ كه ٺه و له بارودوخكي باشدايه و لي پازيهه.

ده توانيت به هه مان شيوه هه لسوكه وت له گه ل ٺايه ته كاني كتبي پيروزدا بكه يت. با ٺايه تيٽك هه لټريز، وه بينين چون وه رگيرانه جياوازه كان پيشكه شي ده كه ن. داوام له هاوسه ره كه م كرد ناوي يه كيٽك له چوار ٺينجيله كه م پي بليٽ.

گوتى: «مه رقوس».

«ٺيستا ژماره يه ك له نيوان ١ هه تا ١٥ هه لټريه».

«٥٥».

«ژماره يه كي ديكه ش له نيوان ١ هه تا ٥٢».

«په نجا».

با (مه رقوس ١٠: ٥٠) بخوينينه وه و بينين كه له چاپه كورديهه كان a چون وه رگيردراوه.

ده قى ره سه نى يونانى	وه رگيرانه كورديهه كان
<p>ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἄ ν α π η δ ἦ σ α ς πρὸς τὸν ἤλθεν . Ἰησοῦ ν</p>	<p>“كه واكه ي بهرى فريدا و پويشت به ره و لاي عيسا” (چاپى ١٩٩٨).</p> <p>“كه وايه كه ي فريدا و پاپه رى، هاته لاي عيسا” (كوردى سورانى ستانده ر ٢٠١٠).</p> <p>“كه واكه ي فريدا و هه ستا و هاته لاي عيسا” (كوردى سورانى ستانده ر ٢٠١٧).</p> <p>“ٺه وي ژى كراسى خو هاقيت و ب له ز رابوو و هاته نك عيساى” (وه رگيرانى بادينى، ٢٠١٩).</p> <p>“كراسه كه ي فريدا و هه ستا، هاته لاي ئيشوع” (وه رگيرانى په يمانى نوئى و په سنييه كان).</p>

a نووسه ر به راورده كه ي له نيوان وه رگيرانه ئينگليزييهه كان كردوو، به لام ٺيمه پيمان باشه كه ٺه م به راورده له نيوان وه رگيرانه كورديهه كان بكه ين - وه رگير.

ئایا شتیکی سهرسامکهر نییه؟ چۆن به ته‌واوی له مه‌به‌ستی مهرقۆس له (مه‌رقۆس ۱۰: ۵۰) تیبگه‌ین؟ هه‌مووان هاووران که پیاویک هاتۆته لای عیسا، به‌لام دواي فریدانی که‌واکه‌ی، ئایا هه‌ستا یان راپه‌ری؟ ئایا که‌واي له‌به‌ر بوو یان کراس؟ یان به‌چ شیوه‌یه‌ک چووه لای عیسا؟

باشه، جیاوازییه‌کانی نێوان وه‌رگێرانه‌کان زۆر روونن. پیاوه‌که‌ ئه‌و پارچه‌ جله‌ی داکه‌ند که له سه‌ره‌وه پۆشییوی، وه‌هه‌ستایه‌وه و به‌ره‌و لای عیسا چوو. ئه‌و خاله‌ی که من ده‌مه‌وی سه‌رنجی بخرمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه که وه‌رگێرانه جیاوازه‌کان نابنه هۆی شیواندنی واتا په‌سه‌نه‌که، به‌لکو خۆیندنه‌وه‌ی زیاتر له وه‌رگێرانی‌ک ده‌بیته هۆی زیاتر روونکردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که.

ده‌بیته زیاتر قوول ببینه‌وه، بیگومان هه‌موو ئایه‌ته‌کانی کتیبی پیرۆز وه‌کو مهرقۆس (۱۰: ۵۰) روون نییه. له راستیدا وه‌رگێرانی هه‌ندی‌ک وشه و ده‌سته‌واژه زۆر زه‌حمه‌تن، له‌م بارودۆخانه‌دا زۆر جار وه‌رگێرانه جیاوازه‌کان بۆچوون و پێشنیاری جیاوازیان هه‌یه. به‌لام له‌و بارودۆخانه‌شدا، هه‌ندی‌ک خال هه‌ن پێویسته له‌به‌رچاو بگێردین:

۱. شاره‌زا و زانیان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو ناکۆکن ده‌رباره‌ی وه‌رگێرانی رێژه‌یه‌کی زۆر که‌م له وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی نێو کتیبی پیرۆز. ئه‌مه‌ش چه‌ند به‌شیکی زۆر که‌م له کتیبی پیرۆز ده‌گرێته‌وه.

۲. کاتیک ئه‌و ناکۆکی و گومانه‌ له وه‌رگێراندایه‌یه، باشتین وه‌رگێرانه‌کانی کتیبی پیرۆز درک به‌وه ده‌که‌ن و له‌ پێگه‌ی دانانی په‌راویزه‌وه بۆ خۆینه‌ری روون ده‌که‌نه‌وه که ئه‌و ده‌سته‌واژه‌ ده‌کریت واتای دیکه‌شیان هه‌بیته. مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه که‌س هه‌ولنادات هه‌چ شتی‌ک تیبه‌رینیت به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ تێمه‌ی بلیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشیانه‌وی ناتوانن ئه‌مه‌ بکه‌ن.

۳. ئه‌م ژماره‌ زۆره‌ی وه‌رگێرانه زانستییه یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن له دیاریکردنی وه‌رگێرانه هه‌له‌کان و خۆبه‌دوو‌رگرتن لێیان. بۆ ئه‌مونه، کاتیک شاهیدانی یه‌ه‌وا^a وه‌رگێران بۆ (یوحنا ۱: ۱) ده‌که‌ن له وه‌رگێرانه‌که‌یان به‌ ناوی چاپی جیهانی نوێ

a شاهیدانی یه‌ه‌وا: ئابینزایه‌کی چه‌واشه‌کاری به‌ناو مه‌سیحین که له سالی (۱۸۷۰) له‌سه‌ر ده‌ستی چالز په‌سل له ویلايه‌تی په‌نسلفانیای ئه‌مریکا سه‌ری هه‌لداوه.

(TWN)، نووسیویانه: «وشه که خوداوه ندیک بوو»؛ به لام له راستیدا هه موو وهرگپرانه سه ره کییه کانی دیکه ده لئین: «وشه که خووی خودا بوو». که واته پروونه که وهرگپرانه که ی ئەوان لیره دا کارێکیان کردوو که وهرگپرانه کانی دیکه په تی ده که نه وه. وه ئە گەر بو ماوه یه ک زمانی یونانیت خویندیت و له نامرازه کان تیگه یت (ههروه ها، که، ه که)، ده گه یت هه مان ئە وه ده ره نجامه ی که وهرگپرانه کانی دیکه گه یشتوو پیتی - وهرگپرانی جیهانی نووی ده که یان گوژیوه بو ئە وه ی بیراوه پێکی دیاریکراوی ئاینزاکه ی خویمان پارێزن.

٤. ته نها به دیاریکردن و په تکردنه وه ی وهرگپرانه هه له کان، وه ک ئە وه ی له خالی سییم باسمان کرد، ده توانین متمانه بکه ین به وه ی هه چ باوه پارێک پشت نابسته یت به وهرگپرانیک که پشتراست نه کرابسته وه؛ ئیمه ده زانین کتیبی پیروژ چی ده لئیت، ههروه ها واتا کانی شی ده زانین.

به لام پرسیا ریکی دیکه سه ره له ده دات. له بنه په تدا بوچی وهرگپرانی جیاوازی کتیبی پیروژ هه یه؟ ئە گەر نا کوکی له سه ره به شیکی زور کم هه یه و کاریگه ری له سه ره بنه ما بنه په تیه کانی باوه ر نییه، بوچی خه لکی ئە وه هه موو هه وله ده دن بو وهرگپرانی جیاواز؟ ئە وه پرسیا ریکی نایابه، وه وه لامه که ی په یوه ندی هه یه به وه ی که خه لکی به چ پێگه یه ک فه رمانه کانی کتیبی پیروژ له ژیا ناندا جیه جی ده که ن.

بیری لئ بکه وه. خه لکی به تپرامانیک زوره وه کتیبی پیروژ ده خویننه وه، ناموژگاری لئ وهرده گرن، ده یخویننه وه و لیکو لینه وه و گفتوگوی له باره وه ده که ن. بو به رگریکردن له باوه ره که یان به کاریده هین. هه وه ها بو زوره ی ئە وه چالاکیانه، وهرگپرانی وشه به وشه ی عیبری و یونانی زور سوودبه خش نابیت، له راستیدا، هه ندیک جار زور بیهیوا که ره ده بیت. با جا ریکی دیکه بیر له مه رقوس (١٠: ٥٠) بکه ینه وه. ئە گەر وشه به وشه ی له یونانییه وه وهر بگپرین، ئە وا شتیک له م شیوه یه ی لئ وهرده چیت:

به لام عه بایه که ی فری دا هی خووی و پازی دا و هاته لای عیسا.

به دلنیا یه وه هه ر چو نیک بیت ده توانین له و ئایه ته تیگه ین، ههروه ها په نگه وهرگپرانی وشه به وشه زور سوودبه خش بیت ئە گەر به وریاییه وه لیکو لینه وه له سه ره ئایه ته کان بکه ین. به لام کئ ده یه ویت کتیبی پیروژ به و شیوه یه بخویننه وه، به

تایه تی به یانیان له گه ل خوار دنه وهی کوپیک قاوه؟

ئه مه هو کارینکی سه ره کییه بو بوونی وه رگپرانى هه مه چه شن - به کاره یئانی بو مه به ستی جیاواز. هه ندیک کات پیوستمان به وه رگپرانیکى چر و پر ده بیت؛ زیاتر وشه به وشه بیت. به لام هه ندیک کات، پیوستت به وه یه ئاسانتر بیت بو خویندنه وه و تیگه یشتن، بویه هه ندیک له وه شانەکان وه رگپرانى ده سه تهاژه بو ده سه تهاژه په پره وه که ن (یان ته نانه ت وه رگپرانى بیروکه بو بیروکه)؛ له م حاله ته دا رپیکه ستنی وشه کان ئاسان داده پڕژریت، پیکهاته ی رسته کان به گویره ی ئه و زمانه ی بو وه رگپردراوه زیاتر گرنگی پی دراوه له زمانه ره سه نه که که عیبری و یونانییه، وه کارئاسانی بو خوینه ر ده کریت. هه موو وه رگپرانیکى کتیبی پیروژ پیوسته دوو ئامانج بییکیت: ده قیقی و ئاسانی خویندنه وه. هه ندیک له تیمه کانى وه رگپران ره وانى ده ق ده که نه قوربانى ده قیقی و وردی ده ق (ههروهک له مه رقوس ۱۰: ۵۰ بینیمان). به لام هه ندیک تیمی دیکه ی وه رگپران تیشک ده خه نه سه ر ئاسانی و ره وانى خویندنه وه؛ به م هو یه وه پیوسته وه رگپره کان پاش و پیشى هه ندیک وشه بکه ن له زمانه ره سه نه که بو ئه وه ی بیته رسته یه کی «راست و ره وان» بو گوینگر.

ئه گه ر پروانینه کتیبی پیروژ، ئه وا ناتوانین به هیچ شیوه یه ک گومانى ئه وه بکه ین که ئه و ده قه ی له به رده ستمانه جیاوازه له وه ی که له بنه رته دا نووسراوه. له راستیدا، تیمه ده زانین له ده قی ره سه ن چی نووسراوه، ههروه ها ئه و شوینانه شی که لیکۆله ران ناکۆکن له سه رى زۆر که مه و دوورن له یه کتر، له کو تایشدا هینده گرنگ نین. کتیبی پیروژ به رده وام و به بی و هستان به دروستی وه رگپرانى بو ده کریت.

هه تا ئیره ده توانین باسى ئه وه بکه ین ئاخو کتیبی پیروژ له پرووی میژووویه وه راست و دروسته، یان نه. ئیستا ده بیت پرسیاریکى دیکه بکه ین: ئایا تیمه ئه و ده قانه وه رده گیرین که نووسه ره له بنه رته دا نووسیویانه؟

به ده رپینیکى دیکه، ئایا ئه و خه لکانه ی نووسراوه ره سه نه کانیان له به رگرتوه ته وه به شیوه یه کی راست کاره که یان کردوووه؟

به شی سییه م

له بهرگیراوهی له بهرگیراوهی له بهرگیراوهی؟

کاتیک له فوتابخانهی ئامادهیی و زانکۆ بووم، به شداری هه ندیک خولی زمانی بیانیم کرد. هه تا ئیستاش چهزم له زمانی ئیسپانییه؛ چوار سالی ته واوی ئه کادیمیم له خویندنی ئه و زمانه به سه ر برد؛ هه رچه نده ده زانم باسکردنی ئه وه شتیکی هینده گرنه و کاریگه ر نییه بو ئه و خوینه رانهی که شاره زای زمانه که ن. ئیستا، پاش ئه وهی ماوهی پازده سال لئی دوورکه وتوومه ته وه، چیت له زمانی ئیسپانی باش نیم. به لام ئه و پوژانهی زۆر به رژدی کارم له سه ری ده کرد، زۆر باش بووم له وه رگپه رانی ئیسپانی بو ئینگلیزی و به پیچه وانه شه وه. ئه وه ش له به ر ئه وهی مامۆستای زمانی ئیسپانی بو هه موو شه ویک ئه رکی ماله وهی پیده داین. ئایا خشتهی وانه کانی زانکۆت له بیره؟ بو نمونه، پوژانی دووشه مه و چوارشه مه و هه ینی، یان سیشه مه و پینجشه مه یه ک وانهی دیاریکراوت هه یه. به لام بو وانهی زمانی ئیسپانی نه بوو، هه موو پوژیک هه مانبوو، واته هه موو شه ویک ده بووایه په ره گرافیک وه ربگپه ر، یان ده قی ئینگلیزی وه ربگپه ر بو ئیسپانی یانیش به پیچه وانه وه، وه ده بوو خۆم ئاماده بکه م بو ئه وهی پوژدی داهاوو له گه ل هاوړیکانم قسه ی له سه ر بکه م.

له وه شدا باش بووم. له دوایین سالی زانکۆم ده متوانی سه دان وشه له ماوهی چه ند کاتزمیتریک وه ربگپه ر، وه ئاماده یی ئه وه م تیدابوو له پووی پیزمانییه وه پوونکردنه وه له سه ر تاک به تاکی وشه و پرسته کان بده م. به لام یه ک دوو جار، له کاتی گه یشتنم به پوله که م، فیری وانه یه کی ئازاربه خش و قورس بووم: هه رچه نده وه رگپه رانه که م باش بیست، به لام هیچ گرنگییه کی نابیست ئه گه ر ده قی داواکراوم وه رنه گپه راییست. واته، ئه گه ر ئه و شته م وه رنه گپه رابا که مامۆستا داوای ده کرد.

هه ندیک جار خه لکی هه مان تۆمه ت سه باره ت به کتییی پیروژ هه لده به ستن - ئه وهی که ته نانه ت ئه گه ر بلین ئیمه به وردی کتییی پیروژمان وه رگپه رانه، ناتوانین دلنیا بین له وهی ئیمه ده قه راسته که مان وه رگپه رانه؛ له به ر ئه وه کاره که بی سوود دیاره. ئه م تۆمه ته له به ر ئه وه نییه که ئیمه به لگه نامه ی هه له مان هه یه، به لکو له به ر ئه وه یه که ئیمه ده ستوونی خودی نووسه ره په سه نه کامان نییه. وه ئه و ده قه له به رگپه رانه ی

که هه مانه تیکچووون و شیۆنراون. له بهر ئه وه نازانین که نووسهره رهسه نه که چی نووسیوه. وه ئه گهر ئه مه راست بیته، چیت پۆیست به چه له حانی ناکات. گوڤاریکی ئه مریکی ئه م بابه ته ی به جوانی باسکردوو:

هه تا ئیستا هیچ یه کیک له و وتاریژانه ی له ته له فزیۆن دهرده که ون کتیبی پیرۆزیان نه خویندوو ته وه، وه ته نانه ت پای فاتیکانیش نه خویندوو ته وه. وه منیش نه مخویندوو ته وه، ههروه ها تۆش. هه موومان له باشترین بارودۆخماندا، وه رگیپرامان خویندوو ته وه - وه رگیپرانی وه رگیپدراویک که وه رگیپدراوی وینه یه کی وه رگیراوه و له ده ستنووسیکی دیکه وه هاتوو - له به رگیراوه ی له به رگیراوه ی له به رگیراوه ی له به رگیراوه.

پیشوه خت باسی تۆمه تی «وه رگیپرانی خراب» مان کرد؛ ئه م تۆمه ته راست نییه، ئه گهر به لای تۆوه روون نییه، پیم وایه باشتره بگه ریتته وه و دیسان به شی دووم بخوینیتته وه. سه رباری ئه وه، ئه مه راست نییه که ئه وه ی هه مانه «وه رگیپدراوی وه رگیپدراویکه که له وه رگیپرانیکی دیکه وه هاتوو»، وه ک ئه وه ی ده قه ره سه نه یۆنانییه که سه ره تا کرابیته چینی، پاشان وه رگیپدراویت بۆ زمانی ئه لمانی، ئینجا بۆ پۆله ندی و له کۆتاییشدا وه رگیپدراوه بۆ زمانی ئینگیزی. نه خیر، ئیمه ده توانین راسته وخۆ له زمانه ره سه نه که ی خۆیه وه وه ریگیپین که یۆنانی و عیبرییه بۆ هه ر زمانیکی دیکه. به م شیویه، ته نانه ت له خرابترین بارودۆخیشدا ئیمه ته نها وه رگیپدراویکمان له به رده سته. به لام ئه ی له سه ر کۆتا قسه چیمان هه یه: ئه و تۆمه ته ی که ده لیت ئه وه کتیبه ی له به رده ستمانه «به ده ست نووسراوه ته وه له سه ر ئه و له به رگیراوه ی له به ریگیراوه ته وه و ئه ویش هه ر له به رگیراوه ی له به رگیراویکی دیکه یه؟»

«ئه م قسه یه بن و اتایه»، پۆیسته ئه وه بلین.

ئیمه نووسراوه ره سه نه که مان نییه - چی بکه ین؟

با بیر بکه ینه وه له بابه تی گواستنه وه ی ده ستنووسه کان - ئایا ده توانین دلیا بین له وه ی که به دریژیایی چه ندین سه ده نووسراوه کانی کتیبی پیرۆز به وردی گواستراونه ته وه؟ کاتیک ئیمه بیر له و پرسیاره ده که ینه وه، پۆیسته دان به و بابه ته

ئاشكرايه دا بئيين كه ئيمه دهستنوسه بنه رته تيه ره سه نه كه مان نيه.

ئه و كاغه زانه ي كه لوقا و يوحنا و پولس بو نووسيني ئينجیلی لوقا و ئينجیلی يوحنا و نامه ي روما به كاربان هيناوه، به پي تپه ربووني كات ون بوون. ههروهها زه حمه ته بتوانين دهستنوسيك بدوزينه وه و بليين: «ئيمه له سه دا سه د دليانين كه ئمه دهستنوسى بنه رته تى نووسه ره كه يه».

به لام بهر له وه ي ئيمه بيهيوا بين و كول بدهين، با خوله كييك بير له مه بكهينه وه. له راستيدا، چهنده گرنگه دهستنوسه ره سه نه كايمان له لا بيت؟ به دلياييه وه شتيكي باش ده بيت. چه ند ساليك بهر له ئيستا كاتييك سهردانى له نده نم كرد، چومه پيشانگاي گه نجينه ي كتبخانه ي بهر يتانى، كه له وى كومه ئيك دهستكردى به هادارى كه لتوره كانى جيهانى تيدا نمايش كرابوو، زورترين شويته واره پيروز و به هاداره كانى كتبخانه ي بهر يتاناي تيدابوو كه له توماره پيروزه كان بوون. كو كراويه كي زور ناياب بوو. له بهرده مم (ماگنا كارتا) نمايش كرابوو؛ وه وه شانى (گوتنبرگ) ي كتبي پيروز، كه له سالى 1450 چاپ كرابوو؛ وه سروده ناوازه كه ي مه سايا كه (فريدرك هاندل) به دهسته كانى خو ي نوسيبوو؛ دهستنوسى سينايى، كه كونترين دهستنوسى په يمانى نويه؛ دهفته رى روزه ي تايه تى ليوناردو دافنچى، هتد.

به لام، ئايا پارچه كاغه زه ره سه نه كان تاكه ريگايه تاوه كو دليايين له وه ي كه ئه و نووسراوه ي ئيستا هه مانه نووسه ره كان خويان نووسيوانه؟ مه به ستم ئه وه يه كه ئايا ده بيت بو هه تاهه تايه بليين كه هيچ شيك ده رباره ي ئه وه ي كه هومهر و ئه فلاتون نووسيوانه نازانين، چونكه ئيمه ئه و پارچه كاغه زه مان نيه كه (ئوديسى) يان (كومارى ئه فلاتون) يان له سه رى نووسيوه؟ به دلياييه وه نه خير! به لكو قسه ي له م شيوه يه زور گالته چارانه يه. ئه ي دهستنوسه كانى كتبي پيروز؟ ئايا به م ئاسانيه كول دهدين و دان به وه دا ده ئيين و ده ئيين ئه وه ي هه مانه ته نها چه ند له بهرگيراوه يه كي بى سوودى له بهرگيراوه ي له بهرگيراوه كانى ديكه يه، ئه مه هه رگيز وا ناكات كه دليا بين له وه ي ئه و دهستنوسه له بهرگيراوانه ي كه له بهرده ستمان ماوه ته وه ته واو ئه وه يه كه نووسه ره كه نووسيويه تى؟

باشه، نه خير، هه رگيز ناگه ينه ده ره نجاميكي له و چه شنه. له راستيدا، هه رچه نده ئيمه لاپه ره ره سه نه كانى كتبي پيروزمان له لا نيه، به لام ده توانين ته واو دليا بين و

باوه پیمان به وه هه بیټ که ده زانین له و لاپه ره په سه نانه چی نووسراوه. به لام ئەمه چۆن ده بیټ؟

کلیلی وه لآمدانه وهی ئەو پرسپاره له نپو ئەو راستییه دایه که ئیمه هه رچه نده نووسراوه په سه نه که مان نییه، به لام هه زاران پارچه کاغەزی هه مه چه شنی دیکه مان هه یه؛ ئەوانه ی که به زمانه په سه نه که هه موو سپاره یه کی کتیبی پیروزی تیدا نووسراوه - نزیکه ی ۵۴۰۰ پارچه له په یمانی نویمان هه یه. هه روه ها ده رباره ی پارچه کاغەزی چاپکراوی ئەم سه رده مه قسه ناکه یین؛ به لکو باسی ئەو ده ستنوسانه ده که یین که ده گه رپنه وه بو سه ده ی یه که م و دووهم و سییه می زاینی. هه ندیک له وه ده ستنوسانه ته واوی سپاره کانی کتیبی پیروزیان تیدا نووسراوه ته وه؛ هه ندیکیان چه ند به شیکیان تیکچوو و ته نها چه ند به شیک له وه سپاران ه یان لئ ماوه ته وه. وه هه ندیکیان ته نها چه ند پارچه یه که له وه ی که به ده ستنوسه گه وه رکان داده نران. جاریکی دیکه، هیچ کام له وه ده ستنوسانه ده ستنوسه په سه نه که ی کتیبی پیروزیان؛ هه موویان له به رگیراوی ده ستنوسی کۆنترن له خویمان. به لام ئەوانه مان به په رشوبلاوی له سه رتا پای ئیمپراتۆریه تی رۆمانی دۆزیوه ته وه، له ئەشکه وت شاردرابوونه وه، یان له گه ل ئاسه واره وێرانه کۆنه کان شاردرابوونه وه؛ یان ته نانه ت - ئەگه ر باوه ر ده که یین یان نا - هه ندیکیان له زبڵدانی شوینه چۆله کانی شاره کانی میسر دۆزراونه ته وه! سه رباری ئەوه، شاره زایان لیکۆلینه وه یان له پاشماوه ی نووسراوه کان کردووه و ده لپن که ئەوانه ده گه رپنه وه بو سه ده کانی دووهم و سییه می زاینی.

ئەوه ی که وا ده کات ئەو ده ستنوسانه شایانی گرنگی بن، یان بنه کیشه بو که سائیک، به گوپره ی شیوازی بیرکردنه وه یان، ئەوه یه که هه ندیکیان له گه ل یه کتر جیاوازن له هه ندیک بابه تدا، ته نانه ت ئەو کاته ی له به رگیراوه ی ده قیکی دیاریکراوی کتیبی پیروزیان. بو نمونه، یه کیک له ده ستنوسه کانی ئینجیلی مه تای مزگینده ر له وته که ی پۆنتیوس پلاتوس ده لپت: «له خوینی ئەمه بیتاوانم» (مه تا ۲۷: ۲۴)، له کاتیکدا ده ستنوسیکی دیکه له هه مان سپاره و له شوینیکی دیکه یان له ده ستنوسی سه ده یه کی دیکه، پلاتوس ده لپت: «له م خوینه راستودروسته بیتاوانم»، له کاتیکدا له شوینیکی دیکه ده لپت: «من له خوینی ئەم پیاوه راستودروسته بیتاوانم». ئەوه واتای چییه؟ پوونه که که سیک هه یه، ره نگه زیاتر له که سیک هه بیټ، به وردی ئەوه ی نه نووسیوه ته وه که مه تای مزگینده ر نووسیویه تی.

هه ندىك كه س ته ماشاي هه موو ئه و ٥٤٠٠ ده ستنوسانه و پاشماوهى ده ستنوسه كانى ديكه ده كه ن به جياوازيه كانبانه وه، ئىنجا ده لىن: «ئهمه مه حاله، مه حاله بزائين ده قه بنه رته تيبه كه چۆن بووه. وه ئه و ده ستنوسانهى ماونه ته وه زۆر كوۆن و هه ندىكيان به راده يه ك تىكچوون كه ئيمه ناتواين دلنيا بين له وهى نووسه ره په سه نه كان چييان نووسيه». به لام ئه م لىكدانه وه يه زۆر دوور ده مانبات، پىت ده لىم له بهر چى. له لايه ك، ئه و كيشه يه يه به هوۆى گومانكه ره كان ئاماژه ي پى ده كه ن - ئه وهى كه ئه و ده ستنوسانهى هه مانه زۆر دوورن له و سه رده مه ي كه ده ستنوسه په سه نه كان نووسراون وه بىگومان پرڻ له جياوازي - ئه وه نده ش خراب نين كه هه ندىك خه لكى پييان وايه. له لايه كى ديكه وه، وا دياره ئه و هه زاران له بهر گيراوه يه، له هه موو لايه كى ئيمپراتوريه تى رۆمانيدا هه بوون و به هه موو جياوازيه كيه وه، ئه مه رىگه مان پىده دات ديسان هه تا راده يه كى زۆر متمانه بكه ين به وهى كه له ده ستنوسه په سه نه كاندا هاتووه.

هه موو ئه وانه هه نگا و به هه نگا و روون ده كه مه وه.

سه رنجى كه لىنه زه مه نيبه كه بده!

به ر له هه موو شتىك، به رده وام په خنه له ده ستنوسه كان ده گىردىت كه گوايه ئيمه بيهيو بووين له هه ولى زائينى نووسراوه په سه نه كان و خه ريكه كوۆل ده ده ين له دۆزينه وهى ئه وهى ئاخۆ نووسراوه په سه نه كان چييان گوتووه. سه ربارى ئه وه ش، هه موو نووسراوه كانى په يمانى نووى له ناوه راستى سه ده ي يه كه مى زايينى نووسراوه ته وه، هه روه ها كوۆنترين نووسراوه كه له به رده ستمان بىت ده گه رپته وه بو نزيكه ي سالانى ١٢٥، ١٥٠ و ٢٠٠ ي زايينى. ئه مه واتاي وايه كه لىنكى ميژويى هه يه له نيوان كوۆنترين ده ستنوسى له بهر گيراوه له گه ل ده ستنوسه په سه نه كان كه ماوه ي ٤٥ بو ٧٥ ساله. هه تا راده يه ك ئه وه بو هه ندىكمان وه كو كيشه يه ك ده رده كه وىت؛ له بهر هه ندىك هوكار، ئيمه وا بىر ده كه ينه وه كه ٧٥ سال كاتيكى زۆره، كاته كه به سه بو ئه وهى چه ند له بهر گيراوه يه ك له سه ر يه كتر پاش ئه مه ون بووىت، به و هوويه هه يچ بىروكه يه كمان نايىت بو ده ستنوسه په سه نه كه. به لام ئه وه گريمانه يه كى دادپه روه رانه نيبه، به تاييه تى كاتيك ده زانيت له و سه رده مه دا كتيبه كان زۆر به هادارتىر بوون له وهى خه لكى ئىستا به ها بو كتيبه كان داده نين، بويه، ئه وان باشتر له ئيمه كتيبه كانيان پاراستووه.

تەننەت ئىستاش، كاتىك ئىمە دەتوانىن سالانە مليۇنان كىتەپ چاپ بىكەين، دەتوانىت بىچىتە ھەر كىتەبخانەيەك و ئەو كىتەبە بدۆزىتەوۋە كە تەمەنىان سەد يان دوو سەد يان سى سەد سال دەبىت. خەللىكى كىتەبە كانىان دەپارىزن! خەللىكى سەردەمى كۆنىش ئەوۋە يان كىردوۋە و باشترىش پاراستوۋيانە، لە كاتىكىدا نووسىنىۋە و لەبەرگرتنەۋەي بەك كىتەپ پىۋىستى بە چەندىن ھەفتە كار و ماندوۋبوون بوۋە. لىكۆلەران لە كىتەبە كۆنەكان زانىۋيانە كە خەللىكى بۆ ماۋەي ۱۰۰-۱۵۰ سال كىتەبە كانىان بەكارھىتاۋە بەر لەۋەي وئىنەيەكى دىكەي لى لەبەرگرتنەۋە.

ئىستا ئوۋنەيەكى سەرنىچراكىش دەبىنىن لە و شتەي كە پىي دەلىن (كۆدىكىس قاتىكانوس)، لەبەرگىراۋەيەكى پەيمانى نۆيە كە لە بنەرەتدا لە سەدەي چۈرەمى زايىنى نووسراۋە، بەلام لە سەدەي دەيمى زايىنىدا بە سەرىدا چۈۋنەتەۋە و نووسىنەكەيان تۆخ كىردوۋەتەۋە. دەبىنى ئەۋە واتاي چىيە؟ دەستنوۋسەكەي كۆدىكىس قاتىكانوس شەش سەد سال بەكارھىنرا ئىنجا نووسىنەكە تۆخ كرايەۋە! لىرەدا مەبەستىكم ھەيە: كاتىك كىتەپ بۆ ماۋەي سەدان سال بە رىكۆپىكى بەكاردەھىت، ئەۋە واتا كەلىنى ئەو ۴۵ بۆ ۷۵ سال لە نىۋان دەستنوۋسەكانى پەيمانى نۆيى رەسەن و ئەو چاپەي ئىمە ھەمانە (واتا ئەۋەي كە ماۋەتەۋە) بە ماۋەيەكى زۆر دانارىت. لە راستىدا، رەنگە بەر لە لەناۋچۈۋنى دەستنوۋسە رەسەنەكان كە نووسەرەكان خۇيان نووسىۋيانە، بەكارھاتىت بۆ لەبەرگرتنەۋە و نووسىنەۋەي ژمارەيەكى زۆرى دەستنوۋسى دىكە. بەم شىۋەيە ئەم بانگەشە بكوژەي دەلىت ئىمە تەنھا ئەۋەمان ھەيە كە ”لەبەرگىراۋەي لەبەرگىراۋەي لەبەرگىراۋەي بەبەرگىراۋەي دىكەيە“ شتىكە زىدەرۋى تىدا كراۋە. لە راستىدا، ئەمپرۆ لە مۇزەخانە كانماندا لەبەرگىراۋەي دەستنوۋسە رەسەنەكانمان ھەيە!

ھەرۋەھا، كاتىك رەچاۋى ئەۋە ماۋەيە دەكەين كە لەنىۋان چاپە رەسەنەكە و چاپە مۇدىرنەكەدا ھەيە، دەتوانىن زۆر بە خىرايى سەرنىجى ئەۋە بدەين كە « ماۋەكەي» چەندە كورتە بۆ پەيمانى نۆي. بۆ ئوۋنە، (توسىدىدىس) مىژوۋنوۋس لە كىتەبەكەيدا بە ناۋى (جەنگى پىلۋپۆنىيەكان)، ئىمە نىكەي ھەشت دەستنوۋسەمان ھەيە، نۆيتىرنيان نىكەي ۱۳۰۰ سال لە چاپە رەسەنەكەي دوۋرە! بۆ (جەنگەكانى گالىك) ي (يۋلىۋس قەيسەر)، ئىمە ۹ بۆ ۱۰ لەبەرگىراۋەمان ھەيە (دەكەۋىتە سەر خۆت كە كاميان دەخوئىتەۋە)، نۆيتىرنيان چاپى ۹۰۰ سالى نىۋانە لەگەل چاپە رەسەنەكە. لىرەدا دەتوانى زۆر بە ئاسانى لە مەبەستەكە بگەيت: كاتىك دىتە سەر ئەدەبى كۆن، كەس

هاوار ناکات «سهرنجی که لیتنه زه مهنیه که بده!» ته نهها په یمانی نوئی بهم شیویه مامه لهی له گه ل ده کریت.

چوارسه د هه زار چه شن؟

له سهر ره خنه ی دووهم، نهو ده ستنوسانه ی هه مانه به هوئی جیاوازیه کانه وه زور سهر لیشیویننه رن، به جوړیک که هه رگیز ناتوانین له وه دلنیا بین ناخو ده قه بنه پرتیه که چی ده لیت. یه کییک له لیکوله ره کان دووپاتی کرده وه که نهو ده قی په یمانی نوییه ی له به رده سستی ئیمه یه، سهر سورپهینه ره و زیاتر له چوارسه د هه زار چه شن له خو ده گریت! (هوکاری نه وه ی ده بیت بلین «زیاتر»، له بهر نه وه یه که که س دانه نیشتووه بو نه وه ی بیانژمیړت. بویه خودی لیکوله ره که ده لیت: «هه ندیک ده لیتن دووسه د هه زار، هه ندیکی دیکه ده لیتن سیسه د هه زار و هه ندیکیش ده لیتن چوارسه د هه زار یان بگره زیاتر»). هه ر چوئیک بیت، پیویسته هه ندیک تیینی له بهر چاو بگرین دهر باره ی نه م توّمه تانه:

۱. نوسراوه کان به هوئی هه مه چه شنییه که یانه وه نابنه هوئی سهر لیشیواندن؛ هه روه ها نهو چوارسه د هه زاره مایه ی نیگه رانی نییه، ته نانه ت نه گه ر ریک نه وه نده ش بیت، چونکه نهو لیکوله ره ی نه م ژماره زوره ی به کاره ییناوه ته نهها سهیری پینچ هه زار ده ستنوسه یونانییه که ی نه کردووه که ده گه ریته وه بو پیش سهرده می هاتنی چاپه مهنی، به لکو سهرنجی ده هه زار نوسراوی زمانه کانی دیکه شی داوه. هه روه ها له سه رووی هه موو نه وانه وه، تیشکی خستووه ته سهر ده هه زار وته ی دیکه که باوه پرداران له ماوه ی شه ش سه دده دا نامازه یان پی کردووه! هه موو نه وانه به یه که وه به سه توه، ئینجا ده کاته چوارسه د هه زار چه شن (له وانیه دووسه د یان سیسه د هه زاریش بیت) که به سه ر بیست و پینچ هه زار ده ستنوس و وته دا دابه ش کراون و شه ش سه د سال له خو ده گرن؛ واته، هه ر ده قیک شازده چه شنی هه یه. له راستیدا نه گه ر بیر لئ بکه ینه وه، نه وه هینده زور نییه.

۲. نه وه ت له بیر بیت که چوارسه د هه زار چه شن، به واتای چوارسه د هه زار ده قی جیاواز نایه ت. مانای نه وه یه نه گه ر یه کییک له نوسراوه کان بلیت: «من بی تاوانم له خوینی نه م پیاوه»، وه ده ی دیکه بلیت: «من له م خوینه راستودروسته بیتاوانم»؛ نهو کاته تو هه ر یازده نووسراوه که وه ک «چه شن» هه ژمار ده کیت.

ئەگەر ئەمە لە بەرچاۋ بگرين، ئەو ژمارە زۆرە دەبیتە شتێكى بى واتا.

۳. لە كۆتايى دا، وەك ئەو نىيە كە جياوازيە كانى نىو ئەو بىست و پىنج ھەزار نوسراوھە لە ھەموو شوپىنكى كىيى پىرۆزدا ھەيە: بەلكو، ئەوان بە كۆمەل لە چەند شوپىنكى نوسراوھە كە دووبارە و دووبارە بوونەتەو؛ واتە چەند دەقكى كەم كىشە و گرفتيان ھەيە.

بىگومان كاتىك بىر لەمە دەكەينەو، ئەو نىيە كە بە بەرزى چياھەك دەقى ھەمەچەشن ببين و سەروبنى لە يەكتر جودا ناكەينەو، بە پىچەوانەو، لە پەيمانى نويدا مېژووھەكى گواستراوھى جىگرى مەزن دەبينت، ھەروھە ھەندىك گومان لەسەر چەند دەقكى رەسەن ھەيە كە بوونەتە ماھەى وەرگىراني ھەمەچەشن.

بە كورتى، نووسەرەكان كارىكى باشيان ئەنجام داو.

وھەك ھەلھينانى مەتەلىك

لېرەدا دەبیت لەسەر شتێكى دىكەى زۆر گرنگ گفوتوگۆ بكەين: لەو شوپىنەى كە رووبەرووى دەقە ھەمەچەشنەكان دەبينەو لە پەيمانى نويدا، باوەر بكەى يان نا، ئەو جياوازيانەيە كە بە وردى يارمەتيمان دەدەن بۆ ئەوھى بزائىن دەقە رەسەنەكان چيان گوتووه. با نيشانتانى بدم مەبەستم چيە.

بەكارھينانى دەقە ھەمەچەشنەكان بۆ ئەوھى بزائى چاپە رەسەنەكان چيان گوتووه وەكو ھەلھينانى مەتەل وایە. ھەروھە ھەموو بابەتەكە لەسەر ئەو بىرۆكەيە دەووستىت كە ئەگەر دەقكى ھەمەچەشنم بەرچاۋ كەوت، ئەوا نە تەنھا دەتوانىن دەقە جياوازه كە ديارى بكەين، بەلكو دەتوانىن لە مەبەستى بەكارھينانى لەلايەن نووسەرەو تىبگەين. نووسەر بە چەندىن ھۆكار ئەو كارە دەكات. دەكرىت بە رىكەوت ئەو روويدايىت. بۆ ھوونە، دەكرىت نامە ھاوشىوھەكان گۆردرايىتن؛ يەك وشە لەوانەيە گۆرايىت بۆ يەككى دىكە كە ھەمان خويندەوھى ھەبوويىت؛ لەوانەيە ھەندىك وشە پشتگووى خرايىت؛ لەوانەيە وشە يان پىتەكان دووپات كرايىتەو؛ تەنانەت ھەموو بەشەكە لەوانەيە تىپەرپىندىت كاتىك ھەمان وشە لە چەند رستەيەكى جياوازي بەدواى يەكداھاتوو بەكاردايىت.

له کاتی دیکه دا، گۆرانه کان به نه نقه ست خوځان دهرده خه ن. له وانه يه نووسه ره که بريار بدات که نه و وشه يان ناوه راست بکاته وه که به هله نووسراوه؛ له وانه يه شتيک له ده قيک بگورپت بو نه وه ي له گه ل ده قه کانی دیکه د ايه ک بگريته وه يان وشه يه ک يان دوان چاک بکات بو نه وه ي نه و کيشانه چاک بکاته که هه ستي پيډه کات؛ يان له وانه يه شتيک له نوسراوه که زياد بکات بو نه وه ي پروني بکاته وه تاکو خوځينه ره که چو ن لپي تبيگات.

شتي خو ش لپره وه ده ست پيډه کات، چونکه هه رکه زانیت له به رچي نووسه ره که نه و گورانکار ييه ي له کاتی له به رگرته وه ي ده قه که نه نجام داوه، ده توانیت بزانيت ده قه ره سه نه که چي گوتوه به ر له وه ي ده ستکاری بکريت. با ه مون ه يه کي ساده به يئنه وه: به يئنه به رچاوت به شي کي که مت له نوسراو يکي له به رگيراه ي کون هه يه که نووسراوه: «گوله باخ خوځنرايه وه، وه نه وشه شينه»^a. نه وه نده قورس نيه له چاپه له به رگيراه که وه بزانيت ده قه ره سه نه که چو ن بووه؛ مه گه ر نه؟ نه گه ر يتو وای دانه ني ن که نووسه ر هينده نه زان بووه به راستي نووسيو يه تي «گوله باخ خوځنرايه وه»، نه و کاته به دلنپاييه کي ته واوه وه ده لپين که نه و نوسراوه ي که له به ري گيراه ته وه وشه يه کي لي هه له کراوه و ره سه نه که گوتوو يه تي: «گوله باخ سووره، وه نه وشه شينه».

ه مون ه يه کي که مي ک نالوزترتان ده ده مي. با بلپين که تو دوو ده قی کونت له به رده سته که ماوه يه کي زوره نووسراون و ده قه ره سه نه که ديار نه ماوه. ده قی يه که م به م جوړه يه:

نيستا ئيمه تووشی جه نگیکی گه وره ی ناو خوځی هاتووین. هاتووین
تاکو به شي ک له و خاکه داين بکه ين، وه ک کو تا مه نزلگای نه و
که سانه ی ژيانی خوځان به خت کرد تاکو تاکو نه ته وه که يان بژي.

ده قی دووهم به م جوړه يه:

نيستا ئيمه تووشی جه نگیکی گه وره ی ناو خوځی هاتووین. تاکو نه و

a نه مه له زماني ئينگليزدا پرونته: Roses are read, violets are blue. وه کو ده زانين وشه ي خوځينده وه و سوور له زماني ئينگليزي زور له يه که وه نزيکن (وه رگير).

نه ته وه يه يان هر نه ته وه يه كي ديكه تافي بکهينه وه، ئاخو ماوه يه كي زور خوئی ده گريټ و بهرگه ده گريټ. ئيمه له مهيدانيكي جهنگي گه وره پروبه پرووی يه کتر بوينه وه. هاتووين تاكو به شيك له و خا که داين بکهين، وه ک کوټا مه نزلگای ئه و که سانه ی ژيانی خويان به خت کرد تاكو ئه و نه ته وه يه ي ئيمه قسه ی له سهر ده کهين بژی.

باشه. يه ک دوو خوله ک بير له جياوازی و کيشه که بکه وه. دوو نوسراو هه يه. دواتر بهرده وام به له خویندنه وه.

باشه، جياوازيه کانت بينی؟ ئه وانه ی زور هه ستیان پی ده کهیت، نوسراوی يه که م کورتتره. رسته يه كي ته وای به جيھيشتووه: «تاكو ئه و نه ته وه يه يان هر نه ته وه يه كي ديکه تافي بکهينه وه، ئاخو ماوه يه كي زور خوئی ده گريټ و بهرگه ده گريټ. ئيمه له مهيدانيكي جهنگي گه وره پروبه پرووی يه کتر بوينه وه». ههروه ها، ههردوو نوسراوه که ناكوکن له سهر رسته ی کوټایي. ئایا ده قی ره سهن مه به ستي ئه وه بووه که خه لکی خويان به خت کردووه تاكو نه ته وه که يان بژی، يان «تاكو ئه و نه ته وه يه بژی که ئيمه باسما ن کردووه؟»

با له يه که م جياوازيه وه ده ستي بکهين، ئه و رسته لبراوه ی که ده لیت: «ئيمه له مهيدانيكي جهنگي گه وره پروبه پرووی يه کتر بوينه وه». ئایا هيج هوکاريک هه يه که له بهرگره وه که ئه و وشانه ی زياد کردبیت که له نوسراوه ره سه نه که دا نييه؟ نه خير؛ به لايه نی که م من ناتوانم بير له هيج هوکاريک بکه مه وه. ئه گه نا، ئایا هيج پروونکردنه وه يه ک هه يه که بوچی ئه وانه ی زياد کردووه؟ به لئ. ده بينی که وشه ی جهنگ دوو جار له نوسراوی دووه مدا درده که ویت؟ له راستيدا، ئه و دوو پرووداوانه جوړيکن له کوټه که ی ئه و وشانه ی که له نوسراوه که دا زياد کراون. ئه گه وشه ی جهنگ دوو جار له نوسراوه ره سه نه که هاتبايه (به تايه تي ئه گه هر دوو جاره که له کوټایي يان له سه ره تاي ده قه که به اتبا)، ئه و کاته ده کرا يه کيان به پڼکه وت تيپه پڼيټ، وه ئه وه بوټمان پروون ده کاته وه که بوچی ئه و وشانه ی زياد کردووه له ئوتوانيان. به پڼی ئه م لوژيک و ليکدانه وه يه، به دلنیا يه وه ده توانين بلين که ده قه دريژه که، نوسراوی دووه م، له ده قی ره سهن ده چيټ.

ئه ی جياوازی دووه م؟ ئایا هيج هوکاريک هه يه له پيشت ئه وه ی که له بهرگره وه که چاپه ره سه نه که ی گوړيوه که ده لیت: «تاكو ئه و نه ته وه يه ي ئيمه قسه ی له سهر

ده کهین بژی» و گۆریویه تی بو «تاكو تاكو نه ته وه که یان بژی»؟ نه خیر. هەر چۆنیک بیت، دهسته واژهی «تاكو تاكو نه ته وه که یان» نامۆیه. له بهرگره وه که پيش ئه وه ده بوو «تاكو» بگۆرپیت و دهسته واژه یه ک به کاربێنیت که هه ندیك پرونتر بیت. هەر بۆیه، ده توانین بڵیین ده قه زه حمه ته که ی نوسراوی یه که م له چاپه ره سه نه که نه زیکتره.

به له بهرچا و گرتنی هه موو ئه وانه، ده توانین بڵیین که له جیاوازی یه که مدا، نوسراوی دووهم زیاتر ره نگدانه وه ی ده قه ره سه نه که یه (چونکه چاوی له بهرگره وه که ئه و وشانه ی له نپوان «جهنگ» بو «جهنگ» دایه نه بینیوه) هه ره ها له جیاوازی دووهمدا نوسراوی یه که م ره نگدانه وه ی ده قه ره سه نه که یه (چونکه نا کرپت له بهرگره وه که ده قه که بگۆرپیت و به هه له بنووسیت «تاكو تاكو». بۆیه ده توانین نوسراوه ره سه نه که به م شیویه دابریژینه وه:

ئیسنا ئیمه تووشی جهنگیکی گه و ره ی ناوخۆیی هاتووین، ئه وه تا قی ده کهینه وه بزاین ناخۆ ئه و نه ته وه یه یان هه ره نه ته وه یه کی دیکه ماوه یه کی زۆر خۆی ده گرپت و بهرگه ده گرپت. له مه دانیکی گه و ره ی ئه و جهنگه دا پرو به پرومان بوونه وه. هاتووین تاكو به شپک له و خا که دابین بکهین، وه ک کۆتا مه نزلگای ئه و که سانه ی ژیا نی خۆیان به خت کرد تاكو ئه و نه ته وه یه ی ئیمه قسه ی له سه ره ده کهین بژی.

ده بینی؟ ته نها له ریگه ی قسه کردن له سه ره هۆکاری ئه وه ی بۆچی له بهرگیراوه کان له وانیه هه ندیك گۆرانکاری بکهن، ده توانین به دلنیا ییه وه بگهین به ئه نجامی کۆتایی ده رباره ی ده قه ره سه نه کان، ته نانه ت ئه گه ره چاپی کۆتاییمان به ته واوی ره نگدانه وه ی ئه و نوسراوانه نه بیئت که هه مانه. باشمان ریگمان خست، مه گه ره نه؟

له راستیدا ئه وه ریگ ئه و شته یه که لیکۆله ران بو ماوه ی سه دان سال له سه ره نوسرا و ده قه کانی پهیمانی نوێ کردوو یانه تاكو بیگه یه ننه ده سته ئیمه. زۆریک له و مه ته لانه ی پرو به پرو یان ده بنه وه، به دلنیا ییه وه، زۆر ئالۆزترن له چا و ئه و هه و نه سادانه ی هینامانه وه، به لام گرنگ ئه وه یه له مه به ستم تیگه یشتی. به به راورد کردنی ئه و له بهرگیراوه کۆنانه ی ماونه ته وه و بیر کردنه وه ده رباره ی ئه وه ی بۆچی له بهرگیراوه کان ده توانن جیاوازی و کیشه دروستبکهن، لیکۆله ران ده توانن بزانه نوسراوه ره سه نه کان چیا ن گوتوه. ئه مه بابته ی گریمانه یان جادوو نییه، به لکو لیکدانه وه و لۆژیکی ورد و دروسته.

مُوونیه کی راسته قینه ی په یمانی نو ی یارمه تیده ریکی باش ده بیټ له تیگه یشتن له
بابه ته که. له (مه تا ۵: ۲۲) نووسراوی همه چه شمنان هه یه. یه کیک له و ده قانه ده لیټ:

به لام من پیتان ده لیټم هه رکه سیټک له براکه ی توره بیټ ده بیټ
بدریټه دادگا.

ئه وه ی دیکه یان ده لیټ:

به لام من پیتان ده لیټم هه رکه سیټک به بیټ هۆکار له براکه ی توره بیټ
ده بیټ بدریټه دادگا.

جیاوازیه که زور پوونه، ههروه ها چاره سه ره که پوونه. چ نووسه ریټک ده سته واژه ی
«به بیټ هۆکار» ده سرپیټه وه له کاتیکدا هه بوونی له تیو ده قه که دا ده بیټ مایه ی
پوونکردنه وه ی زیاتری وته که ی عیسا؟ به هیچ شیوه یه ک ناتوانین بلیټین که
نووسه ره که ویستوو یه تی نه هیلیټ هه ر که سیټک له براکه ی توره بیټ حوکم
بدریټ و به پوونکردنه وه ی زیاتری وته که ی عیسا، هاوکاری عیسا بکات؛ به و هۆپه وه
ده سته واژه ی «به بیټ هۆکار» ی زیاد کردوه. له بهر ئه وه ی ده قی دووه میان هه ندیک
دریټ تره، پیده چیټ یه که م هه لټژارده زیاتر ره نگدانه وه ی ره سه نه که بیټ. ههروه ها
به و هۆپه وه، زوربه ی وه شانگان ده سته واژه ی «به بیټ هۆکار» ناووسن، ته نها له
پهراویټزا به ساده یی ئاماژه ی پی ده کن.

ئیمه ده زانین چیان نووسیوه

به ره له وه ی بگه ی نه ده ره نجامی ئه م کیشه یه، پیویسته باسی خالیټک یان دوو خالی
دیکه بکه ی ن. یه که میان، شایانی باسه که زوربه ی جیاوازیه ده قیه کانی نووسراوه
له بهر گیراوه کان که له بهر ده سته یی ئیمه دان سه رنجراکیش و گه وره نین. زوربه ی باسی
پاناوی تاک و کو ده کات، ریزه بندی و شه کان و ده مه کانی فرمان ده کات. به راستی
بیزار که ره! زوربه ی ئه و کیشه نه کاریگه رییان له سه ر واتای بنه رته تی کتیبی پیروژ نییه
و هیچ کیشه یه ک بو لایه نی لاهوتی ده ق دروست ناکات.

دووه م، لیټکۆله ره مه سیحیه کان بیټ ئه ندازه بایه خیان به هه لگرتن و پاراستنی ده قه
هه مه چه شنه کان له گه ل شیکردنه وه و راقه ی ئه و ده قانه داوه. به دلنیا یه وه ده توانیت

هاورپان نه بېت و دهره نجامه کانيان پرته بکه يته وه؛ باوهر ده که يته يان نا، باوهر پداران
حه ز ده که ن له سه ر نه م شتانه قسه و گف تو گو بکه ن. مه به ستم نه وه يه که هيچ
پلانيکي نه پنی له نارادا نييه. باوهر پداران ناگاداري ده که هه مه چه شنه کانن و زور
کراوه ن دهر باره ی نه و باه تانه، چونکه پرومان وايه نه و جياوازيانه و هوکاره کانيان
ده توانيت يارمه تيمان بدات له برپاردان له دهر که وتنی نه وه ی که ده که په سه نه کانی
په يمانی نو ی چيان گوتووه.

له کو تا بيدا، له باه تي وه رگيراندا، وا دهر ده که وي ت که هيچ بيرو باوه پر يکي
مه سيحيه ت پشت نابه ستيت به و ده قانه ی که هه مه چه شنن و کيشه يان له سه ره.
نه و به شان ه ی که کيشه يان هه يه يان نه وه تا شتيکي گرنگی نه وتو نييه، يا خود نه گه ر
گرنگيش بېت نه و له شويني ديکه ی کتيبي پرورزا به روونی نه و باه ته جيگه ی
مشتومرانه پروون کراونه ته وه.

تيستا درک به باه ته که ده که يته؟ نه و تو مه ته ی که گوايه يمه نازانين ده که
په سه نه کان چيان گوتووه به ته و او ی ناراست و بي بنه مايه. بو شايي نيوان نوسراوه
په سه نه کان و نو يترين له به رگير او ی سه رده می تيستا نه وه نده ش زور نييه. هه روه ها
نه ک نه وه ی که ده زانين نوسراوه په سه نه کان چيان گوتووه، به لکو زوری ژماره ی
نه و له به رگير او انه ی تيستا هه ن پيگامان پي ده دن هوکاري هه مه چه شنبوونيان بز انين،
به و شو يه يه له رووه ميژووييه که يه وه ته و او دلنيا ده بين؛ به م شو يه يه ده زانين که له
بنه رته دا يو حه نا و لوقا و پولس و هه موو نوسه ره کان له په يمانی نو يدا چيان نوسيوه.

هه تا تيستا گه يشتووينه ته کو ی

هه تا تيستا له ليکو لي نه وه و ه مان گه يشتووينه ته نه و شو يه يه ده که کانی په يمانی نو ی
ده تواند ريت له رووی ميژووييه وه متمانه ی پي بکريت. يه که م، يمه به راستی دلنيا بين
له راستی و وردی وه رگيرانی نه و ده قانه ی که له به رده ستماندان. دووه م، هه روه ها
ده توانين دلنيا بين له وه ی که نو سه ري نه و ده قانه له بنه رته دا چيان نو سيوه.

وه رگيرانی ده که کان؟ پشکيتراوه

گواستنه وه ی ده ست به ده ستی ده که کان؟ پشکيتراوه

به لام ئيمه هيشتا ته واو نه بووين. ته نانهت ئه گهر له وهرگيران و دروستي دهقه كان
دلنيا بين، ئايا دلنيان له وهه كه ئاخو دهقي كوگراوهي دروستمان له بهردهسته؟
به واتايه كي ديكه، بوچي پيمان وايه دهبيت سهيري ئهم دهقانه بكهين نهك ئهو
دهقانهي ديكه؟

به شی چوارهم

ئایا ئەم سپارانە بەراستی ئەوانەن کە بەدوایاندا دەگەرێت؟

کتییی (کۆدەکە ی دافنچی) م خۆیندوووەتەو و بەلامەووە کتییکی خۆش و سەرنجراکیش بوو. شەوان درەنگ دەنووستم و هەستم دەکرد منیش لەگەڵ پالەوانانی پۆمانە کەدا بەدوای سەرەداودا دەگەرپێم و هەوایی چارەسەرکردنی مەتەلە کۆنەکانم دەدا و بە تەواوی ئەوروپادا گەشتم دەکرد. لە کاتی نووسینی ئەم بەرھەمەدا، نزیکەی هەشتا ملیۆن دانە لەو کتییە فرۆشراوە. بەشێک لەم سەرکەوتنە گۆرەییە دەگەرپێتەو و بۆ ئەو بەرھەییە کە (دان براون) ی نووسەر لە گەرانیەو ی چیرۆکدا هەییەتی، بەلام ئەووە تاکە ھۆکار نییە. ھەرھەا ناتوانین بڵیین کە ئەو ھەموو فرۆشتنە بەھۆی لایەنی ئەدەبیی بەرھەمەکەووە بوو. نەخیر، ئەووەی کە بوو ھۆی فرۆشتنی ئەو ھەموو ژمارەییە ئەووەی کە ھەموو نووسەرێک خەونی پێو دەبینیت - بەرھەمەکە ی ئاگری بەرداووەتە بابەتیک ی پر لە مشتومر و جی ناکۆکی جیھانی.

زۆربە ی ئەو چیرۆکە ھەست بزوینانە ی کە (دان براون) پیشتر نووسیونی، پێشوازییەکی ئەوتۆیان لێ نەکراوە. ئەوتە لە یەکەم لاپەری پۆمانە کەدا نووسراوە «ھەموو کەسایەتی و رووداوەکانی ئێو ئەم کتییە ئەندیشەییە و ھەر لێکچوونێک بە زیندوو و مردوووە تەنھا پێکەوتە و بە ئەنقەست نەنووسراوە». بەلام ناوبانگە زۆرە کە ی ئەم کتییە بوو ھۆی ئەووەی کە ھەندیک لە بانگەشەکانی کار بکاتە سەر بیر و ھزرمان، تەنانتە کاریگەری لەسەر باوەردارانیش بە جیھێشتوووە. یەکیک لەو بانگەشانە ی کە نووسەر دەیکات ئەووەی کە کتییی پیرۆز کۆمەلێک کتییی دەستکرد و ساختەن و دەکریت پیلان و ھیزی نھینی و فیلی شەیتانی تیدا بە کارھاتییت. یەکیک لە دەقەکانی ئێو کتییە کە بەم جوۆرە باسی پیلانە کە دەکات:

(سۆفیا) پرساری کرد: «کێ بریاری دا ئەو ئینجیلانە ھەلبژێردین؟»

(تیبینگ) بە گەرموگورییەووە گوتی: «ئەمە لە بنەرەتدا گالنتە جاریی مەسیحییەت نیشان دەدات. ئەو کتییە پیرۆزە ی لەبەردەستمانە، لەراستیدا ئیمپراتۆر کۆنستەنتینی

مه زن كه كه سيكي بته رست بوو له دوو توپي كتبيكدا سپاره كاني كو كر دوو ته وه.^a

راسته ليره دا نووسه ر هه موو شتيكي داوه به سه ر يه كتر دا، به لام هم بابه ته ماوه يه كي زوره زانا و شاره زايان گف توگو و مشتومري له باره وه ده كن. بابه ته كه ليره وه سه ره هله دوات كه سي سه ده ي سه ره تاي سه ره هله داني كلتسا، كومه ليك زور ده قي كتبي پيرو ز ببونه چي گه ي سه رنج و تيراماني ئيمپراتوريه تي روماني. به و جوړه ي كه باسكراوه، له و سه رده مه دا هه ر كومه له باوه رداريكي ده قتيكيان لايووه كه به و ته و فيزكر دني راسته قينه ي عيسايان زانيوه. گوايه، مه سيحييه ت وه كو چيشتي مجبور بووه و شويني پيكدا داني بيروكه هه مه چه شنه جوانه كان بووه. ئينجا له روظيكي پر ته م و مژاوي و تاريكي سه ده ي چواره مدا، كومه ليك قه شه ي ته قله له سه ر و عبا دريژ كه ده سه لاتيكي زوريان هه بوو له شاريكي بچووك به ناوي نيكايا (شاري ئيزنيك له توريكاي ته مرؤ) كو بوونه وه و به پشت به ستق به ئيمپراتوره خودانه ناسه كه يان، كو نسته ننين، كوتايان به هه موو شتيك هينا. ئينجا نه و قه شان ه كومه ليك ده قي دياريكراويان په سه ند كر دو و نه وان ه ي كه پيچه وان ه ي نه و ده قانه بوون كه خو يان به لايانه وه پوسه ند بوو، كه م كه م له ته واوي ئيمپراتوريه ته كه دا له ناو برد. به و هو يه وه په يمان ي نو ي له دوو توپي به ريگيكا كو كرايه وه و جيهان پي نايه نيو تاريكيه وه.

نه و سيناريو ي سه ره وه له وان ه يه هه نديك ترش و خو يي پيدا كراييت، به لام له راستيدا زور كه س كه باسي كو كرنه وه ي په يمان ي نو ي ده كه يت، نه و فيلمه له نيو ميشكياندا ليده دري ت. نه و نه ده ي من بز انم، زور يكي له باوه رداران ناتوانن به دلنايه كي ته واوه وه وه لام ي نه م پرسياه بده نه وه: «نايا تپوه دلنيان له وه ي كه ده قه دروسته كان له به رده سه ت؟»

بيگومان نه وه ش پرسيا ريكي گرنگه، چونكه نه گه ر همانه وي ت بگه ي نه نه و نه جامه ي كه كتبي پيرو ز له رووي ميژووييه وه راسته و ده كريت پشتي پي به ستر ي ت، نه وا ده بيت دلنيا بين كه نه و ده قه ي له به رده ستمانه ده قه دروسته كه يه. نه گه ر كه سيك كتبيكي ديكه له ناوبيات و بيشاري ته وه و بيسووتيني ت كه چيروكيكي جياواز له وه ي نيو كتبي پيرو ز باس ده كات، نه وا متمانه يه كي نه و تو مان به وه ناميني ت كه كتبي پيرو ز له رووي ميژووييه وه دروست و جي متمانه يه.

a له به ره مه ئينگليزيه كه دا له لايه ره ۱۵۳۱ هاتووه.

ئەمە ئەو پرسیارەيە كە لەم بەشەدا وەلامى دەدەينەو: ئايا بەراستى ئەم دەقانه دروستى كە لەبەردەستمان؟ ئايا هيچ ئىنجىلىكى دىكە هەبوو و هەيە كە دەبىت تەماشاي بكەين و پشتى پى بەستين - ياخود بگرە لە جىگەي ئەم ئىنجىلەي ئىستامان بەكارىههتئين؟ چۆن دەتوانين دلتيا بين لەوہي كە ئەوہي لەبەردەستمانە جىگەي متمانەن و ئەوانەي دىكە راست نين و ناكرىت پشتيان پى بەستين؟

پەسەندکردنى سپارەكانى پەيمانى نوێ

كاتىك باسى پەسەندکردنى سپارەكانى پەيمانى نوێ دەكەين، مەبەستمان پەسەندکردنى ئەو سپارانەيە كە باوەرداران وەكو تاكە سەرچاوەي دروستى ژياننامەي عيسا قبوليان كەردوو. بىگومان باوەرداران بنەما و پىسايەكى ديارىكراويان هەيە بوۆ قبولکردنى سپارەكانى كىتیبى پىروۆ. ئايا پىروۆسەي قبولکردنەكە بەسە بوۆ ئەوہي كە تەواو لە دروستى زانىارىيەكانى نىو كىتیبى پىروۆ دلتيا بين؟

لەم حالەتەي ئىمەدا دەبىت لەسەر ئەوە بدووين ئاخۆ پەيمانى نوێ چۆن كۆكرايەو و پەسەند كرا. ئەم بابەتە زۆر هەستيارە چونكە پشت بە بەلگە مێژوويەكان دەبەستىت. ئىستا هەستياربوونەكەي روون دەكەمەو. ئەگەر هاتوو كۆكردنەوہي پەيمانى نوێ لە ئەنجامى كاريگەري نەرنىيى كۆمەلەي كەسى گەورە و دەسەلاتداروہ سەرى هەلدائىت، لە كاتىك دەقى دىكەمان هەبوو كە دەكرا پشتى پى بەستىت و قبول بكرىت، ئەوا ناتوانين بگەينە ئەو ئەنجامەي كە ئەم كىتیبى پىروۆزەي ئەمىروۆ لەبەردەستمانە لە رووى مێژوويەو دروست و باوەرپىكراو. هەروەها ئەگەر ئەم سپارانەي پەيمانى نوێيان هەپەمەكى هەلبژاردىت، ئەوا ناتوانين بلين كە وئەبەكى دروستى عيسامان نيشان دەدەن. هەمان شت دەتوانين بلين ئەگەر بىتو تەواو پىروۆسەكە بە نەينى ئەنجام دراىت و كەس نەزانىت چۆن كۆكراو تەو. بىگومان ئەمانە راست دەبن ئەگەر بىتو بەپىي بەلگەي مێژوويى كار نەكراىت و تەنھا هەست و سۆزى كەسى دەورى لە كۆكردنەوہكەدا هەبووىت. ئەگەر بمانەوئىت لە رووى مێژوويەو لە دروستى پەيمانى نوێ دلتيا بين، ئەوا دەبىت ئەم پىسارە لە خۆمان بكەين: «ئايا هۆكارى پشتبەستمان بەم كىتیبانە هۆكارى دروست و جىگەي متمانەن؟»

كورت و پوخت دەتوانم بلين، بەلى بىگومان. بەلام بوۆ گەيشتن بەم دەرهنجامە، پىويستە هەندىك لەسەرى بدووين. دەبىت دوو شت بكەين: يەكەم، پىويستە واز لەو

بیروکه‌یه به‌ئین که‌وا زۆر که‌س له‌دوای سه‌ره‌ه‌ئانی کتییی کۆده‌که‌ی داڤنچیه‌وه بره‌ویان پێداوه، که‌وا ده‌لێت کۆکردنه‌وه‌ی سپاره‌کانی په‌یمانی نوێ له‌ ئه‌نجامی پیلانگێڕیه‌کی چاودێره‌ به‌هێزه‌کانه‌وه‌ بووه‌ که‌ به‌ خراپه‌ و سه‌تمکاری هه‌لسوکه‌وتیان کردووه‌ بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی کۆمه‌لێک به‌لگه‌نامه‌ی به‌هادار. وه‌ دووهم، پێویسته‌ بپرسین داخوا باوه‌پرداره‌ سه‌ره‌تاییه‌کان هۆکاری دیاریکراویان هه‌بووه‌ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ی له‌ کۆتاییدا بپاریان له‌سه‌ر داوه‌. له‌ کاتیکدا پیلانگێڕی نه‌بووبێ بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی به‌لگه‌نامه‌کانی دیکه‌؛ وه‌ ئه‌گه‌ر باوه‌پرداره‌ سه‌ره‌تاییه‌کان هۆکاری دیاریکراویان نه‌بووبێ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ی که‌ هه‌لیان بژاردووه‌، ئه‌و کاته‌ ده‌توانین به‌ دنیایی ته‌واوه‌وه‌ بئین ئیمه‌ سپاره‌ راسته‌کامان له‌به‌رده‌ستدایه‌.

ده‌ریاه‌ک له‌ ئینجیله‌کان؟

سه‌ره‌تا با به‌و بابته‌ ده‌ستپێکه‌ین که‌ گوايه‌ پیلانگێڕیه‌ک هه‌بووه‌ بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی نووسراوه‌کانی دیکه‌. هه‌ر چۆنی ده‌یان‌ه‌وێ شروقه‌ی بکه‌ن، به‌لام، به‌لانی که‌م له‌به‌ر دوو هۆکار، ئه‌م بیروکه‌یه‌ ته‌نها قسه‌ی پووچه‌.

به‌ر له‌ هه‌موو شتیک، راست نییه‌ که‌ کلێسای یه‌که‌مین نقووم بووه‌ له‌ئێو ده‌ریاه‌ک له‌و سپارانیه‌ی که‌ چه‌ندین جوړ بیروباوه‌ری جیاوازیان هه‌بووه‌ وه‌ک ره‌نگه‌کانی په‌لکه‌زێڕینه‌، (وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سانیک ده‌لێن) ده‌ستیان کردووه‌ به‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی زۆر باش له‌ سپاره‌کان به‌ ئامانجی پاراستنی ته‌نها ئه‌و سپارانیه‌ی خۆیان به‌لایانه‌وه‌ په‌سه‌ند بووه‌. ئه‌وان بیروباوه‌ری هه‌مه‌چه‌شن و جیاوازیان نه‌بووه‌. له‌ راستیدا، ئه‌و نووسراوانه‌ی که‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ ده‌زانین میژوووه‌که‌یان ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ده‌ی یه‌که‌م، ئه‌وانه‌ن که‌ له‌ کۆتاییدا په‌یمانی نوێیان پێکه‌یتنا. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، سپاره‌ کۆنه‌کانی دوای ئه‌وه‌، که‌ میژوووه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی دووهم، له‌لایه‌ن چه‌ند مامۆستایه‌که‌وه‌ نووسراون که‌ پێیان ده‌لێن باوکانی نێردراو، وه‌ هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ له‌ لایه‌نی باوه‌رپه‌وه‌ هاوڕا بوون له‌گه‌ڵ ئه‌و سپارانیه‌ی که‌ له‌ کۆتاییدا په‌یمانی نوێیان پێکه‌یتنا. به‌لام ته‌نها له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی دووهم، پاش سه‌دان ساڵ له‌ نووسینه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئه‌و سپارانیه‌ی که‌ په‌یمانی نوێی پێکه‌یتناوه‌، چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌ک سه‌ری هه‌لدا که‌ ته‌واو دوور بوو له‌ سپاره‌کانی سه‌ره‌تا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، ئه‌م نووسراوانه‌ی پاشتر هاتنه‌ ئاراوه‌، زانیارییان هه‌بوو له‌سه‌ر سپاره‌کانی

پیشتریان، که ئەمەش ئاماژەییە بۆ ئەو هی که ئەو نووسراوانە تەنھا چاولیکەری نووسراوە پەسەندکراو و بەهێزەکانن.

کەواتە لێرەدا چی هەیه؟ بیروکەهی بوونی دەریایەکی وروژاو و ئالۆز لە «ئینجیلەکان» و بەلگەنامەهی دیکە کەوا لە سەدەهی یەكەم و دووهم لە میژوووی مەسیحیی لێیان هەلبژێردراوه، بە سادەیی بیروکەهی کە هەلەیه. سپارەکانی پەیمانی نووی پیشتر هەبوونە، ئینجا، پاش سەدەهیەک، ئەو کتێبانە دەرکەوتن کە هەولیان دا بەرەنگاری سپارەکانی سەرەتا ببنەوه.

دووهم، بیردۆزەکانی پیلانگێرپی پشت دەبەستن بە دەریایەکی هەلچوو کە چەند سەدەهیەک بەردەوام بوو بەر لە سەدەهی چوارەم کە لەو کاتە چاودێرەکانی کلیسا پرایانگرت، بەلام وا دیارە کلیسا بریاری راستی سپارەکانی پەیمانی نووی داوه بەو شیۆهییە لە بەردەستمانە بە ماوهیەکی زۆر بەر لەو هی بیرودۆزەکانی پیلانگێرپی بچنە ناو ئەو میژوووه. زۆر جار، ئەوانەهی گومان دەکەن دەلێن پەیمانی نووی کۆنە کرابوووه هەتا ئەو کاتەهی ئەنجومەن یان کۆمەڵیک قەشە لە سەدەهی چوارەم کۆیان کردوووه تەوه. بەلام لە راستیدا، بەلگەکان ئاماژە دەکەن بەو هی سەرباری ئەو هی کلیسا لە سەدەهی چوارەم گفتوگۆی کردوووه سەبارەت بە ژمارەهی کەم لە سپارەکانی پەیمانی نووی، ئەوا باوەرداران و بە فراوانی بەر لە کۆتایی سەدەهی دووهم بە زۆرینە دانیان ناوه بەو هی کە بە پەیمانی نووی دەیبینن وەک ئەو هی سپارە متمانە پیکراون. لە راستیدا، لە کۆتایی سەدەهی یەكەم زۆرینەیان دانیان ناوه بە دەسەلاتی زۆرەهی ئەم سپارانەدا (لەوانەش زۆرەهی نووسینەکانی پۆلس).

کاتیک بابەتە کە پەیوهستە بە چوار مزگینییە کە (مەتا، مەرقۆس، لوقا، یوحەنا) هۆکاری دیاریکراومان دەبیت بۆ بیرکردنەوه لەو هی کلیسا زۆر زوو و بەر لە سەدەهی چوارەم پشتراستی کردوووه تەوه. یەکیک لە شایەتەکان کە شایانی گرنگیپیدانە بۆ ئەم گفتوگۆیە، (ئیرینایۆس) هە کە قەشەهی گەورەهی شاری لیۆنی فەرەنسی بوو؛ ئەو لە سالی ۱۸۰ی زایینی نووسیویەتی کە خودا دەیهوویت چوار ئینجیل بداتە کلیسا لەبەر ئەو هی چوار گۆشە و چوار با هەیه. ئیستا، بە تێپەڕینی چەندین سال، کەسانیک واز لە گالته کردن بە قسە کەهی ئیرینایۆس ناهینن؛ دەلێن ئەمە چ جورە گەمزەیه کە دەلێت «چوار با هەیه، بۆیه سروشتییە کە چوار ئینجیل هەبیت»؟ پیت وایە چۆن کە سیک باوەر بەم قسەیه دەکات؟ بەلام با راستگۆ بین! لێرەدا ئیرینایۆس نایهویت

بۆچوونىكى لۆژىكى دابرىژىت، وه له بنه پرتدا ههول نادات بهم لۆژىكه گومانكه ران پازى بكات. نه خيىر، هه موو ئه وهى كر دوويه تى دارشتنى خالىكى جوانىناسيه سه باره ت به برى جوانى و گونجاوى و راستى بوونى چوار ئىنجيله كه يه له لاي مه سيحيه كان، خالىك كه له پىنگه يه كه مدا دهنگدانه وهى هه يه له لاي ئه وه كه سانه ي له بنه پرتدا باوه ريان هه يه و پيوستان به وه يه باوه ركه يان دوويات بكرىته وه. وه ليره دا خالىكى ميژوويى هه يه. ئه وهى كه ئيرينا يوس ئه م شته ده لىت - له راستيدا نايه ويىت دوودل و گومانكه ره كان پازى بكات، وه نايه ويىت باوه رداره كان قايل بكات - ده ريده خات كه زوربه ي خه لكى له سالى 180 ي زايىنى قسه كه ي ئه ميان به لاهه په سه ند بووه و به راستى چوار ئىنجيله كه له وه كاته دا به كارها تووه؛ ته نها چوار ئىنجيل به كارها تووه.

به لام بابته كه ليره دا كو تايى پى نايه ت. ئه گه ر زياتر بگه رىينه وه دووه، دياره كه به رگريكار و فه يله سوفى مه سيحى (جه ستن مارتهر) له نزىكه ي سالى 150 ي زايىنى چوار ئىنجيله كه ي پشتراست كر دووه ته وه، هه روه ك كه سيك به ناوى (پاپياس) له سه ره تا كانى سالى 110 ي زايىنى باسى چوار ئىنجىلى كر دووه. سه ربارى ئه وه، چه ند به لگه يه كى گرىنگ هه يه له سه ر ئه وهى پاپياس ئاماژه ي كر دووه بو ئه وهى يو حه ناي نيردراو خودى خو ي سى ئىنجيله كه ي دىكه ي قبوول كر دووه له پال ئه وه ئىنجيله ي خو ي نووسيو به تى.^a

بابته كه ئه مه يه؛ ئه وه وي نه به ربلا وهى له سه ر باوه ردارانى سه ره تايى هه يه كه گوايه چه ند كه سيكيان ده قى جو روا جو رى ئىنجيله كان و نامه ي نيردراوانيان نووسيو به ته وه، وه ئه وه ده قانه ململاتيدا بوون هه تا ئه وه كاته ي له سه ده ي چواره م كومه لىك له قه شه كان به سه ر په رشتى ئىمپراتوره بته رسته كه يان رايانگرتن و نه يانه يشتن، هه يچ نيه جگه له بىروكه يه كى پووچ بو به بازاركردنى كتي به كانيان. راستى ميژوويى ئه وه يه كه زوربه ي به لگه نامه كانى په يمانى نو ي، به تايبه تى چوار ئىنجيله كه، زور زوو ديارى كراون و دانى پيدا نراوه وه ك ئه وهى جى متمانهن و رىك وه ك په سه نه كه ن، ئىنجا ئه وه نووسراوانه ي كه ”بو ئالنگارى“ راي گشتى سه باره ت به ئىنجيل ها تته ئارا وه، له راستيدا پاش چه ند سه ده يه ك نووسراون. ئه گه ر ئه مه راست بى، پيوسته هه نگا ويكى گرىنگ

a بو زانبارى زياتر له م بابته، بروانه:

Hill, *Who Chose the Gospels?*, 207-25.

بنیین بۆ بنیادنانی متمانه‌یه‌کی میژووویی له کۆکردنه‌وه‌ی په‌یمانی نوێ: به‌ ساده‌یی هه‌چ پیلانگیریه‌ک نه‌بووه بۆ به‌ باشت‌ر زانینی ئەم سپارانە و قه‌ده‌غه‌کردنی ئەوانه‌ی دیکه‌ که‌ گوايه "له‌ بنه‌ره‌تدا وه‌ک یه‌کن به‌لام شه‌رمه‌زارکه‌رن".

هه‌لیان نه‌بژارد - پێیان درا

له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا پرسیارێکی دیکه‌ ده‌میییت. ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر دان نه‌زێت به‌ کۆکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی په‌یمانی نوێدا له‌ژێر بانگه‌شه‌ی ساخته‌ و خراپه‌کاری، پێویسته‌ پرسی‌ن له‌وه‌ی داخوا مه‌سیحیه‌کانی سه‌ره‌تایی هۆکاری دیاریکراویان هه‌بووه له‌ رووی میژووویه‌وه بۆ قبوڵکردنی ئەو ده‌قانه‌ی که‌ هه‌لیان بژاردوو.

به‌لام با که‌مێک رابوه‌ستین. له‌ په‌ره‌گرافی پێش‌وودا هه‌له‌م کرد. باوه‌ردارانی سه‌ره‌تایی هه‌رگیز قسه‌یان نه‌کردوو سه‌باره‌ت به‌ خۆیان کاتی‌ک بابته‌که‌ په‌یوه‌سته به‌ «هه‌لبژاردن»‌ی ئەو سپارانە‌ی که‌ ده‌بیت له‌نیو کتیبی پیرۆزدا بیت. پرسیارێ «بۆچی ئەو سپارانە‌تان هه‌لبژاردوو؟» وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ لیان پرسی‌ت «بۆچی ئێوه ئەو که‌سه‌تان به‌ باوکی خۆتان هه‌لبژاردوو که‌ باوکتانه‌؟»

له‌ راستیدا و به‌ ساده‌یی، باوه‌ردارانی ئەو سه‌رده‌مه‌ به‌و شیوه‌یه‌ بیران له‌ بابته‌که‌ نه‌کردوو ته‌وه. به‌رده‌وام کاتی‌ک باسی قبوڵکردنی ئەو کتیبانه‌یان کردوو که‌ خراونه‌ته‌ ناو سپیاره‌کانی په‌یمانی نوێوه‌ و ئەوانه‌شی که‌ تیی‌دا نییه‌، وه‌ی له‌م چه‌شنه‌یان به‌کارهێناوه: «پێمان دراوه»، «ئەو سپارانە‌مان پێدراوه». ئەوان تیگه‌یشتن که‌ پڕۆلی ئەوان له‌م کاره‌دا بریاردان نه‌بووه، وه‌ ناماژه‌کردن نه‌بووه به‌ په‌نجه‌یان بۆ هه‌لبژاردن، به‌لکو ده‌ستی‌کی کراویه‌ به‌ره‌و سه‌ره‌وه بۆ ئەوه‌ی پێشوازی بکات.

ئاگادار به‌، ئەمه‌ ته‌نها خاڵێکی زمانه‌وانی نییه‌، وه‌ پڕووحی‌ش نییه‌ (هه‌تا ئیستا). خاڵێکی میژووویه‌ که‌ کاربگه‌ری هه‌یه‌ له‌سه‌ر وێنه‌ی ده‌روو‌غان بۆ چۆنیه‌تی پروودانی کرداری کۆکردنه‌وه‌ی ئەم سپیاره‌ پیرۆزانه‌. بیروکه‌ی ئەوه‌ی کلێسای یه‌که‌م ئەو سپارانە‌ی «هه‌لبژاردوو» که‌ ویستوو‌یه‌تی وه‌ک کتیبی پیرۆز دا‌بنزین، واتا به‌ لستی‌کی به‌تال و کۆمه‌لی‌ک کتیب ده‌ستی پێکردوو، ئینجا کرداری هه‌له‌سه‌نگاندنی ئەم کتیبانه‌ و دیاریکردنی ئەوه‌ی کامه‌ شایانی هه‌لبژاردنه‌. به‌لام ئەمه‌ هه‌رگیز به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بووه؛ ته‌نانه‌ت بۆ یه‌ک جارێش له‌ میژووی باوه‌رداره‌ سه‌ره‌تاییه‌کان شتی

لهم چه شنه پروینه داوه. له راستیدا، هەر یه کیکیان - هەر نهوه یهک - نهک به لیستیکی به تال به لکو به کومه لیک کتیبی متمانه پیکراو که له نهوه ی پیش خویانه وه بویان ماوه ته وه ده ستیان پئ کردوو، ئەم نهوه یهش له نهوه ی پیش خویه وه بو ی ماوه ته وه، بهم شیویه هه تا ده گهینه خودی نیردراوه کان. په ننگه هه ندیک جار که سائیک به شیویه که له شیوه کان په خنه له و سپارانه بگرن که نه وه له دوای نه وه گوازاونه ته وه، به لام ئەم راستییه وه کو خوی ده مینتته وه که ئەوان ده سه لاتی هه لباردن و بریارانیان نه بووه، به لکو ته نها قسه یان کردوو له سه ر وه رگرتی ئەوه ی پپیان دراوه. له بنه رته دا هه لوپستیکی بیفزانه یان نواندوو. ئەوه ی که هه یه پپیان دراوه؛ و اتا هه لیان نه بزاردوو.

هۆکاری باشیان هه بووه

له گه ل ئەوه شدا، ده توانین پیرسین که چو ن ئەم باوه پدارانه ی سه ره تا ئەوه نده متمانه یان هه بووه به وه ی ئەو کتیبانه ی ده یخویننه وه راسته قینه یه؟ کاتیک خه لکی په خنه یان له و کتیبانه گرت که ده ست به ده ست گواستراونه ته وه - هه ندیکیان ده یانگوت ئەو سپاره یه یان ئەمه یان یه کیک نییه له سپاره پیروژه کان، وه هه ندیک دیکه پیچه وانه که یان ده گوت - ئەوان چو ن وه لامی ئەو په خنانه یان دایه وه؟ ئایا باوه پداران پیوه ریکی چه سپاویان هه بوو بو ئەوه ی بتوانن بلین: «به لئ، ئیمه دنیاین له وه ی ئەم کتیبه ی وه زمانگرتوو له لیستی سپاره پیروژه کانه، ئەوه ش هۆکاره که یه تی...»، یان «نه خیر، ئیمه ته واو دنیاین له وه ی که ئەم کتیبانه له نیو سپاره پیروژه کان نین، ئەمه ش هۆکاره که یه تی...» به ده ربرینیکی دیکه، ئایا به کوپرانه ئەوه ی پپیان دراوه وه ریانگرتوو، یان هۆکاریکی دیاریکراو و پزایکه ریان هه بووه بو قبولکردنی ئەم سپارانه؟

وه لامی ئەم پرسپاره ئەمه یه: به لئ، له راستیدا هۆکار و پیوه ریان هه بووه - چوار له وانه بووه خالی ئەزموونی بنه رته تییان: نیردراویتی، کوئیه تی، باوه ری په سه ن، جیهانی.

ئه گه ر کات و بوارمان هه بوویه، به وردی گفتوگومان ده کرد سه بهاره ت به هه موو ئەو سه ره چاوانه ی سه ره تا که باوه پداران گفتوگوییان کردوو له سه ر بنه مای ئەو هۆکارانه ی پالی به کلپساوه ناوه بو قبولکردنی سپاره دیاریکراوه کان به وه ی که

متمانه پیکراوه یان رەت بکریتهوه. وه به هۆی ئه و لیکۆلینهوهیه، ده کری سهره لئانی ئه م چوار پیوه ره بینین (وه پیوه ری دیکه ش). به لام کات و بواری پیوستان نیه بو ئه مه؛ له کو تاییدا ئه مه کتیبکی کورته! خو شبه ختانه ده توانم بلیم که ده قیکی کو ن هه یه که لانی که م سئ له م پیوه رانه پیشان ده دات که له یه ک شویندا به کارهاتوهوه. به م ده قه ده گوتریت (یاسای موراتۆر) یان (به شی موراتۆر)، که وه رگپرانیکی لاتینی سه ده ی حه وته م یان هه شته می ده قیکه که له بنه رته دا له سه ده ی دووه م به زمانی یونانی نووسراوه. ئیمه لیره دا چهند ده ربرین و پرسته یه کی لئ وه رده گرین که چۆنه تی دانانی پیوه ره کانی ئیمه روون ده کاته وه. با به گرنگترینیان ده ستیبیکه یین: نیردراویتی.

هۆکاری یه که م: نیردراویتی

نیردراویتی وشه یه کی ئالۆزه و واتایه کی ساده ی هه یه. ئاماژه یه بو به لگه نامه یه ک که یه کیک له نیردراوه کانی مه سیح نووسیویه تی یان پشتراستی کردوه ته وه. جار له دوای جار، نووسه ری (یاسای موراتۆر) به دیاریکراوی پشت به و ئه زمونه ده به ستیت بو به رگریکردن له یاساییوونی سپاره کان. بو نونه ده لیت: «ئینجیلی چواره م له سه ر ده ستی یوحنا نووسراوه، که یه کیک بووه له قوتابیان». وه سه باره ت به ئینجیلی لوقا ده لیت که «له ژیر ده سه لاتی پۆلسی نیردراو به ده ستی لوقا» نووسراوه. وه به هه مان شیوه سه باره ت به نامه کانی پۆلس ده لیت «پۆلس، نیردراو پیرۆزه که، خو ی نامه بو حه وت کلپسا که ده نووسیته»^a.

هه تا ئاستیکی زۆر نیردراویتی گرنگترین پیوه ره بوو که وا کلپسای یه که مین به کاریه پناوه بو دیاریکردنی سپاره پیرۆزه کان و به رگریکردن لئی. بیرو که یه کی ساده و به هیز بوو: هه ر که سیک کتیبیک سه باره ت به عیسا ده نووسیته پیشینی ئه وه ناکات کلپسا دانی پیدا بنیت وه ک ئه وه ی سپاره یه کی پیرۆز بیت. نه خیر، ئه و ئاسته ی ده سه لات به وانه به خشراوه که عیسا خو ی دیاری کردبوون وه ک نیردراو و ئه و که مینه یه ی لپانه وه نزیک بوون.

a له م کتیبه وه وه رگیراوه:

Wegner, *Journey*, 147, and in J. Stevenson, ed., *A New Eusebius: Documents Illustrating the History of the Church to AD 337*, 3rd ed., rev. W. H. C. Frend (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2013), 137–38.

ئەوھى لېرەدا شايانى تېينى و گرنگپېيدانە، ئەوھىيە كە چۆن زۆر لەو فېلبازانەي لە نيوھى دووھى سەدەي شەشەم بە فېل كىتېي پېرۇزيان نووسىوھ، ھەوليان داوھ كلېسا ھەلبخەلەتېنن و ناوى نېردراوان و شوئىنكەوتەكانى دىكەي عيسا و بەلگەنامەكانيان لە سەدەي يەكەم بەكارھېناوھ! بۆچى ئەمەيان كىر دووھ؟ وھلامەكەي ئاسانە، لەبەر ئەوھى زانىويانە كە خەلكى باوھېريان پى ناكەن ئەگەر بەو شېوھىيە بلأوى نەكەنەوھ كە كىتېبەكانيان لەگەل نېردراوان يان ياوھرەكانيان بووھ.

ھۆكارى دووھم: كۆنپەتەي

كۆنپەتەي دەق پېوھرىكى پەيوھست بە پېوھرى نېردراوئېتى بوو. بە پېگەي يەكەم بەكارھاتووھ بۆ يارمەتېدان لە ديارىكردى ئەوھى ئايا ئەم سىپارانە بەراستى ھى نېردراوانن يان نە. بابەتەكە ئەوھىيە بۆ ئەوھى دەقەكە دەسەلاتىكى نېردراوئېتى ھەبېت، پېويستە كۆن بېت، وھ مېژووھكەي بگەرپتەوھ بۆ سەدەي يەكەم. جا ئەم كىتېبانەي لە مېژووئېكى نوئېر لەمە نووسراون، ئەم دەسەلاتەي نابېت، لەبەر ئەوھى تەواوى لە سەدەي دووھم مردبوون. لەبەر ئەوھ، كۆنپەتەي ياسايبوونى دەقەكان پشتراست ناكاتەوھ، بەلام نەبوونى ئەم پېوھرە دەستبەجى ئەم نووسراوانە پەت دەكاتەوھ.

لە ياساى مۆراتۆر پرىك ئەمە دەبېنېن، كىتېپىك پەت دەكاتەوھ بە ناوى (شوانى ھەرماس) لەبەر ئەوھى «لە لەم سەردەمەي ئېمەدا لە شارى رۇما و لەسەر دەستى ھەرماس نووسراوھ. كەواتە ناكرىت لە كلېسادا بە ئاشكرا بۆ گەل و پېغەمبەران و نېردراوانىش خويندراپتەوھ»^a. كەواتە، باوھېردارانى سەرھەتا ھەر لە سەرھەتاوھ پەتېيان كىر دووھتەوھ قېوولى بگەن.

ھۆكارى سېيەم: باوھېرى رەسەن

پېوھرى سېيەم بۆ ديارىكردى سىپارەكانى پەيمانى نوئى گونجانى ئەو دەقە بوو لەگەل پېوھرى راستى ئەو دەقانەي كە لە خودى عيسا وەرگىرابوو. لە سەرھەتادا، زۆر لەم نەرىتانە زارەكى بوون، چەندېن سالى بە وشە لەسەر زاران بوو. بەلام بە تېپەپرىنى

a لەم كىتېبەدا ھاتووھ:

Wegner, *Journey*, 148; Stevenson, *New Eusebius*, 138.

کات، وه نووسینی چهن دین ئینجیل و نامه و پاشان دراوه ته ئه وانه ی دیکه که جیی متمانه یه، لیستیکی سپاره پیروژه کان خوئی بووه پیوه ریگ که کتیبه کانی دیکه ی پی هه لبسه نگیزی. له بهر ئه وه، ئه گهر له کتیبه ک ده رکه وت فیڕکردنیکی تیدایه پیچه وانه یه له گه ل ئه و سپاران ه ی جیی متمانه و پشت پین به ستنن، ئه م کتیبه ره ت ده کرایه وه. بۆیه نووسه ری یاسای مۆراتۆر سه بهاره ت به چوار ئینجیله که ده لیت: «هه رچه نده بیروک ه ی جیاواز له نیو ئینجیله کان ده خوئیتریت، به لام جیاوازییه ک دروست ناکات له باوه ری باوه پداران، چونکه هه موو بابه ته راگه یه نراوه کان له ژیر ده سه لات یه ک روچی پیروژدا راگه یه نراوه و هه موویان په یوه ستن به له دایکبوونی مه سیح، نازاره کانی، هه ستانه وه ی، وه قسه کردنی له گه ل قوتاییه کان و هاتنی دووه می»^a. چوار ئینجیله که ته نها پشتی به پیوه ری ئیردراویتی و کۆنبوون نه به ستوو، به لکو له گه ل راستی نهوونه ییش گونجاو بوون، به م شیوه یه به بی دوودلی وه رگیران و پشتیان پی به سترا.

هۆکاری چواره م: جیهانی

پیوه ریکی دیکه هه یه گرنگییه که ی سه لمیزاوه له به رگریکردنی کلیسای یه که م له یاساییبونی سپاره پیروژه کان، ئه ویش پیوه ری جیهانییه. ئه م بیروک ه یه وای بینیوه که ئه م کتیبه نه ی پشتراست ده کرینه وه، ئه وانه ن که مه سیحییه کان له ته واوی جیهاندا پیان زانیوه و به کاریان هیناوه. ئه گهر کتیبه ک له ئایینزایه کی دیاریکراو ده رکه وت یان ته نها له چهند شوینیکی جیهان به کارهات، ئه وا ره ت ده کریته وه. له لایه کی دیکه وه، ئه و کتیبه ی له بهر هه ر هۆکاریک لیکۆلینه وه ی له سه ر ده کریت، پشتراست ده کریته وه ئه گهر هاتوو له هه موو شوینیکی جیهان مه سیحییه کان به کاری بهینن. بیگومان به کارهینانی به رفراوانی نامه ی عبرانییه کان و سپاره ی ئاشکراکردن، له کۆتاییدا کرایه یاسایی و خرایه نیو لیستی سپاره پیروژه کانه وه.

که واته ... ئایا سپاره دروسته کامان هه یه؟

هه موو ئه وانه به ره و کویمان ده به ن؟ یه که م، ده مانگه یه نیته ده ره نجامی یه کلاکه ره وه ی ئه وه ی که کۆکردنه وه ی په یمانی نوئی ئه نجامی چهند پیلانگیزییه کی

a له م کتیبه مدا هاتوو:

Wegner, Journey, 147; Stevenson, New Eusebius, 137.

خرابی کۆن نه بوو بۆ هه لېژاردنی کۆمه لێک کتیب و قه دهغه کردنی ئهوانه ی دیکه که «وینایه کی جیاواز» سه باره ت به عیسا پێشکهش ده کهن. له راستیدا، «سیپاره ی دیکه» نه بوون هه تا کاتیکی زۆر، پاش ئه وه ته نها وه ک ئالنگارییه کی پێچه وانه به رامبه ر به نه ریتی باو و به هیژ هاته ئاراوه. ئیمه ده گینه دلنایای ته واو که مه سیحیه پێشینه کان بانگه شه یان نه کردوو بۆ سۆفیگه رای یان به هه ره مه کی ئه و کاره یان نه کردوو، یان به و جۆره ی ئه مرۆ ده یلێن خۆیان له راستیه کان نه دزیوه ته وه، به ئامانجی به رگریکردن له لیستی سیپاره پیروژه کان. به لکو ته واو به پێچه وانه وه، هۆکاری دیاریکراو و په سه ندیان هه بووه، وه واتای میژووی هه یه بۆ شروقه کردنی ئه و هۆکاره ی پالی ناو بۆ جیاکردنه وه ی ئه م کتیبانه له وانه ی دیکه که باشتن بۆ پاراستنی ژیان عیسا و فیکردنه کانی؛ هۆکاره کان په یوه ست بوون به تیردراوه کان (بۆیه کۆنن)، وه له گه ل راستی گونجاوه له کاتی راده سترکردنی له لایه ن نه وه یه کی دیکه، وه له ته واوی جیهان مه سیحیه کان دانیا ن ناوه به به ها و راستیه که ی.

بۆیه کاتیک ده چینه سه ر پرسیاری «ئایا سیپاره ی دروستمان هه یه؟» به م شیوه یه بیر له بابه ته که بکه وه: هیچ کام له ده قه کانی په یمانی نوێ له م ئه زمونه لۆژیکیانه دا شکستیان نه هینا. هه ندیک له سیپاره کان له سیپاره کانی دیکه کاتی زیاتریان خایاندوو بۆ جیه جیوونی هه لسه نگاندنه کان، به لام له کۆتاییدا، کلێسا دانی ناوه به هه ر سیپاره یه کدا، وه هه ر سیپاره یه ک ته واو ئه م پێوه رانه ی تپه پاندوو بۆ ئه وه ی ده سه لاتی سیپاره ی پیروزی پێ بدریت. ئه مه واتا هیچ سیپاره یه کی په یمانی نوێ نییه که له به رده ستمانه به گویره ی پێوه ره لۆژیکیه کان پێویست به هه بوونی نه کات. هه موو سیپاره کان کۆنن، تیردراوێتین، گونجاو له گه ل راستی ئه ونه یی که ماوه ته وه، وه به به ربلاوی دانی پێدا نراوه. به ده ربڕینیکی دیکه، هه موو سیپاره کان شایه تینه مه ی متمانه پیکراو له سه ر ژیان عیسا و فیکردنه کانی.

سه رباری ئه مه، ره نگه له مه ش گرنگتر، له ته واوی جیهاندا هیچ به لگه نامه یه ک نییه له میژوودا هه بیته، پێویست بکات که بخریته ناو لیستی سیپاره پیروژه کان و نه خرابیته ناوی. هه ندیک کتیب هه ن له سه ده کانی سه ره تای میژووی سه ره له دانی کلێسادا هه ندیکیان پرسیاریان وروژاندوو، به لام له کۆتاییدا، بریار له سه ر هه موویان دراوه که وا کۆن نین، یان تیردراوێتی نین، یان باوه ریان چه سپا و نییه، یان به گشتی دانی پێدا نه نراوه، یان له به ر چه ند هۆکارێک له مانه. بۆ ئه ونه، پێشتر بینیمان که

کتیبی شوانی ههرماس له لیکۆلینهوهی کۆنیتیدا شکستی هینا و پاشان له خالی نیردراویتی؛ چونکه له لایه ن ههرماسه وه نووسرابوو، نهک له لایه ن یه کیک له نیردراوان یان که سیکی نریک له نیردراویک. باوه پدارانی سه ره تایی گوتوو یانه که نابیت بپته به شیک له په یمانی نوۆ. ههروه ها ئینجیلی په ترۆس له پال چهند کتیبکی دیکه شکستی هینا له بهر دوو خال: (۱) وای دانا که ئه وه چهند شتیک ئاشکرا ده کات که عیسا ”به نهینی“ فیری کردوو، چهند شتیک که دژی ئه وه فیرکردانه بوو که عیسا به ئاشکرا رایگه یاندوو، بهو شیوه یه شکستی هینا له ئەزمونی چه سپاوی باوه، (۲) له چهند شویتیکی دوور و داپراو له کلپسا به کارده هات، بۆیه شکستی هینا له پیوه ری جیهانییوون. پیم وایه له به ناوبانگترینیان ئینجیلی تۆماس بیت، که له کۆتاییدا ره ت کرایه وه بپته سپاره یه کی پیروزی متمانه پیکراو، نهک ته نها له بهر ئه وه ی له ماوه ی سه ره تایی سه ده ی دووهم نووسراوه (ئهمه وانا تۆماسی نیردراو خوۆ نه ینووسیوه، چونکه له وه کاته دا مردبوو)، به لکو له بهر ئه وه ی هه ندیک فیرکردنی تیدا بوو هه مووان ده یانزانی نامۆیه، وه پپچه وانه ی فیرکردنه کانی عیسا بوو که به باشی زانراو بوو.

با بابه ته که به م شیوه یه پروون بکه مه وه: وایدا ده نین که توۆ تۆماریکی به تالت هه یه، وه ده رفه ت هه یه که لیستیکی تابه ت به خوۆ بوۆ سپاره کانی په یمانی نوۆ دابنیت، توۆ چیت ده کرد؟ چوۆ لیستیک دیاری ده که یه ت له به لگه نامه کۆنه کان که پیویسته متمانه ی پی بکریت له به رامبه ر ئه وانه ی که نابی متمانه ی پی بکه یه ت؟ پیت وایه که توۆ ده توانیت بگه یته پیوه ریکی باشتر له وه ی که هه ر کتیبکی (سپاره یه ک) جیی متمانه بیت:

۱. پیویسته له لایه ن که سیکی نریک له عیسا وه بنووسریت یان پشتراست بکریته وه (کۆنی و نیردراویتی).

۲. پیویسته دوور نه که وپته وه له فیرکردنه کانی مه سیح که له لای زۆر به مان زانراوه (چه سپاوی باوه)؛

۳. پیویسته لایه نگیری ئاینزابه ک نه بیت و تابه ت نه بیت به ناوچه یه کی دیاریکراو، به لکو به فراوانی به کاریت له نیو هه موو باوه پداران.

به راشکاوانه، پیم وایه که گه یشتن به شتیک له مه باشتر زۆر زه حمه ته.

بۆ دُنْيا بونوه له م خاله به ديارى كراوى، كام له و سپيارانهى كه ئىستا له پهيمانى نويدان، تۆ ده ته ویت له لیستی سپاره كانی پهيمانى نوئی تابهت به خۆت لایانهیت؟ وه ئه و جیاوازییه چهنده كه ئه مه له بنه ماى باوه رى مه سیحیه تدا ده یكات؟ به لكو له مه ش زیاتر، ئه و سپيارانه كامانه كه پىدا گرى له سه ر ئه وه ده كه یت بیه یته ناو لیسته كه وه؟ ئایا مكوریت له سه ر ئه وه ی كتیبی شوانی هه رماس بیه یته ناو لیسته كه وه، هه رچه نده زۆر به ی مه سیحیه كان ده زانن كه نو سه ره كه ی پیاویكى هه ر مه كیه و به سه ده یه ك له دوای مردن و هه ستانه وه ی عیسا نو سو یوه تی؟ ئایا مكوریت له سه ر ئه وه ی ئینجیلی په ترۆس بیه یته ناو لیسته كه وه، كه وا په ترۆس نه نو سو یوه، به لكو هه ولئیکى پرو نه بۆ ئه وه ی فیر كرده «نه ئینییه كانی» عیسا بخزیننه ئیو كتیبی پیرۆزه وه كه پىشتر هیه چ كه سیک گوئی لئ نه بو وه؟ ئه ی ئیجیلی تۆماس چى، كه تۆماس نه نو سو یوه؟ ئه و داوات لیده كات كه دان بنییت به پیرۆزى رسته ی وه كو ئه مانه:

شیمۆن په ترۆس پئی گوتن: «پیویسته مریه م به جیمان بهیلى، مینه كان شایانی ژیان نین».

عیسا گوتى: «پیویسته خۆم رابه رایه تی بکه م بۆ ئه وه ی بیکه مه نیر، به م شیویه ده بیته رۆحیکى زیندوو و له ئیوه ی نیرینه ده چیت. چونكه هه ر ژئیک خۆی بکاته پیاو ده چیته ناو شانشینى خوداوه».

(به لئى به راستى ئه مه ی تیدا نو سراوه). ده زانیت ده مه ویت لیره دا چى بلیم؟ ئه گه ر له رۆشنایى ئه مانه دا راستگو بین، گومان ده كه م له وه ی له كو تایدیدا بگه ینه كو مه لئیک به لگه نامه كه متمانه ی پئ بکه یین باشتر بیته له وانیه له كلئسا ده یخوینته وه.

له راستیدا، كاتیک بیر له بابته كه ده كه یته وه، ده بینیت كه باوه ردارانى سه ر هتا كاریكى زۆر باشیان كرده وه به ديار بگردنى ئه م به لگه نامه ی كه پیویسته به به لگه ی شایانى متمانه دا بنریت بۆ ئه وه ی به راستى عیسا كرده وه یته. له لایه كى دیکه وه، وا ديار نییه كه ئه وان به شدارییان كرده وه له پیلانگى پری په یوه ست به ده سه لات بۆ

a The Gospel of Thomas, saying 114; English translation quoted in Blomberg, Can We Still Believe the Bible?, 73.

قه دهغه كړدنى چند به لگه نامه يه كى باش به شپوه يه كى ته واو. له لايه كى ديكه وه، وا دياره هوكارى زور به هيژيان هه يه له مشتومريان له بهر ژه وه ندى ئه و به لگه نامه ي كه پاريزگاريان كړدووه له پشتراست كړدنه وهى.

ئه گهر ئه م بارودوخه به سهر هه موو ده قه كاندا جي به جى ده بيت، كه واته ناترسين له وهى به لگه نامه ي هه له مان له بهر ده ست بيت -يان، به لگه نامه ي ديكه له شو نيك هه ن، وينا يه كمان پيشكه ش ده كات سه باره ت به كه سى عيسا و ئه وهى كړدوويه تى باستره له وهى په يمانى نو پيشانى ده دات. له راستيدا، ده توانين متمان به كين به وهى ئه و سپاران هه مان به پر استى باسترينه - كو نتر، شايانى متمان هه زياتر، وه ده توانين ئه و په پرى پشتى پى به ستين.

وه ئه وهى زياتر بو ئيمه گرنگه دنيا بوونه وه يه له وهى كه نو سه رانى ئه م به لگه نامه هه و ليان داوه به پر استى به وردى زانيار ييه كان بگوازنه وه.

به لام چى ده بيت ئه گهر ئه مه يان نه كړد بى؟

به شی پینجه م

به لام ئایا ده توانم متمانه ت پی بکه م؟

”هه موو شه قامه کان قه ره بالغن... ژاوه ژاوی قه ره بالغی وه ک شه وی سه ری ساله له شاره که. ساتیک چاوه پری بکه ن... ئیستا دوژمن له سه ر به رزاییه سه خت و رکه کان ده بیترین. پینج - پینج ئامیری گه وره. یه که میان له رووباره که ده په ریته وه. ده توانم لیره وه بیینم... به یاننامه یه کم وه رگرت... که شتی ئاسمانی مه ریخیه کان به سه ر ته وای و لاتدا ده باریت. یه کیکیان له ده ره وه ی شاری (بفالو)، یه کیکیان له (شیکاگو)، وه له (سه ینت لویس)... وا دیاره کات و شوینه کانیان ریخراوه... ئیستا یه که م ئامیر ده گاته که ناره که. له وی راده وه ستیت و چاودیری ده کات، ته ماشای شاره که ده کات... چاوه پری ئامیره کانی دیکه ده کات. وه کو هیلی تاوه ریکی نووی له لای رۆژاوی شاره که به رز ده بنه وه... ئیستا ده سکی ئاسنینیان به رز ده که نه وه. ئه مه کۆتاییه. دوکه لیکه ره ش بالی به سه ر شاره که دا گرتووه. خه لکی له شه قامه کان دا ده بیینن! هه موویان به ره و رووباری رۆژاوا راده که ن... به هه زاران وه کو مشک ده که ونه ناو ئاوه که وه! دوکه له که خیراتر بلاو ده بیته وه. گه یشته (تایمز سکویر). خه لکی هه ول ده ده ن لپی رابکه ن، به لام هیچ سوودی نییه. وه کو میشووله ده که ونه خواره وه! ئیستا دوکه له که شه قامی شه شه می تپه پراند... شه قامی پینجه م... سه د پی دووره... په نجا پی». [ئینجا ده نگه خنکان، دواتر مملانی، پاشان بیده نگه. هه روه ها ده نگه ده نگیک له شه پوله رادیوییه کانه وه دیت:]

دوو ئیکس په یوه ندی به سی کیو ده کات و ده لیت: نیویورک له وی؟
ئایا کهس له سه ر هیله؟ ئایا کهس له سه ر هیله؟ کهسی لئ نییه...»^a

a “The War of the Worlds,” Internet Sacred Text Archive, accessed May 26, 2015, <http://www.sacred-texts.com/ufo/mars/wow.htm>.

له ئیوارهی پوژری یه کشه مه، ۳۰ تشرینی یه که می ۱۹۸۳، نزیککی کاتژمی ۸:۱۵، کاتی په خشی هه وائه کان که خه لکی له ته وای و لات گوئی لئ ده گرن، که ناله کانیا ن ده خسته سهر سیستهمی په خشی کۆلۆمییا (CBS). له ماوهی چهند خوله کیک، به پووه بهری ویستگه که، که باره گاکهی له نیویورکه، له په یوه ندییه کی ته له فونیدا به تور په ییه وه قسه ی ده کرد له گه ل قایمقامی پوژواوی ناوه راست، داوی لئ ده کرد ویسته گه که په خشی هه وائه کان رابگریت، چونکه قهره بالغی له سهر شه قامه کانی شاره که ی زورتر ده بی. پاش ساتیک، پوژنامه نووسانی که ناله کانی دیکه کۆده بوونه وه له لای باره گای CBS، داوی روونکردنه وه یان ده کرد. ئه ویش به م شیوه یه باسی کرد:

ئه و چهند کاتژمی پهری رابردوو وه ک خه ونیکی ناخوش بوو. له پپر باله خانه که پپوو له خه لک ... له کۆتاییدا پوژنامه نووسان لیمان کۆبوونه وه، هاواری ترس و تۆقین بلاو بووه وه. ژماره ی ئه و مردووانه چنده که بیستوومانه؟ (ناماژه یه ک بو ئه وه ی که ئه وان ده زانن به هه زارانه)، چی ده زانن له سهر پراکردن و قهره بالغییه بکوژه که ی قایمقامیه تی (جیرسی)؟ (ناماژه بو یه کیک له نیو کۆمه لیک)، چی له سهر ژماره ی قوربانیانی هاتوچۆ ده زانن؟ (پئویسته که نده کان پپر بکرین له جهسته) خۆکوشتن؟ (ئایا ئه و رووداوت نه بیستوه له که ناری رووباره که روویدا؟) هه موو ئه وان له یاده وه ریمدایه و زور خه مناک بوو.

سوپاس بو خودا، که ده رکهوت له راستیدا له و شه وه دا هیچ حاله تیکی مردن نه بووه - نه له نیو قهره بالغی و پالنان، نه به هۆی هاتوچۆ، یان خۆکوشتن. ئه وه ش به هۆی «به رنامه ی هه وائه کان» هه وایی ترس و تۆقاندنی له نیو خه لکیکی زوردا بلاو کرده وه، له راستیدا ئه و پوژه په خشه که ته نها به رنامه به کی درامای پادیوی بوو بو پوژمانی (ئیچ. جی. ویلز) به ناوی «جهنگی جیهانه کان».

خه لکی هه میشه پرساریان کردوه ئاخۆ چی بووه هۆی ئه وه ی که خه لکی به هۆی به رنامه به کی پادیوییه وه نیگه ران بن و بترسن. ئه وان پپشتر گوئیان له درامای ئه ندیشه یی بووه، له و حاله ته دا، چهند لایه نیک کاریگه ری هه بووه. له وانه - مه ترسی ده رباره ی ئه و جهنگه ی خه ریکه رووبدات له گه ل ولاتی ئه لمان، بوونی ناوپری که م

و دوور له یه کتر له بهرنامه که، زوریک له گوږگران سهره تای په خشه که یان گوږ لئ نه بوو، به هوو بهرنامه ی جه ماوهری له که ناله کانی دیکه له هه مان نه و کاته دا - نه وه ش وای کرد ژماره یه کی زور له خه لکی به پراستی وا باوهر بکه ن که دانیش توانی هه ساره ی مهریخ هاتوون و شاری نیویورک داگیر ده که ن!

به راورد کردنی هم پرووداوه به ژیانی عیسا له کتیبی پیروژدا شتیکی باشه. چی ده بیت نه گهر وه ک نه و خه لکه ی که گوږیان گرتبوو له په خشی سی بی ئیس، بهرنامه ی «جه نگی جیهانه کان»، ئیمه ش به هه له له مه بهستی نووسه ره کانی ئینجیل تیبگه یین؟ چی ده بیت نه گهر نه وه ی له راستیدا پرووداوه نه یانووسیبته وه و پیمانی نه لئین، به لکو هه ولیان دابیت شتیکی دیکه بکه ن - په نگه ته نها چیروکیکی نه ندیشه یی بوو بیت، یان دارشتنی نه فسانه یه ک بوو بیت، یان هه ولیان داوه هه لمان بخه له تینن؟ به ده رپرینکی دیکه، نه گهر نه وه له بهرچاو بگرین، ده توانین به دلناییه وه بلینن:

۱. وه رگپران ی ده که کانی کتیبی پیروژ جپی متمانه یه.

۲. ده که کانی کتیبی پیروژ نه وه یه که له ده قی ره سه ندا نووسراوه.

۳. له راستیدا، ئیمه باشتین و دروستین ده قمان له بهر ده سته که ده توانین زانیاری لئ وه ربرگین.

پرسیاری داها توو نه وه یه، ئایا ده توانین دلنایین له وه ی که نه و که سانه ی که ده که کانی ئینجیل یان نووسیوه ته وه که سانیکی جیگای متمانه بوونه؟ ئایا ویستوو یانه به راستی و به وردی نه وه مان پی بلینن که پیمان وابوو پرووداوه؟^۳

گه ران به دوا ی سه ره داودا

نه وه ی سه رنچراکیشه سه باره ت به شکستی «جه نگی جیهانه کان» نه وه یه که به رده وام و چه ندین جار له کاتی په خشکردنی بهرنامه که، پیشکه شکاران ئاماژ یان ده کرد به وه ی که نه وه ی ده بیستن راپورتیکی هه والی ی راسته قینه نییه به لکو

a له نووسینی هم به شه پشتم به ستوو به کتیبی:

Craig L. Blomberg, *The Historical Reliability of the Gospels*, 2nd ed. (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2007).

درامایه کی ئەندیشەییە. هەروەها بەلگەکانیان ئەدەشاردەووە. بۆ نمونە، لە سەرەتای بەرنامە کەدا دەیانگوت: ”سیستەمی پەخشی کۆلۆمبیا و پەخشە هاوبەشەکانی زنجیرە بەرنامەیی (شانۆی عەتارد لە ئاسمان) لە کتییی جەنگی جیهانەکان، لە پێشکەشکردنی ئۆرسۆن ویلئیز پێشکەش دەکات”^a.

بەرنامە کە لە کاتی پەخش چوار جار بەهۆی ریکلامەووە پاوەستا. لەگەڵ ئەوەشدا، کەنالی سی بی ئیس ناچاربوو سێ جار لە تووری هەوایی تەواوی ولاتە کە راپیگە یەنیت کە هیچ کەسێک لە هەسارەیی مەریخەووە هێرشی نەکردوووە تە سەر ولاتە کەمان!

بۆ ئەو گوێگرانی کەوا لە کەنالی رادیۆکەمان لە کاتریمیر هەشت هەتا نۆ بە کاتی رۆژئاوا گوێیان لە بەرنامەیی بەرپز ئۆرسۆن ویلئیز گرتبوو، وە درکیان بەووە نەکردوووە کە ئەو بەرنامەییە تەنھا دەستکارییەکی نووی بوو بۆ رۆمانی «جەنگی جیهانەکان»ی لە نووسینی (هەربەرت جۆرج ویلئیز)، ئیمە ئەم راستییە دووبارە دەکەینەووە کە چوار جار لە بەرنامە کە دوویات کراوە تەووە، ئەویش ئەوێه کاتیک ناوی هەندیک شاری ئەمریکا بە کاردیّت، هەروە کە لە هەموو رۆمان و کارە دراماییەکان ئەمە هەییە، چیرۆکە کە و تەواوی رووداوەکان دەرشتنیکیی ئەندیشەییە.^b

ئەوێ مایەیی سەسامییە - هەروەها ئەوێ مەبەستی کەنالی سی بی سی بوو لەم راکەیانندنە پێچاوپێچەیی کۆتایی - پێویستە خەلکی گوئی لە بەلگە بگرن! ئەوان دەبوویە پروانە ئەو ئاماژانەیی کە لە خودی بەرنامە کەدا بوو کە تیییدا مەبەستی گێرانەووەی رووداویکی راستەقینە نەبوو. هەموو شتیک لە بەردەمیان روون بوو.

باشە، بە گەرانەووە بۆ پرسیارە کەمان، پێویستە ئیستا پرسیار داخوا کتییی پیرۆز چ بەلگەییەکی لەو شیۆهییەمان پێشکەش دەکات. ئایا هیچ ئاماژەییە کمان پیدەدات کە

a “The War of the Worlds”.

b Hadley Cantril, Hazel Gaudet, and Herta Herzog, *The Invasion from Mars: A Study in the Psychology of Panic, with the Complete Script of the Famous Orson Welles Broadcast* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1940), 43–44.

دهبیت هه موو شتیک بخوئینهوه، نهک وهک هه وئیک میژوویی، به لکو وهک ئەندیشه یان ئەفسانه یان هه ر شتیک دیکه؟ باشه، کتیبی پیروژ به راستی چەند به لگه یه کمان پیدهدات، به لام له راستیدا مه به ستیکی دیکه ی هه یه. هه مووی ده مانگه یه نیتسه ئەوه ئەجمه ی که نووسه رانی کتیبی پیروژ له راستیدا ویستوو یانه به وردی ئەوه رووداوانه ی بینو یانه بینووسن.

چیان کردوو؟

بابه ته که ئەمه یه، ئەگەر ده ته ویت پیداغری بکه یته له سه ر ئەوه ی که نووسه رانی کتیبی پیروژ ئامانجیک دیکه یان هه بووه جیاواز له ئاماده کردنی راپورتیک ورد و دروست، ئەوه راستگویی هزری نه ته نها داوا ده کات تو بانگه شه یه کی له و چه شه بکه یته، به لکو ده بی جیگره وه یه کی ماقوولیش پیشیار بکه یته. که واته ئەگەر هه وئیان نه دابیت به وردی رووداوه کان بنووسنه وه، ئەوه چیان کردوو؟ با بیری لئ بکه ینه وه:

۱. رهنگه نووسه رانی کتیبی پیروژ مه به ستی میژوو ییان نه بوو یته له نووسینه کانیا نندا. رهنگه ئەوه ان وهک هه ره برت جوړج وئلژ بوونه، ته نها جوړه رۆمانیکیان نووسیوه، که وه زانیو یانه راست نییه؛ هه ره وه ها هه رگیز نه یانویستوو وه وا له که سانی دیکه بکه ن به راستی دابنن. به هه مان شیوه، له وانیه ئەفسانه یه کیان نووسییت - یان، وه رگرتی کومه لیک رووداو که گرنگ نین و به هه ندیک ورده کاریه وه پازاندوو یانه ته وه. له راستیدا، ئەوه که سانه ی پهره به ئەفسانه کان ده دن پئیان وایه که چیرۆکه کیان باسی شتیک ده کات، به لام به شیوه یه کی لئل - سه باره ت به راستی یان شیوازی گه له که یان، ته نانه ت ئەگەر بشزانن ورده کاری چیرۆکه که یان نامۆیه. به لام کیشه که ئەوه یه که گوئگران و خوئنه ران ناتوانن ئەوه دووانه له یه کتر جودا بکه نه وه. وا بیر ده که نه وه که ته واوی چیرۆکه که راسته قینه یه. بۆیه له وانیه ئەوه ی له کتیبی پیروژ هه مانه چیرۆکی ئەندیشه یی یان ئەفسانه ییه که تۆمار نه کراوه، وه باوه رداران درکیان به مه نه کردوو.

۲. رهنگه نووسه رانی ئینجیل ئامانجیک گومرا که ریان هه بوو یته. رهنگه به مه به ستوه ئەوه یان کردبیت، وهک که سانی دیکه ی پیش خو یان و دوای خو یان، فیلکردن و هه لئه تاندنی هه مووان بو ئەوه ی باوه ر به شتیک بکه ن که له راستیدا رووی نه داوه. رهنگه هه موو ئەوه هه لئه تاندنیک گه وره بوو یته، یان

نمایشتیکی به هیژ، یانیش حزیک بو ٚهوهی گنده لی جیهان بگریتهوه.

۳. پهنگه نووسه رانی کتییی پیروژ فریویان خوار دبیت. پیویست ناکات وا بیر بکته وه له وهی که به ٚهقهست که سیک ٚهوانی فریو دبیت که ٚهو شتانه بنووسن. پهنگه خو یان میشکی خو یان فریو دبیت، یان پهنگه ٚهو شته زاره کیانه ی له باوه ردارانی دیکه بیستوویانه ده ستکاریکراو بووه. هوکاره که ی هه رچییه ک بووبیت، پهنگه نووسه ره کان به بی ٚاگایی خو یان هه ٚخه له تاند بیت.

۴. له کو تاید، پهنگه ٚهوه نده گرنه نه بیت که نووسه رانی ٚینجیل ویستوویانه چی بکه ن. ته نانه ت ٚه گهر ویستبیتیان ورده کاری روداوه کانمان بو باس بکه ن، به لام گیرانه وه کانیا ن زور دژ به یه که، وه هه له کان ٚهوه نده زه قن که وا ناتوانین باوه ر به هیچی بکه ی ن.

پهنگه یه کییک له م سیناریویانه به راستی به رجهسته بیت. به لام چی ده بیت ٚه گهر دلیا بین له وهی هه موویان دوورن له راستی؟ چی ده بیت ٚه گهر بزاین نووسه ره کان نیازیا ن نه بووه چیروکیکی ٚه ندیشه یی یان ٚه فسانه یی بنووسنه وه، وه هه ولیان نه داوه هه لمان بخره ٚتین، وه خو شیان هه لنه خه له تاون؟ وه چی ده بیت ٚه گهر نووسینه کانیا ن پر نه بیت له هه له وه ک ٚه وهی که سائیک ٚه م تو مه ته یان ده خه نه پال؟ له م باره دا ده توانین بگه ینه ٚه نجامیک له سه ر بنه مای متمانه ی ته واو به وهی که نووسه ره کان به راستی ویستوویانه زانیاری وردمان پیبده ن، له م خاله دا ده توانین به متمانه وه بلین: «ٚه م به لگه نامانه له لایه نی میژوویه وه جیی متمانه ن». ٚه مه نه ک بو ٚه وهی بلین ٚیمه متمانه مان هه یه به وهی له کو تاید ٚه وان له سه ر راستین؛ وه ٚه مه پرسیا ری به شی داهاتووه، به لام هه نگاوکی گه وره ده مانبا ته پی شه وه؛ ٚاسان نیبه به ته واوی متمانه وه بلین «نووسه رانی ٚینجیل چیروکیکی ٚه ندیشه ییانه نووسیه، وه هه ٚخه له تاند نیکیان دانه رشتووه، هه لنه خه له تاون، وه سه رلیشیا وایش نین. به لام ٚه وان به راستی باوه ریا ن به وه هه بووه که نووسیویانه.»

چیروکی ٚه ندیشه ییانه نووسیه؟

با ده سته که ی ن به بیر کردنه وه له م بابته به له به رچا وگرتنی ٚه گهری یه که م، که ٚه گهری ٚه وه داده ن که نووسه رانی ٚینجیل مه به سته کی میژووییا ن نه بووه، وه ٚه وان

به راستی نه یانویستوو به اوهر بکهین به وهی گوتوو یانه. پرساری یه کهم که لیره دا ده بیټ بیکهین نه وهیه ناخو نووسره کان به شیوه یه کی راسته وخو به ئیمه یان گوتوو که نه وان چیرۆکیکی نه ندیشه بیان نووسیوه، وهک بیژره رانه کی که نالی سی بی ئیس که وا به گوئیگرایان گوت نه وان گوئیان له چیرۆکیکی درامایی ده بیټ؟ وه لامه که نه خیره. کتیبی پیروژ هیچ شتیکی له وه شیوه یه ی تیدا نییه. له راستیدا، به رده وام نووسره رانه کی به روونی پیچه وان هه ئه وه یان راگه یاندوو. نه وان به روونی پیمان ده لئین که به راستی باوهر یان به وان هه یه که ده لئین، ههروه ها ده یانه ویت ئیمه ش باوهری پی بهینین.

با باسی نمونه یه ک بکهین. لوقا بهم جوهر سه رگوزه شه ی ژیانی عیسا ده گیرته وه:

”نه ی ساوفیلوسی پایه بهرز، زور کهس ههستان به دارشتنی چیرۆکی نه و شتانه ی له لای ئیمه هاتنه دی، وهک نه وهی له لایهن نه وان هه پیمان گه یشته که له سه ره تاوه شایه تحال و خزمه تکاری په یامه که بوون. له دوای نه وهی من له سه ره تاوه پشکنینیکی وردم بو هه موو شتیکی کرد، ئیستاش به باشم زانی به ریزه بندی بوټ بنووسم، تا کو له راستی نه و قسانه دلنایی که فیرکراوی.“ (لوقا ۱: ۱-۴)

ئایا ده کریټ له مه روونر بیټ؟ لوقا ده لئیت «له سه ره تاوه پشکنینیکی وردم بو هه موو شتیکی کرد»، ههروه ها نه و ئیستا «به ریزه بندی» نه و شتانه ده نووسیت بو نه وهی سیوفیلوسی هاوهری بتوانیت دلنیا بیټ له راستی نه و شتانه ی که له عیسا وه فیری بووه. لوقا هه رچییه کی کرد بیټ، نه و چیرۆکیکی بو دلخوشی ئیمه نانوو سیټ؛ به لکو ده یه ویت به ته واوی متمانه وه باوهر به گیرانه وه که ی بکهین.

یوحنا مه به سستی خویمان پی ده لئیت له نووسینی سه ربورده ی ژیانی عیسا:

”عیسا له به رده م قوتابییی کانیدا زور په رجووی دیکه ی کرد که له م په رتوو که دا نه نووسراوه. به لام نه مانه نووسراون تا کو ئیوه باوهر بهینن که عیسا مه سیحه که یه، کوهری خودایه، تا کو به باوه ره یانان به ناوی نه و ژیانتان هه بیټ.“ (یوحنا ۲۰: ۳۰-۳۱)

ده بینیت؟ جاریکی دیکه، یوحنا چیرۆکیکی نه ندیشه یی نانوو سیټ؛ به لام به

پراستی دهیه ویت خه لکی باوهر بهینن که عیسا مه سیحه که یه. ئەمه واتای ئەوه یه که دهیه ویت ئیمه باوهر بهینن به وهی که ئەو شتانهی له ئینجیله که یدا نووسیویه تی به پراستی روویان داوه.

له شوینیکی دیکه، یۆحنا له نووسینه که یدا مه بهستی خویمان پێ ده لیت:

”ئیمه ئەمه راده گه یه نین سه بارهت به وشه ی ژیان، ئەوهی له سه ره تاوه بوو، ئەوهی گویمان لپی بوو، ئەوهی به چاوی خویمان بینیمان، ئەوهی ته ماشامان کرد و ده ستمان لیدا. ژیا نه که ده رکه وت، ئیمه بینو مانه و شایه تی بو ده دین، ژیا نه هه تاهه تاییه که تان بو راده گه یه نین، ئەو ژیا نه ی که له لای باوکی ئاسمانی بوو و بو ئیمه ده رکه وت. ئەوهی بینو مانه و بیستوو مانه به ئیوهی راده گه یه نین، بو ئەوهی پیکه وه ژیا نی هاو به شمان هه بی ت، پیکه وه ژیا نی ئیمه ش په یوه سته له گه ل باوکی ئاسمانی و عیسا مه سیحی کو ری.“ (یه که م یۆحنا ۱: ۳-۱)

دیسان ده بینیت؟ کو تا شت که یۆحنا هه زی لیه ئەوه یه که کاردانه وه مان هه بی ت بو ئەوه ی له نامه که یدا نووسیویه تی و بلیت «یۆحنا، ئای چ چیرۆک خوینیکی باشه، به پراستی پیوسته ری ککه وت یکی له گه ل واژوو بکری بو نووسینی کتیبیکی دیکه». نه خیر، ئەو دهیه ویت بزاینن که ئەو به پراستی و به دنیاییه وه هه ندیک شتی بینوه و گوئی لیبوه، به لکو ده ستیشی لیداوه و ئەزموونی کردوه، وه ئیستا بو ئیمه ی راده گه یه نیت. به لایه نی که مه وه و به گویره ی ئەوه ی که مه به سته که ی خو ی بو ئیمه را گه یان دووه، یۆحنا چیرۆکی ئەندیشه یی یان ئەفسانه یه کی نه نووسیوه؛ به لکو دهیه ویت باوهر بهینن به وه ی پیمانی ده لیت. نووسه رانی ئینجیل ئاماژه ی دیکه مان پیشکه ش ده کن که ئەم را گه یاندنه رووانه تیده په ریئن که ده ربهری ئامانجه کانیانه، ئەوه ده رده خات که هه زیان له وه بووه ئیمه باوهر بهینن به وه ی نووسیویانه.

بو نمونه، بیر له وه بکه وه که نووسه ره کان چه ندین جار ئاماژه یان کردوه بو رووداوی میژووپی دیاریکراو که ده توانین لپی بکو لینه وه. زور له م ئاماژانه له په یمانی نویدا هه یه، به لام یه ک نمونه مان به سه بو روونکردنه وه ی بیرو که که. له وه ده قه کورته ی ئینجیلی لوقای مزگینیدهر بکو له وه:

”له سالی پازده مینی حوکمرانی تیباریۆس قهیسەر، کاتیکی پیلاتۆسی پۆنتی فرمانپره‌وای یه‌هودیا بوو، هیروۆدسی ئەنتیپاس فرمانپره‌وای جه‌لیل بوو، فیلیپۆسی براشی فرمانپره‌وای ئیتۆریه و ته‌راخۆنیتس بوو، لیسانیۆس فرمانپره‌وای ئەبیلینه بوو، له‌سه‌رده‌می سه‌رۆک کاهینیتی حه‌نا و قه‌یفا، له‌ده‌شتودەر په‌یامی خودا بوۆ یه‌حیای کوری زه‌که‌ریا هات.“ (لۆقا ۳: ۱-۲)

نووسه‌ریکی ئاماژه‌ی به‌و دوو ئایه‌ته‌ داوه و ده‌لێت: ”لۆقا زیاتر له‌ بیست و یه‌ک سه‌رچاوه‌ی کۆکردوووه‌ته‌وه‌ له‌ که‌سانی میژووپی و شوین و بارودۆخ، هه‌موویان (ده‌کری) له‌ سه‌رده‌می نووسینه‌که‌ی لۆقا نزیک بووین) شایانی ئەزموونکردن و پشت‌پراستکردنه‌وه‌ن - یان سه‌لماندنی ناراستی له‌ بارێکدا ئە‌گه‌ر لۆقا هه‌له‌ بوویت!“^۹ گرنگیدانی لۆقا له‌ نووسینی سپاره‌ی دووه‌می، کرداری نێردراوان، ده‌بینین؛ به‌هه‌مان شیوه‌ نووسه‌رانی دیکه‌ی په‌یمانی نوۆی سه‌رچاوه‌ی هاوچه‌رخ و متمان‌ه‌پیکراویان به‌کاره‌یناوه‌. دیسان دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه: لۆقا و نووسه‌ره‌کانی دیکه‌ی په‌یمانی نوۆی چیرۆکیکی ئە‌ندیشه‌یی یان ئە‌فسانه‌ییان نه‌نووسیوه‌؛ به‌لکو مکوپ بوون له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی دارشتنی چیرۆکه‌که‌یان له‌ رووداویکی میژووپی بووه‌ و شایانی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ و به‌ بنیادیکی ورده‌کاریه‌وه‌ له‌ راستیه‌وه‌یه‌، به‌ راستگۆیه‌وه‌ ویستووایه‌ باوه‌ر به‌ئین به‌وه‌ی نووسیویانه‌.

به‌لام چی ده‌بێت ئە‌گه‌ر به‌راستی ویستبیتیان باوه‌ر به‌و درۆیانه‌ بکه‌ین که ده‌یلین؟

ئایا به‌ مه‌به‌ستیکی فیلبازانه‌ نووسیویانه‌؟

ئ‌وه‌ دامانات بوۆ ئە‌گه‌ری دووه‌م، ئە‌وه‌ی که‌ وای داده‌نیت نووسه‌رانی ئینجیل مه‌به‌ستیان فیلکردن و گومراکردن بوویت. ئایا ئە‌گه‌ری ئە‌وه‌ نییه‌ ئە‌وان چیرۆکیکی فیلبازانه‌ به‌ جیهاندا بلاو بکه‌نه‌وه‌، هه‌ولیان داوه‌ واما ئیکه‌ن باوه‌ر به‌ شتیکی بکه‌ین که‌ له‌ راستیدا پرووی نه‌داوه‌؟ ئایا نا‌کریت ئە‌وان کاتیکی به‌رده‌وام مکوپ بوون له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی راستیی بلین - ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل باسکردنی راستیی میژووپی له‌ پیناوی

a Nathan Busenitz, *Reasons We Believe: 50 Lines of Evidence That Confirm the Christian Faith* (Wheaton, IL: Crossway, 2008), 127.

باشترکردنی بیرکردنه وه لئی - تهنه ویستوو یانه ئیمه هه لبعه له تیین و باوهر به چهند درۆیه ک بکهین؟

باشه، نه گهری هه موو شتیک هه یه. به لام ئامانجی ئیمه لیره دا دیاریکردنی شتیک نییه که نه گهری پروودانی زۆر ده گمه نه. به لکو ئامانجمان گه یشتنه به جوړنک له دلنایی ده باره ی نه وه ی پهنه گه هه بیت. وه راستیه که نه وه یه، کاتیک به وریایه وه بیر له بارو دووخه که ده که ینه وه، نه گهری هه وللی نووسه ره کانی کتیبی پیروژ بو هه لبعه له تاندنمان که ده ده بیته وه هه تا نه وه ی هیچ نامییت. با بیر له چهند خالییک بکه ینه وه.

یه که م، بهر له هه موو شتیک، سه رکه وتنی فیلیکی گه و ره ی له م جوړه زۆر زه حمه ت ده بیته، نه گهر مه حال نه بیته. له لایه ک، هه موو بیست و حه وت سپاره که ی په یمانی نووی له ماوه ی چهند ده یه یه ک له دوای ژیا نی عیسا نووسراوه. واتا، کاتیک ده ستیان کردوو به ده ستاوه ده سترکردنی ئهم سپاران، هه یشتا سه دان که س، به لکو پهنه گه هه زاران که س، له ژیا ندا هه بوونه و خو یان بینویانه که عیسا له و کاته ی له ژیا ندا بووه چی کردوو. بو هه وونه، نه گهر لوقا هه ندیک شتی هه لبعه ستا بیته یان ته نانه ت پازان دیته یه وه، ژماره یه ک خه لک ده رده که وتن و پیا نی ده گوت: «هه یواش برا، نه مه پروینه داوه، لوقا تو شتیکت هه لبعه ستاوه که وا نه بووه». هیچ تو مار ی کمان نییه پیا نی بدات که سییک ئاوا ی گوتیته. نه وه ش خالیکی به هه یزه، کاتیک نه وه ده زانیته ته نانه ت نه وه که سانه ی پشکی گه و ره یان هه بووه له دانانی سنوو ریک بو مه سیحیه ت، نکو لیا نیان له وه نه کردوو که به راستی عیسا نه و قسه و کردارانه ی کردوو که نووسه رانی ئینجیل نووسیویانه. به ساده یی تو مه تباریا نیان ده کرد به وه ی درۆز نه یان هه لیه. نه گهر هو کار ییک هه بووا یه بو نه وه ی وایانزانییا که وای نه گوتوو - نه گهر هه موو نووسه ره کانی ش ها ورا بوونایه بو قسه هه لبعه ستانه که یان - به دلناییه وه رکا به ره کانی مه سیحیه ت ده رفه تیککی نه وها یان له کیس نه ده دا بو ئاماژه کردن پیی.

دووهم، سه رخستنی فیلییک به و به هه یزییه و له سایه ی بوونی ژماره یه کی زۆر له شایه تحال کار ییک زه حمه ته، هه ره وک هه ر که سییک ویستبیته ئهمه بکات، نه وه که سانه ی به وته بیژی سه ره کی داده نران نه ده بوونه بژارده یه کی پروون. بیر له بابه ته که بکه وه. ده زانیته که دووان له نووسه رانی چوار ئینجیله که، مه رقوس و لوقا، ئیردراوی عیسا نه بوون، وه هیچ یه کیان راسته وخو و پرووبه پروو عیسا ی نه بینوه؟ لوقا ها وری نییک و یا وهری گه شته کانی پو لس بوو، به لام زۆر دوور بوو له وه ی پیگه یه کی

سەرکردایه تی دیاری هه بیته له کلێسا و هیچ پێداگرییه کی نه بوو بو هیچ جوړه دهسه لاتیك. وه مه رقۆس هاوړی و یاوه ری گه شتی هه رییه که له په ترۆس و پۆلس بوو، به لام به وه به ناوبانگ بوو که له په مفیلیا وازی له پۆلس هیئا، ئیتر پۆلس زۆر به توندی په تی کرده وه کاتیك ویستی بیته وه لای (کرداری نیردراوان ۱۳: ۱۳، ۱۵: ۳۷- ۴۱). ته نانه ت مه تا، هه چه نده یه کیك بوو له نیردراوان، باجگریکی خراپه کار بوو و کاری ده کرد بو به رژه وه ندی ئیمپراتوریه تی رۆمانی. ئیستا، نه گهر هه ولت داوه خه لکی جیهان به درۆیه که هه لبخه له تینیت، زه همه ته که بیر له وه بکه یته وه که سیکی بی په چه له ک و هاوړییه کی نیوه ری و باجگریک بو پرۆژه که ت هه لئیریته. مه حاله نه م بژاردانه به ره وه سه ره که وتنت به ن.

ئه وه ده مانگه یه نیته به خالی سییه م، له باریکدا نه گهر نووسه رانی په یمانی نوئی هه ولیان دابیت جیهان فریو بدن یان درۆیه که سه ربخه ن، ئایا چ پالنه ریکی لوژیکیان هه بووه؟ ئایا بو دروستکردنی ناویک بووه بو خویان؟ ئایا بو ئه وه بووه ده وله مند بن؟ یان بو ئه وه ی بینه سه رکرده ی به ده سه لات له کلێسایه کی به هیئا؟ نه گهر ته مه پیلانی ئه وان بوو بیته، که واته ده توانین بلین شکستیکی گه وره یان هیئاوه. زۆر به ی نیردراوان کوژران، به په راندنی سه ریان، له خاچدان، یان به به کاره یئانی شیوازی دیکه ی ترسناک کوژران. سه رباری ئه مه، نه گهر پالنه ریان بو ئه م کاره ته مه بوو بیته که به شیوه یه که له شیوه کان خویان باش نیشان بدن - یان ته نانه ت درۆ و زیاده پرسی بکه ن بو ئه وه ی مه سیحیه ت به باشه پیشان بدن - له و کاته دا خویان له ناو بردوو به زیادکردنی کو مه لیک ورده کاری شه رمه زارکه ر، له وان ه ئه وه ی که وای کردوو پاله وانانی چیرۆکه که به شیوه یه که که متر وه ک پاله وان ده ربکه ون. نه گهر هه ول ده ده یته فیلیک سه ربخه یته بو ئه وه ی ئایینه نوئییه که ت سه رنچراکیشتر بیت، که واته بوچی به رده وام ده بیت له ئامازه کردن بو ئه وه ی چۆن سه رکرده کانی داهاتوو وه که به رد په ق بوونه کاتیك بابه ته که دیته سه ر تیگه یشتن له قسه کانی عیسا؟ بوچی باسی چیرۆکی په ترۆس ده که یته که چۆن به هه له له عیسا تیگه یشت و ته نانه ت گوپی پیاویکی بری و وه کو مندال له لایه ن عیساوه سه رزه نشته کرا؟ بوچی باسی چیرۆکی نامۆ ده که یته سه باره ت به عیسا (ئه و خودا مروقه ی هه ره زانایه ی که هه ول ده ده ی دروستی بکه یته) که نه یزانی کئ بوو ده ستی له که واکه ی دا، یان ئه وه ی له گه ل دوو ئافره تدا له به رده م گوړه که دا گریا، به توندی نه فره تی له دار هه نچیره که کرد له بهر ئه وه ی هیچی پیوه نه بوو بو ئه وه ی بیخوات؟

به‌لئى، من دوزانم كه مه‌سيحيه‌كان ده‌لئين ئەم چيروكانه مه‌به‌ست و واتايه‌كى قووليان هه‌يه (ئاواشه)، به‌لام هه‌ر وتاربيژيكي مه‌سيحى دان به‌وه‌دا ده‌نيت كه تىگه‌يشتن لى پيوستى به كه‌مىك كوششه - واتاكه‌ى له‌ رووكه‌شدا نابيين. ليره‌دا خاليك هه‌يه: ئەگه‌ر فيليك هه‌لده‌به‌ستين به مه‌به‌ستى داھينانى ئاينىكى نووى، كه دامه‌زرينه‌ران و رابه‌رانى كه‌سانىكى باش بن، ئەم جووره چيروكانه نابيت هه‌لبه‌سترين. وه بىگومان كاره‌كه‌ت پاك ده‌رناكه‌ويت كه تو چيروكى وازهينانى مه‌رقوس له‌ پؤلس باس بكه‌يت، وه ئەوه‌ى پؤلس مه‌رقوس رەت ده‌كاتوه له‌دواى ئەوه‌ى ده‌گه‌رپه‌توه لای؛ به‌م شيوه‌يه ته‌واوى كاره‌كه‌ت تووشى كه‌وتىكى گه‌وره ده‌بيت. تاكه هوكار كه پالت ده‌نيت بو گوتى ئەم چيروكانه و باسكردنى شتى خراپ به‌ ئاشكرا ئەوه نيه كه تو ده‌تەوى وپه‌ى كاره‌كان جوان بكه‌يت بو ئەوه‌ى باش ده‌رېكه‌ويت، به‌لكو ده‌تەويت شته‌كان به‌و جووره باس بكه‌يت كه روويداوه.

ده‌توانيت لايه‌نگر بيت و هه‌موو شتيك بخه‌يته سه‌ر ئيمه و بلييت كه هه‌موو ئەو ورده‌كارييه شه‌رمه‌زاركه‌رانه بويه دانراون ته‌نھا بو ئەوه‌ى هه‌مانه‌نيتته سه‌ر هه‌مان رېگا، بو ئەوه‌ى وامان لييكات بىر بكه‌ينه‌وه له‌وه‌ى رووى داوه، به‌لام له‌ راستيدا درويان له‌گه‌ل كرديوين. به‌لام له‌م خاله‌دا گه‌يشتوووته ئاستيكي قوولتر له‌ بىردووزى پيلانگىرى، وه دادپه‌روه‌رانه ده‌بيت كه بپرسين داخوا ئەگه‌ر به‌راستى ئامانج‌ت گه‌يشتنه به‌ راستى يان ته‌نھا به‌رگرى له‌ گرېمانه‌كه‌ى خوت ده‌كه‌يت.

به هه‌ر حال، ليره‌دا ئاماژه به خاليكى ديكه ده‌كه‌م - خاليك جيبه‌جى ده‌بيت له‌سه‌ر هه‌موو ئەوه‌ى له‌م به‌شه‌دا هه‌تا ئىستا گوتووومانه. هيج كه‌سيك له‌ پيناوى چيروكيكى ئەندىشه‌بيدا نامريت، وه كه‌س ته‌نھا له‌ پيناو فيليكدان نامريت. ئەگه‌ر ئامانج‌ت له‌ نووسىنى شتيك ته‌نھا نووسىنى رومانتيك يان قسه هه‌لبه‌ستاتىكى فيلكارى بيت، له‌م حاله‌ته‌دا ده‌ست ناگرېت به‌و چيروكه‌ى كه ته‌نھا فيليك بووه و كوټايى پيھات و خه‌رىكه له‌ هزرت ده‌چپته ده‌روه. تاكه رېگا كه وات ليده‌كات ده‌ستبگرېت به چيروكه‌كه‌وه، جا له هه‌ر بارودوخيكدا بيت، باوه‌رته به‌وه‌ى كه ئەمه‌ى نووسيوته به‌راستى روويداوه. به ديارىكراوى ئەمه جيبه‌جى ده‌بيت له‌سه‌ر ئەوانه‌ى په‌يمانى نوپيان نووسيوه. ته‌نانه‌ت له‌و كاته‌ى كه ده‌يانووسى ئەوه‌يان ده‌زانى، ده‌كرى بكوژرين به‌هوى ئەوه‌ى ده‌يلين. به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ره‌شه و به‌لپه‌نه‌كان، به‌لكو ته‌نانه‌ت له ساتى مردنيشيان، ده‌ستيان گرتبوو به‌وه‌ى ده‌يانگوت.

ئىنجا چۆنى دەتەوئى شۆڧەى بکە. ئەم پياوانە چىرۆكىكى ئەندىشەبىيان نەنوسىو،
وہ درۆشيان نەکردووہ. باوہريان ہہبووہ بہوہى نوسىويوانہ و ويستوويوانہ ئىمەش
باوہرى پئى بہئىن.

فيليان لئى كراوہ؟

بەلام ئەگەرىكى دىكە ھەيە، مەگەر نە؟ ئەى ئەگەر نوسەرانى ئىنجىل
ھەلخەلەتتەنەر نەبووبن، بەلكو خۆيان ھەلخەلەتابن؟ بە تىپەرىنى كات دارشتنى
ئەم بىردۆزە بە چەند شىوہىەكى جياواز دارپژراوہ، بەلام نەسەلمىتراوہ. بۆ نمونە،
يەكىك لە شىوہ بەناوبانگەكانى ئەم گومانە، ھەموو قوتابىيەكان تۆمەتبار دەكات
بەوہى تووشى وړينەكردنىكى بە كۆمەل بوونە سەبارەت بە عىساي ھەستاوہ لەنىو
مردووان، ئىنجا گەرانەوہ و نوسىنى ئەفسانەيى بۆ پرکردنەوہى پاشخانئىكى درامايى.
بەلام ئەم وړينەيە پىويستى بە بىرکردنەوہى زۆر نىيە بۆ درككردن بە پوچبوونى،
«وړينەى بە كۆمەل» بىرۆكەيەكە لە بنەرەتدا بئى واتايە. وړينە لە پىناسەى خۆيدا، لە
كەسىكدايە و شتئىكى تاكەكەسىيە، لە فكر و ھزرى كەسەكەدا پروودەدات بە شىوہىەكى
تاكەكەسى، بەلام ئەگەر ويستت واى دابئىت جوړئىكە لە دركپكردنى نەست يان
پەيوەندى ھزرى سەرووسروشت لەنىو مرۆڧەكان، بۆيە شتئىكە لە مرۆڧەكان بۆ يەكتەر
ناگوازئىتەوہ. لەپال ئەمە، سەربارى ژمارەيەك زۆرى خەلكى جياواز دانىان بەوہدا
ناوہ كە عىسايان بىنيوہ، وە لە كاتى جياواز، وە لە ماوہى چەند ھەفتەيەك، وا ديارە
بىرۆكەى وړينەكردنى بە كۆمەلئى بەردەوام و گوازراوہ لەنىو مرۆڧەكان بىرۆكەيەكى
گەمزانەيە.

شىوازئىكى دىكەى پىشكەوتووئى ئەم بىردۆزە ھەيە كە دەلئى قوتابىيەكانى عىسا
نەخۆشى ئارەزووى خۆشيان ھەبووہ. بۆچوونەكە دەلئت كە لەبەر ئەوہى قوتابىيەكان
مردنى عىسايان قبول نەکردووہ، لە جىهانئىكى ئەندىشەبىيدا ژيان و پىيان وابووہ كە
عىسا زىندووہ و بانگەشەيان بۆ كردووہ؛ پاشان ئەفسانەيەكيان نوسىوہ بۆ دانانى
پاشخانئىكى درامايى. ھەرچەندە ئەم بۆچوونە ھەستيارترە، بەلام بىرۆكەى ئەوہى
قوتابىيەكان گرفتى نەخۆشى ئارەزووى خۆشيان ھەبووہ لە پرووى لوژىكيەوہ وەك
بىرۆكەى وړينەى بە كۆمەل وايە. لەبەر ئەوہى، سەربارى ھەر بابەتئىكى دىكەش،
ناكرئت قوتابىيەكان ھىواى ھەستانەوہى عىسايان خواستبئت لەدواى مردنى. تەنانەت

ئەگەر دلیشیان تیکشکابیت و مردنی ئەویان قبوول نەکردبیت و هەولیان دابیت بۆ دۆزینەوهی چەند رینگایەک بۆ بەردەوامیدان بەو باوەرپی ئەو هەشتا زیندوو، هەرگیز بیریۆکەهی هەستانەوهی داناھینن بۆ ئەوهی خۆیان بەسیننەوه. بۆچی ئارەزووی شتی وا ناکەن؟ لەبەر ئەوهی بۆ جولهکەکانی سەدەهی یەکەم هەستانەوه کۆنسیپتیکییە زەنداناسی بوو بە واتایەکی دیاریکراوە: پروداویک بوو تەنھا لە کۆتایی دنیا رووی دەدا لەو کاتەهی هەموو مردووان پیکەوه هەڵدەستەوه، هەندیکیان بۆ ئەوهی لەبەردەم خودا سزا بدرین و هەندیکیشیان بۆ ئەوهی شکۆدار بکرین. هیچ شتیک لە میژوووی هزر و ئاییندا ناتوانیت ئەو بیریۆکەیه لە بیری قوتابییەکاندا بچنیت کە کەسیک زووتر ئەزموونی هەستانەوه و شکۆمەندبوون دەکات. بەراستی، تۆمەتی ”نەخۆشی ئارەزووی خۆش“ ئەو کاتە لۆژیکیت دەبوو ئەگەر قوتابییەکان بانگەشەهی ئەوهیان بکردبا کە عیسا هەر بەرۆح زیندوو بوو، یان ئەوهی کە ئەم بەراستی نەمردوو یان (وەک لەعازر) زیندوو کرایەوه. بەلام ئەوهی بانگەشەیان کرد ئەوه بوو کە عیسا مردنی تپەپرانند و لە لایەکەهی دیکە بە زیندوویی دەرچوو. ئەمە بابەتیکیی نووی بوو، وە پێشتر هاوشیۆهی نەبوو. بیریۆکەهی لەم شیۆهیە - کەوا پپووستی بە دووبارە ریکخستەوهی روانگە هەیه بە تەواوی - لە دەرەنجامی هیوا و خۆزگە خواستەوه لەپەر لە هزرتدا سەر هەلنادات، بەلکو بە هیواشی گەشە دەکات و رەگ دادەکووتیت کاتیک ئەو شتانی بینیوتە و ئەزموونت کردوون بوونەتە هۆکاری ئەوهی هەموو شروقهیهکی دیکە مەحالی بیت.

سەرباری ئەمە، بیریۆکەوه لە خەونینیی گەمزانە کە حەز بکات لەوهی پپی وایت عیسا زیندوو بوو، بیریۆکەهی تەواو پیچەوانەیه بۆ ئەو شیۆزەهی نووسەرانی کتیبی پیروزی باسی قوتابییەکانیان کردوو.

مەتا دەلیت: ”هەندیۆک گومانیان کرد“ (مەتا ۲۸: ۱۷)، وە لۆقا دەلیت کاتیک ئافرەتەکان هاتن بۆ ئەوهی پپیان بلین عیسا زیندوو، ”قسەکەیان لەلای ئەوان وەک ورپنە بوو، باوەرپیان پی نەکردن“ (لۆقا ۲۴: ۱۱). تەنانەت ئەو کاتەهی عیسا بۆ قوتابییەکان دەرکەوت، لۆقا دەلیت: «سام دایگرتن و ترسان، وایان دەزانی خپو دەبینن» (لۆقا ۲۴: ۳۷). هەرۆهە تۆماس، ئەو کەسەهی رەتی کردەوه باوەرپپنیت، هەتا خۆی دەستی لە شوینی بزمارەکان و لە دەستی مەسیح دا (لۆقا ۲۴: ۲۰-۲۵).

هیچ یەکیک لەو گومانانە وەکو شتیکیی باش لە کتیبی پیروزی پپشان نادریت،

هەر وەك هەندێك لە نووسەران دەڵێن، «تەماشای ئەو پیاوانە بكە كە مكوپن لەسەر پراكانیان، هەرگیز گەمژە نین. بە دلباییهوه ئەوان لە ئێو هەموو خەلك باوەر ناكەن بەوەی عیسا زیندوو ئەگەر بەراستی ئەمە پرووی نەدايیت!» بە پێچەوانەى ئەمە، وە ئینجیل و پێنەى باوەرپنە كەردنى قوتابییە كامان پيشان دەدات وەك ئەوەى شەرمەزارییەكى گەورەىە. عیسا چەند جارێك سەرزەنشتیان دەكات لەسەر بیاوەرپیان، تەنانەت بە دیاریكراوى بە تۆماس دەڵێت: «لەبەر ئەوەى منت بینى، باوەرپت كەرد؟ خۆزگە دەخوازێت بەوانەى نەیانبینى و باوەرپیان هیئا». ئایا درك بە خالى سەرەكى بابەتەكە دەكەیت؟ بە تیشك خستنه سەر شكستی قوتابییەكان لە باوەر، ئینجیل و پینایان ناكات وەك ئەوەى نمونە بن بۆ گومانكردن و پالنه‌رى بەلگه. ئەوەمان بۆ دەگێرێتەووە كە پروویداو، تەنانەت ئەگەر شتەكە شەرمەزاركەرىش بێت، وە بێگومان ئەوەى كە پروویداو پەيوەندى بە نەخۆشى ئارەزووى خۆشەووە نییە.

شێوازی كۆتایی ئەم جوړه گومانە كە گفتوگۆی هەلخەلەتاندنى نووسەرانى كۆتایی پیرۆز دەكات ئەوەیە كە نەرىتى زارەكى كەوا نووسەرانى كۆتایی پیرۆز هەندێك جار پشیمان بێ بەستوو لە نووسینی كۆتاییەكانیان، بێگومان بە تێپەرىنى چەندین سأل گۆرىنى بەسەردا هاتوو. لە كۆتاییدا، عیسا لە سالی ۳۳ ی زایینی مردوو، وە كۆنترین ئینجیل لە پەیمانى نویدا كە دۆزراو تەووە نزیكەى لە سالی ۶۰ ی زایینی نووسراو. ئایا پێویستە پیمان وابى كە بەراستی فێركنەكانى عیسا و ئەو چیرۆكانەى كە لەسەرى باسكراو دەكرى بە سەلامەتى میننەو، بەبى ئەوەى بگۆرێت یان شتێكى بۆ زیاد بكرى یانیش لى كەم بكرێتەو، بە درێژایى بیست و حەوت سأل لە گواستنه‌ووى چیرۆكەكان لەسەر زار؟ جارێكى دیکه، پێویستە لێرەدا باسى هەندێك شت بكەین. یەكەم و بەر لە هەموو شتێك، هەرچەندە وا دیارە كە زۆربەى نووسەرانى پەیمانى نووى هەتا رادەیهك گواستنه‌ووى زانیاریه‌كانى لەسەر زار بەكارهێناو، پێویستە لەبیرت بى كە زۆرىنەیان - وەكو مەتا، یۆحەنا، پەترۆس، یاقوب و یەهوذا - شایه‌ت‌حالی پروویداوەكان بوون. جا ئەگەر گۆرانكارى لە گواستنه‌ووى بابەتە زارەكیه‌كان پروویدايت، ئەوەیان دەزانى. نەك تەنها ئەو، بەلكو كاتێك بانگەشەى عیسا كە فێركردنەكانى هەمان دەسەلاتى پێغمبەرانى پەیمانى كۆنى هەیه لەگەل ئەو راستییە كۆ دەكەیتەووە كە بەشێكى زۆرى فێركردنەكانى پارێزراو بوون بە دارشتنێكى سادە بۆ ئەزبەر كردن، هەرگیز شتێكى نامۆ نییە كە باوەرپارانى سەرەتا توانیان هەبوو و وىستووینە لەبیریان مینیتەووە و بۆ ماوێه‌كى زۆر وشە بە وشە گوتووینەتەو.

له سهرووی هه موو ئه مانه وه، کاتیک بابه ته که په یوه سته به گیرانه وهی زاره کییه وه، پیویسته درک به وه بکه یت بیست و ههوت سال هه رگیز ماوه یه کی زور دريژ نییه بو پاراستنی سه لامه تی نه ریتی گیرانه وه. با تاقیکردنه وه یه ک بکه ین. ئه و لایه لایه ی مندالانه بلویه که ناوی «جاک و جیل» ه. به راستمه؛ ده ی به رده وام به. پیویست ناکات به ده نگی به رز بیلیت، به لام لانی که م له میشکی خوتدا بیلن، ته ماشای هه موو وشه کان بکه له گورانی «جاک و جیل». پیم وایه ره نکه شتیکی له م شیوه یه ت گوتیت:

جاک و جیل

چونه سهر گرده که

بو ئه وهی سه تلنیک ئاو بهینن؛

جاک که وته خواره وه و

سه ری شکا

جیلش به دوایدا که وته خواره وه.

ده زانیت که ی گورانی «جاک و جیل» نو سراوه ته وه؟ نه خیر، نازانیت. هیچ که سیک نازانیت. هه رچه نده هیشتا گفتمو گوویه کی زور هه یه سه بارت به م پرسیاره! ئه وه نده ی ده ی زانین، کونترین بلاوکردنه وهی ئه م شیعره له کتیبیک هاتووه به ناونیشانی «ئاوازی قازی دایک» یان «لایه لایه ی سهر بيشکه»، له سالی ۱۷۹۱ له لهنده ن چاپکراوه، نزیکه ی ۲۰۰ سال پیش ئیستا. ئیستا بابه ته که ئه مه یه: ئایا پیشتر ئه م کتیه ت بینیه؟ ئایا «جاک و جیل» ت خویندووه له وهی له م چاپه دا خویندبیته وه که له سالی ۱۷۹۱ چاپ کراوه؟ دلنیم که که سیک هه بووه له قوناغیکی ژانیت فیری کردوویت.

سه رباری ئه وه ش، دلنیم له وهی ئه و که سه ی گورانی «جاک و جیل» ی فیرکردوویت ته ماشای ئه م چاپه ی ۱۷۹۱ و هیچ چاپیکی دیکه شی نه کردووه. بیگومان که سیک هه بووه فیری کردووه، ئه ویش له که سیکی دیکه وه فیر بووه، که ئه ویش خو ی له میژ بووه له که سیکی دیکه وه فیر بووه. ئه مه یه نه ریتی زاره کی. که واته چون بیر له دووسه د سالی رابردو یان زیاتر ده که یته وه وه ئه م هه موو گواسته وه زاره کییه که ده ستکاری و گورانکاری کردووه له لایه لایه ی «جاک و جیل»؟ پیت وایه بری جیاوازییه که چه نده له نیوان چاپه نوییه که و چاپه که ی سالی ۱۷۹۱ ی زاینی؟ با ته ماشایه کی بکه ین:

جاک و جیل
چونه سهر گرده که
بو ئه وهی سه تله ئاوه که بهینن
جاک که وته خواره وه و
سه ری شکا
جیلش له داوی ئه و که وت.

ئهمه ئهم شیوازه که به ته واوی له سالی ۱۷۱۹ چاپ کراوه! ئه و شیوازه
که ئه مپرو گورانی «جاک و جیل» ده خویننه وه هه مان ئه و شیوازه که له سه دان
سالی رابردوو خوینراوه ته وه. ئاوا با جاریکی دیکه بیلیمه وه: پاراستنی ته واوه تی
بابه ته کان له ماوه ی ته نها بیست و هه وت سال له گواسته وه ی زاره کی، کاریکی
هینده زه حمه ت نییه.

بابه ته که لیره دا به دیاریکراوی ئه وه نییه که گورانی مندالانی «جاک و جیل»
وه کو نه ریتی زاره کی په یمانی نوئی وایه؛ نه خیر، وه به لای که م ده توانیت چه ند
جیاوازیه ک له نیو ئهم دوانه دا دیاری بکه یت. به لام بابته که به ساده یی پاراستنی
نه ریتی زاره کییه بو ماوه یه کی درێژ، وه ک ئه وه ی بو مان دیاره کاریکی زه حمه ت نییه
و ری ئه تیده چی ت.

که واته به م ده ره نجامه ده گه ین: له کۆتاییدا هیچ کام له شیوه جیاوازه کانی بیردۆزی
”نووسه ری خو هه لئه له تینه ر“ نه سه ملینرا. وه تۆمه تی سهر قوتابییه کان به وه ی تووشی
ورپنه ی به کۆمه ل بوونه باوه ر ناکریت و به هیچ شیوه یه ک واتای نییه. به هه مان
شیوه ش بابته تی تۆمه تبارکردنی قوتابییه کان به وه ی تووشی نه خووشی ئاره زووی خووش
بوونه. له کۆتاییدا، به و پییه ی شایه تحالی رووداوه راستییه کان بوونه، نه بووته قوربانی
گواسته وه ی زاره کی ده ستکاریکراو که ته نها بیست و هه وت سال کۆن بووه.

به ته واوی سه رت لی شیواوه؟

نووسه رانی ده قی په یمانی نوئی چیرۆکیکی ئه ندیشه بیان نه نووسیوه، وه هه ولیشیان
نه داوه هه لمان بئه له تینن، هه روه ها خووشیان هه لئه خه له تاندوو ه یان ورپنه یان
نه کردوو ه. به مه دوا یین ئه گه ر ده مینیتته وه، ئه ویش ئه وه یه ئامانجی نووسه ره کان

له کۆتاییدا گرنگ نه بووه؛ وه هۆکاری گرنگ نه بوونی ئه وهیه که ته نانهت ئه گهر هه وایشیان دابیت ئه وهی روویداوه به وردی پیمان بگهیه نن، نووسینه کانیان سه رمان لئ ده شیوینن و دژ به یه که و پره له هه له به رادهیه ک ناتوانین متمانهیان پئ بکهین.

رهنگه گرنگترین شت بو وه لامدانه وهی ئه م تۆمه ته بریتی بیت له وهی که ئه مه بیروکه یه کی هه له یه له لای زۆریک له وانیه که ته ماشای به لگه کانیان نه کردوو. ئه وه ش له بهر ئه وهی هه ر چه نده کتیبی پیروژ زیاتر له دووسه د سال له لایه ن گومانکه رانه وه تووشی هیرشی درێخایه ن بووه ته وه، لۆژیکیه بللی که هه موو دژیه کی و هه له یه که به لانی که م وه لامیکی قابله ر یان زیاتری هه یه. ده زانم ئه مه بانگه شه یه کی گه وره و زه به لاهه، وه باشتترین ریگا بو سه لماندنی پیوستی به سه دان لاپه ره یه بو دروستکردنی پوخته یه ک له «کیشه و گرفته کان» وه ک ئه وهی دانراوه، ئینجا شروقه کردنی بو ئه وهی بزاین ئاخو چاره سه ری قبولکراو هه یه یان نه. له راستیدا لیره ئه م کاره ئازایانه ناکهین، چونکه زۆر کتیبی دیکه چه ندين جار به م کاره هه ستاون. ئه گهر سه رت لئ شیوا له چه ند راستیه کی نیو کتیبی پیروژ، هانت ده دم یه کیک له و کتیبانه بخوینته وه. به دوای کیشه که دا بگه ری یان له سه ری بخوینه وه؛ به خویندنه وه یه کی ئارام و تیگه یشتنیکى ورد زۆربه ی کیشه ئالۆزه کان چاره سه ر ده بیت.

له لایه کی دیکه وه، ئه گهر تو ئه و که سه ی که ئه م تۆمه ته ده خه یته پال کتیبی پیروژ، با به راشکاوی قسه بکه م: پیم وایه که تو بهر پرسیاریه تیه کی هزريت له سه ر شانه، یان ئه وهی رابوه ستیت له و تۆمه ته یانیش به ره مه می کۆششی باوه ری بیرمه دانی مه سیحیه باشه کان بخوینته وه که کاریان کردوو له سه ر دارشتنی چاره سه ری قبولکراو، بو دژیه کی و هه له کان که وا گومانکه ران پیمان وایه هه یه. له کۆتاییدا، من ده زانم که هه موو ئه م کاره ته واو قه ناعه ت پئ ناهینئ. رهنگه دوور بکه وینه وه له کاتیکدا هیشتا زۆر پرسیار له میشکته هه بیت، ئه وه ش شتیکی ئاسایه. به لام دووپاتی ده که مه وه، ئه گهر تو ئه م کاره بکه یه ت، ئه و کاته وه لامی قابله رت ده ست ده که ویت. به لام ئه وهی که نابیت ئه نجامی به دیت پیداکریه له سه ر ئه وهی کتیبی پیروژ دژیه کی تیدایه و پره له هه له، به لام له هه مان کاتدا ره تی بکه یته وه کاریکی پیوست ئه نجام به دیت بو پشتراستکردنه وهی بانگه شه که ت. بویه، سه ره تا له بابه ته که دلنیا به وه. رهنگه سه رسام بیت به وهی که ده یدۆزیه وه.

له راستیدا، پروون بوووه که هه موو ئه و دژیه کییهی گویا هه یه و گومانکه ران وروژاندوو یانه نابنه گرفت کاتیک که زیاتر به وردی ده یان خوینیته وه. سه رباری تپه پرینی دوو سه ده له په خنه ی توند، زانایان بریاری لۆژیکیان داوه بو هه ریه ک له و دژیه کییهی گویا هه یه. ئیتر پیویستت به هیچ نییه جگه له پاکی هزری بو ته رانکردنی کاتیک پیویستت بو خویندنی له کتیییدا.

به لام ئه ی ئه گهر باوه رت نه ییت به هیچ یه ک له شروقه کان، ته نانه ت له دوای خویندنی به وردیش؟ پیویسته له خو ت پرسیت: «ئایا ده رختنیکی پرووکه شی له گپرانه وه کان به گوهری پیویستت ئه وه ده سه لپین که هیچ پرووی نه داوه، یان ئیمه ناتوانین هیچ شتیک سه باره ت به وه ی پروویداوه بزاین؟» یان: مه به ستمان چیه له وه ی ده لپین: «مه تا پیمان ده لپت دوو ژن له سه ر گوهر به تاله که ی عیسا بوون، له کاتیکدا لوقا ئاماژه ی به سئ ئافره ت یان زیاتر کردوو له گوهر به تاله که. پروونه که ئیمه ناتوانین بزاین له و به یانییه ی رۆژی شه ممه دا چی پروویداوه». به دنیا ییه وه ئه وه نالپیت! ئاماژه کردن بو چهند جیاوازییه کی پرووکه ش له ورده کاری گپرانه وه کانی شایه تحاله کان زور واتای هه یه، به لام هه رگیز واتای ئه وه نییه که هیچ پرووینه داوه، هه روه ک واتای ئه وه ش نییه که ئیمه ناتوانین بزاین چی پروویداوه.

پرسیاری په یوه ست به ژماره ی ئه و ژنانه ی له گوهر به تاله که ی عیسا بوون، به سانای موونه یه کی باشمان پیده دات له سه ر چۆنیه تی هاوسه نگی له تپو جیاوازییه پرووکه شه کان. مه تا بانگه شه ی ئه وه ناکات که ته نها دوو ئافره ت چوونه ئه وئ؛ به لام ته نها ناوی دوو ئافره تی هیناوه (مه تا ۲۸: ۱). هه روه ها لوقا باسی ژماره ی ئافره ته کانی نه کردوو که چوونه ته لای گوهره که، به لام ناوی سئ ئافره تی هیناوه، هه روه ها ”ئه وانی دیکه ی له گه لپان بوون“ (لوقا ۲۴: ۱۰). که واته، لپه رده ا چی پرووده دات؟ ئایا مه تا و لوقا دژ به یه کترن؟ نه خیر، ئه گهر که میک بیری لئ بکه یته وه، چهند ئه گه ریکت بو ورده که ویت. په ننگه لوقا وینه یه کی گشتگیرتر پشکه ش بکات ده رباره ی ژماره ی ئه و ئافره تانه ی که چوونه ته سه ر گوهره که، له کاتیکدا مه تا له تپو کومه لیک که سدا به دیار بیکراوی ناوی دوو ئافره ت ده هینیت. یان په ننگه له راستیدا ته نها دوو ئافره ت چووین بو سه ر گوهره که، به لام کاتیک گه راونه ته وه به ئافره ته کانی دیکه یان گوته وه، پاشان کومه له ئافره ته که پیکه وه ئه و هه واله یان به قوتابییه کان گوته ییت. له هه ردوو بارو دوخدا، ده توانین بگه یینه ئه م پوخته یه: ده توانین چه ندین چاره سه ری لۆژیک

دووباره بکهینهوه بو جياوازييه رووکه شيبه کان، وه پيوسته په له نه کهين له ده رکړدی
برياری «دژيه کی!»

ته نانه ت نه گهر قوولتر بينه وه، له رووی میژووییه وه، نه وراستیه ی که ناماژه
به جياوازی و دژيه کی رووکه ش له گپړانه وه کان کراوه، خو ی به لگه یه که بو
پشتر استکر دنه وهی. هه رووک یه کی که له زاناکان ده لیت:

چیروکه کان به دیاریکراوی نه و گرژییه رووکه شه پيشان ده دن که
په یوه ندی نییه به چیروکی که که سانیکی په رو ش به لپه اتووییه وه
نووسویوانه بو پراستی نه ندیشه و پاشان مکوربوونیان له سر
نه وهی واکه ن هه موو شتیک به باشی به ده ربکه ویت، به لکو
له گه ل گپړانه وه یه کی خیرا و سه رلیشویون له لایه ن نه و که سانه ی که
به چاوی خو یان هه ندیک شتیان بینوه که سه رسامی کردوون و
هیشتا ته واو لیی تینه گه یشتوون.^۹

له کو تاید، هوکاریکی زور لوژیکیه بگه یه نه و ده رهنجامه ی که ده که کانی کتیپی
پیروز دژيه کی تیدا نییه، یان گومانی لی ناکریت، یان پر نییه له هه له هه رووک
نه و که سانه ی زانیاریان که مه پیان وایه. ته نانه ت له ورده کاری چهنه چیروکیکی
دیاریکراو که وا راسته وخو پیکه وه ناگونجین، نه م به لگه یه نه وه ناگه یه نیت که
راده ست بین و بلین هیچ رووی نه داوه. له راستیدا، نه مه جوړیک خه سله ت و
تاییه تمه ندی زیاد ده کات بو سه رگوزه شته ی ژیانی عیسا له کاتیکدا چهنه شایه تحالییک
شایه تی ده دن بو روودانی رووداویکی تایه ت، بو نه وهی چیروکیکی نه ندیشه یی
نه گپړنه وه، نه ک به نامانجی هه لخه له تانندن و هه لبه ستنی درویه ک، به ساده یی به لکو
بو نه وهی نه وه مان پی بلین که پیان و ابووه به راستی روویداوه.

ساته گه وره که

باشه، نه مه ساتیکی گرنکه. بویه هه ناسه یه کی قوول هه لیمژه و دووباره وه ره وه نیو

a N. T. Wright, *The Resurrection of the Son of God*, vol. 3 of *Christian Origins and the Question of God* (Minneapolis: Fortress, 2003), 612

بابه ته که! ئیستا ده توانین بگهینه دهره نجامیکی زۆر گرنګ. ده توانین به دلنیا ییه کی زۆره وه بلین...

کتیبي پیروژ له لایه نی میژوو ییه وه متمانە پیکراوه.

ئایا به بیرت دیت که چۆن گه یشتینه ئیره؟ له خۆمانه وه وه کو خوینەر ده ستمان پی کرد و چووین بۆ سه رده می تو مار کردنی روودا وه کان، ئیتر بریارمان دا که ده توانین به دلنیا ییه وه بلین:

۱. وه رگی رانی ده قه کانی کتیبي پیروژ ورد و دروست نه نجام دراون.

۲. ده قه کانی کتیبي پیروژ به وردی ره نگدانه وه ی نه وه یه که له ده ست نووسه ره سه نه کاندایا هاتوه.

۳. ئیمه راسترین و با شترین ده قمان له به رده ستایه بۆ ده ستخستنی زانیاری.

۴. نووسه رانی کتیبي پیروژ شتیکی نه ندیشه یان نه نووسیوه و ئیمه یان هه لنه خه له تاندوو، هه روه ها خو شیان هه لنه خه له تاندوو یان ورپنه یان نه کردوو، به لکو نه وه ده قانه یان نووسیوه ته وه بۆ نه وه ی پیمان بلین که نه وه ی با وه پریان پیی هه یه به راستی روویداوه.

نه گه ره نه و چوار خاله دهره نجامیکی لۆژیکین، نه وه کاته ده توانین متمانە به کتیبي پیروژ بکه یین بۆ نه وه ی پیمان بلیت که نووسه ره کان به راستی با وه پریان به چی هه بووه.

نه مه ش له گه ل کۆتا پرسیار به جیمان ده هیلت: ئایا ده توانین دلنیا یین له وه ی که نووسه ره کان پیمان وابوو روویداوه... نه وه یه که به راستی روویداوه؟

به‌شی شه‌شهم

که‌واته، روویدا؟

له‌وانه‌یه پښووست نه‌کات هه‌ول بدهم قه‌ناعه‌تت پښ بهښم که خه‌لکی هه‌ندیک کات زور دلنیا له‌سهر شتیک، به‌لام له هه‌مان کاتدا ده‌کریت شته‌که ته‌واو هه‌له بیت. ناتوانم پیت بلیم که چه‌ندین جار له ژيانی خومدا دلنیا بوومه له‌وهی که روودانی شتیکم بینوه، پاشان بوم ده‌رکه‌وتوو که له‌وهی من پیم وابوو بینومه هه‌رگیز رووی نه‌داوه.

ئه‌مه کو‌تا کیشه‌یه که پښووسته رووبه‌رووی بینوه له‌بابه‌تی گه‌ران به‌دوای راستگوویی کتیبی پیروژدا. ئایا ری‌تی تیده‌چیت که نووسه‌رانی کتیبی پیروژ ویستبیتیان پیمان بلین که چی روویداوه، به‌شیوه‌یه که خویان باوه‌ریان به‌و شتانه کردوو که تو‌ماریان کردوو و به‌راستی روویانداوه، به‌لام له‌باریه‌وه هه‌له بووبن؟ مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه ئه‌وان هه‌لخه‌له‌تیزاون یان هه‌ولیان داوه فیلیک دابه‌ینن یان چیرۆکی ئه‌ندیشه‌یی بنووسنه‌وه به‌لکو - هه‌روه‌ک هه‌موومان جاربه‌جار تووشی ده‌بین - ئه‌مه ته‌واو هه‌له بیت؟ بو‌ئه‌وهی به‌شیوه‌یه‌کی وردتر پرسیاره‌که دابه‌ریژین، ده‌پرسین ئایا ده‌توانین به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دلنیا‌بین له‌وهی نووسه‌ره‌کانی کتیبی پیروژ راستیان نووسیوه ده‌رباره‌ی ئه‌وهی روویداوه - یان، ئه‌و شتانه‌ی که پیمان وابوو روویداوه و ئه‌وهی گوتوو یانه روویداوه، به‌راستی روویداوه؟^۹

نه‌خیر، مه‌حاله دلنیا‌بیت له‌ روودانی شتیک به‌ دلنیا‌یه‌کی بیرکاریانه. به‌لام پښووسته له‌بیرمان بیت که ئیمه هه‌رگیز ناتوانین بگه‌ین به‌ دلنیا‌یی بیرکاریانه کاتیک بابته‌که رووداوی میژووویه. له‌نیوان تو و هه‌موو ئه‌و رووداوه میژووویه که راسته‌وخو نه‌تبینوه، که‌لپنیک هه‌یه که هیچ لوژیک و بیرکردنه‌وه و هاوکیشه‌یه‌کی کاریگه‌ر، ته‌نانه‌ت کومه‌لیک به‌لگه‌ش ناتوانن به‌ته‌واوی پری بکه‌نه‌وه. هه‌میشه

a بو‌ئه‌م به‌شه، به‌ دیاریکراوی پشتم به‌م کتیبه به‌ستوه:

Craig L. Blomberg, Can We Still Believe the Bible? An Evangelical Engagement with Contemporary Questions (Grand Rapids, MI: Brazos, 2014); N. T. Wright, The Resurrection of the Son of God, vol. 3 of Christian Origins and the Question of God (Minneapolis: Fortress, 2003).

ئەگەر ئىك دەمىنېتە ۋە - ھەرچەندە كەمىش بېت بەلام ھەر ھەيە - كە پەنگە ئىمە دەربارە ھەموو شتىك ھەلە بىن. جارېكىان كەسىك ناماژەي بە كەلېنى دىئايى كىرد ۋەك «چالېكى فراۋان و ناشىرىن»^a ۋە ژمارەيە كى كەم لە خەلكى كە تەماشاي ناو ئەم چالە دەكەن، رادەست دەبن و رايده گەيەنن كە پېۋىستە متمانە بە ھىچ بانگەشەيە كى مېژۋۋىي نەكەين. بەلام ئەم ھەلۋىستە توندرپە ۋە دەمانخاتە ناو بى متمانەيە كى تارىكى مېژۋۋىيە ۋە، ۋە ھىچ كەسىكىمان نىيە كە بىھۋىت بەم شىۋەيە بژىت - يان تەنانەت تواناي ھەبىت بۆ ئەۋەي ئەمە بكات. نەخىر، ئىمە ھەموومان دەزانين تەنانەت ئەگەر نەتوانين بگەين بە دىئايى بىركارىيانە دەربارەي رپوداۋە كانى مېژۋ، ئەۋا دەتوانين بگەين بە متمانەي مېژۋۋىي دەربارەي بابەتە كان - ئاستىكى بەرز لە متمانە بۆ ئەۋەي بلىين، «بەلئى، من تەۋا لە رپودانى ئەمە دىئام»، ئىنجا بەگوپەري ئەۋ رپوداۋانە بژين و پشتى پى بېستين و لەگەلئى مامەلە بەكەين.

كەۋاتە ناتوانين مېژۋ بە دىئايىە بىركارىيە كان بگۈرپەنە ۋە. لە راستىدا مېژۋ بەدۋاي دىئايىدا ناگەرپىت. بەلكو بەدۋاي ئەگەرەكاندا دەگەرپىت كە لە كۆتايىدا دەبىتە دىئايى سەبارەت بە رپودانى ھەر رپوداۋىك. بۆيە مېژۋ بۆ ھەر رپوداۋىكى ديارىكراۋ، سەرەتا سەبارەت بە سەرچاۋە كە و چەندىتى دىئايى لە سەرچاۋە كە كە ئەۋ رپوداۋەي تۆمار كىردۋە پرسىار دەكات، بە بەكارھىتئانى ئەۋ پرسىارانەي كە سەبارەت بە كىبىي پىرۋز كىردمان. ۋە كاتىك راستگۈيى سەرچاۋە كە پشتراست كرايە ۋە، ئەم پرسىارە دەكرىت: «باشە، ئايا لۆژىكىيە كە بىر بەكەينە ۋە لەۋەي ئەۋەي لەم سەرچاۋەيە باس كراۋە بەراستى لە مېژۋودا رپوۋىداۋە؟» ھەردەم، ۋەلامى ئەم پرسىارە بە خىرايى دەدرىتە ۋە: «بەلئى، بابەتتە رپى تىدەچىت». ئەگەر لە سەرچاۋەيە كى باۋەرپىكراۋ نووسرا كە سوپايە كى ئاۋا و ئاۋا بەم چەشەنە پەرىنە ۋە لە رپوبارپكى ئاۋا. ئەگەر شتىكى ئاسايى نەبىت بۆ باۋەر نەكردن بەم پەرىنە ۋەيە؛ ۋە ئەگەر ھىچ بەلگەيە كى دىكە نەبىت گومان دروست بكات لە پەرىنە ۋەي ئەم سوپايە لە رپوبار، ئەۋ كاتە بە ئاسايى دەلئىن، «بەلئى، بەراستى سوپايە ك لە رپوبارە كە پەرىنە ۋە». ئەمە دىئايىە كى بىركارىيانە نىيە، بەلام دىئايىە كى مېژۋۋىي بەھىزە.

a Gotthold Ephraim Lessing, "On the Proof of the Spirit and of Power," in *Philosophical and Theological Writings*, ed. H. B. Nisbet, Cambridge Texts in the History of Philosophy (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), 87.

کیشهی په رجووه کان

کیشهی کتییی پیروژ ئه مه یه. وایه، باسی چیرۆکی ئه و سوپایه ده گپرتیه وه که له رووباریک په پینه وه - به لām له دوای ئه وهی خودا رووباره که ی شه ق کرد بو دوو لا، ئیتر سوپایه که توانی به سهر وشکانیدا برۆن! ههروهها باسی چیرۆکی پیاویک ده گپرتیه وه که له ساتیکدا ئاو ده گورپت بو شه راب، به سهر پرووی ده ریادا ده روات، به وشه یه که خه لکی چاک ده کاته وه، ته نانه ت له دوای سئ روژ له مردنی، زیندوو ده بیته وه. هه موو ئه مانه چیمان ده ده نئ؟ با راستگو بین. کاتیک سه رچاوه یه کی میژوووی ده ست ده کات به باسکردنی شتی له م چه شنه، ته نانه ت ئه گهر دلنیا بین له وهی که راستگو و متمانه پیکراوه، ناتوانین به ئاسایی پیشوازی له م چیرۆکه بکه یین وه که ئه وهی که ده لئ سوپایه که له رووبار په پینه وه. به شیمانه یه کی زور ده لئین: “ناشیت باوه رت به و شتانه بیت؟”

بوچی وه لāmیکی له و چه شنه ده ده یه وه؟ باشه، په نگه چه ند شتیک هه بیت که وا کاریگه ری بکات له گومانکردنی سروشتیمان ده رباره ی چیرۆکه کانی په رجوو، به لām به باوه ری من، ئاشکرترینیان هاوکات گرنگترینیه. ئه و که سانه ی گومان له په رجوو ده که ن، ئه وانهن که تاقیمان نه کردوو ته وه. ئه مه ش شتیکی نامۆ نییه؛ هه موومان ده بینین که زه حمه ته باوه ر به و شتانه بکه یین له سنووری ئه زموونی ئیمه دا نییه.

لیره دا باسی هه وونه یه که ده که م که زور به کاردیت: بیر له پیاویک بکه وه که زوربه ی ژیاننی له سهر دوورگه یه کی هیللی که مه ره یی، دوور له کاره با و ته کنه لوژیا تپه پراندوو. روژیکیان، که شتی یه که دیت بو ئه و دوورگه یه و که شتیوانه کان به پیاوه که ده لئین که که ئه وان خه لکی ولاتیکی دوورن له باکور. له دوای ئه وهی ده ست ده که ن به قسه کردن، باسی ماده یه کی سه رسوپه ینه ر بو پیاوه که ده که ن که پینی ده گوتریت سه هۆل، که ئاو به لām سارد بووه و وه که به رد په ق بووه. ئیستا هاوڕیکه مان که له و دوورگه یه ی سهر هیللی که مه ره یی گو ی زه وی ده ژیت و هه رگیز له ژیانیدا به فری تاقی نه کردوو، وه ئه و سه رمایه شی نه بینوه که سه هۆل دروست بکات، ناتوانیت باوه ر بکات به وهی که به راستی ئاو ده گورپت بو به ردیکی سارد. ههروهها ده لیت که ئه مه مه حاله رووبدات، وه که شتیوانه کانیش یان که مرژن یانیش درۆزن. هۆکاره که ی ئه وه یه که سه هۆل له ده ره وهی سنووری ئه زموونی ئه وه، ئیتر ئه و باوه ری پئ نییه. به لām سه هۆل هه یه.

کاتیک باسه که دیته سهر پهرجوو، پیم وایه زوریک له ئیمه وهک ئه و پیاوهین که له سهر دورگه که دهژی. هه رگیز له ژیا ماندا که سیمان نه بینیه له سهر ئاو بروات یان ئاو بگوریت بو شه راب یان له دواى مردنى هه سیته وه، بهم شیوه یه گریمانیه ئه وه دروست ده که یین که ئه م شتانه روویان نه داوه - یان ناکریت روویدهن. به لام تاقیکردنه وه و نه بینینی پهرجوو واتای ئه وه نییه که راست نین و پویسته نکۆلی لی بکه یین، وهک چۆن گه مژانه یه نکۆلی له بوونی سه هوڵ بکه یین، له بهر ئه وه ی پیاوه که ی سهر دورگه که هه رگیز نه بینیه وه. له راستیدا، بو که سیک ئه زموونی هه بووه له گه ل پهرجوو، که ملیونان که س هه ن له جیهان ده لئین ئه وان ئه زموونیان هه بووه له گه ل پهرجوو، ئه و پرسیاره ی که ده لی داخوا پهرجوو ری تییده چیت، پرسیاریکی گه مژانه یه. ده لئین «پهرجوو هه یه، زور پهرجووم بینیه». به دلنیا یه وه ده کریت وه کو ئه و پیاوه ی دورگه که پیداگری بکه ییت له سهر ئه وه ی هه موو ئه م پیاوانه گه مژه و درۆزن، به لام ئه وان سه ریان ده له قینن و به خنده یه که وه ده لئین: «هاورپی، هیوادارم روژیک له روژان توش تامی بکه ییت».

ده بینیت؟ هه موو ئه وان ه بو ئه وه یه بلین که ناتوانیت هه بوونی پهرجوو رهت بکه یته وه - ئینجا کتییی پیروژ- له سهر بنه مای بوون یان نه بوونی توانای ئه زموونی که سیی خۆت. هه ندیک که س ئه زموونی جیاوازه له تو، وه به ناراست زانینی هه ر ئه زموونیک که جیاواز بیت له هی تو، لووتکه ی لووتبه رزی و خو به گه وه ره زانینه. له بهر ئه وه، ئه گه ر تو راپیده گه یه نیت که پهرجوو له بنه رته دا ناکریت باوه ری پی بکریت، ده بیت هوکاریکی باشت هه بیت بو ئه وه.

ئه و بوچووانه ی دژی پهرجوون - ره خنه ی زانستی

چه ندین سه ده یه که خه لکی دوو بوچوونی سه ره کی ده هیننه وه - به وه شه وه که نووسه رانی کتییی پیروژ باسیان کردوه - بو ئه وه ی بیسه لمینن که پهرجوو شایانی باوه ر پیکردن نییه و بگه ره مه حالیشه. با ساتیک راوه ستین و بیر له هه ریه که یان بکه ینه وه.

یه که م، هه ندیکیان له هه موو جو ره پهرجوو پیک ره خنه ده گرن. ئه و ره خنه یه ده لیت پیشکه وتی زانست و به تایبه تی له دوو سه ده ی رابردوودا، سه ماندوو یه تی که پهرجوو مه حاله روویدات. ده لئین خه لکی له بهر ئه وه باوه ریان به پهرجوو کردوه

چونکه نه یانزانیوه جیهان چوڼ کار ده کات، بهو هوښه وه به شتیکی سهروو سروشتیان زانیوه. نه وان که لښ و بوښایان هه بووه له تیگه یشتنیان له زانستی زینده وه وهرزانی و نه ستره ناسی و کیمیا زانی و ژینگه ناسی، نه و بوښایان هیان به راگه یاندنی په رجوو پر کردووه ته وه. به لام نه مړو، له بهر نه وهی زانست زوریک له و بوښایان هی پر کردووه ته وه که په رجوو دایده خست، ئیمه ده توانین بلین که په رجوو پیویست نیه، له بهر نه وه له راستیدا روونادات.

به لام ئایا شته که نه وه نده ئاسانه؟ مه به ستم، ته نانه ت گریمانه ی یه که م، که ده لئی خه لکی باوه ریان به په رجوو هه بووه، ته نها له بهر نه وهی وه ک ئیمه تینه گه یشتوون له وهی جیهان چوڼ کار ده کات، نه مه به باشی په پیره و ناییت له سهر زوربه ی نه و په رجووانه ی که له کتییی پیروزدا باس کراوه. ئیتر له کو تاییدا، ته نانه ت خه لکی له سه رده مه کانی کو ندا زانیاریه کی باشیان هه بووه له سهر نه وهی دروستبوونی کو رپه له پیویستی به بوونی دوو که س هه یه، نه گهر هه ول بده یت به سهر ئاودا پرؤیت نه و ناقوم ده بیت، هه روه ها مردووان جاریکی دیکه هه لئاستنه وه! به لام نووسه رانی کتییی پیروز گو توویانه که، «نه و شتانه روویانداوه. ئیمه بینیمان». له سه رووی هه موویه وه، له گه ل هه موو نه و زانیاریان هی ئیستا هه مانه، هیشتا ناتوانین نه و شتانه روون بکه ینه وه که بینیمان به شیوه یه کی باشتر له وهی نه وان روونیان کردووه ته وه. واتا، بابته که وه ک نه وه نیه که ئیمه ده توانین به نووسه ره کان بلین «گالته تان به نه قللی خه لک کرد. ئایا نازانن له راستیدا نه مه هه رگیز په رجوو نه بووه که پیاویک له سهر ئاو بروات؟ نه گهر ئیوه یاساکانی فیزی و بیردوژی ریزه بیتان بزانییا، هه روه ک نه مړو ئیمه ده یزانین، نه و کاته تیده گن که رویشتن له سهر ئاو دیارده یه کی ته و او سروشتییه و پیویست به سه رسامی ناکات. هه روه ها ته نانه ت نه وهی که مندالیک له کچیکی پاکیزه له دایک ده بیت، یان پیاویک ره شه با هیور ده کاته وه یان به وشه یه ک نه خوش چاک ده کاته وه، یان پیاویک له مردن هه لده ستیته وه شتگه لیکی هینده گرنه نین. زانست ده توانیت نه وانه ش روون بکاته وه». نه خیر، له راستیدا زانست هه رگیز نه ی توانیوه سه رسامیی نه و رووداوانه بو ئیمه که متر بکاته وه.

له مه به ستمی من تیده گه یت؟ کیشه ی گو تنی نه وهی که زانست گه یشتووه ته نه و ئاسته ی که ده توانیت په رجووه کان به شیوه یه کی سروشتیانه شو فقه بکات، ته نانه ت نه وانه ی له ئینجیلیشدا هاتوون، نه وه یه که زانست نه مه ی نه کردووه، له راستیدا نه و

په رجوانه‌ی شروځه نه‌کردووه که له کتیبی پيروژدا توّمار کراون. وه ناشتوانیت ته‌مه بکات. که‌واته بوچی ده‌بیټ باوهر بهم بانگه‌شه به‌ربلاوه بکه‌ین که ده‌لیت زانست به شیوه‌یه‌ک سه‌لماندوو‌یه‌تی که نه‌و شتانه به هیچ شیوه‌یه‌ک ناکریت رووبده‌ن؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه که نابیت باوهری پی بکه‌ین. به راشکاوی، نه‌م په‌خنه‌یه سنووری خوئی تیپه‌راندووه. بابه‌ته‌که نه‌وه نیبه که زانست سه‌لماندوو‌یه‌تی که نه‌وه‌ی له سه‌رووی سروشته روونادات و ناکریت رووبدات. زور شت هه‌یه که له گه‌ردوون رووده‌ده‌ن، زانست ناتوانیت روونی بکاته‌وه. به هه‌له لیم تیمه‌گه‌ن. من نالیم هر شتیک زانست نه‌توانیت روونی بکاته‌وه له سه‌رووی سروشته. نه‌خیر، زانست پی‌شده‌که‌ویت، وه له داهاتوودا وه‌لامی زوریک له پرسپاره‌کان ده‌داته‌وه که له‌ئیستادا ناتواندریت وه‌لام بدیرته‌وه. به‌لام هیچ زانیه‌ک به له‌به‌رچاوگرتنی به‌لین و سنوورداری زانسته‌که‌ی - به تابه‌تی له‌گه‌ل دوا‌یین پی‌شکه‌وته‌ن‌کان له بواره‌کانی وه‌کو فیزیای چه‌ندی‌تی، گه‌ردووناسی، ته‌نانه‌ت زینده‌وه‌رزانیش - ناتوانیت بلیت: «گه‌ردوون به‌ته‌واوی روون ده‌کریته‌وه». له راستیدا، زانای له‌م شیوه‌یه ده‌لیت: «ده‌زانی چی، هه‌تاشتی زیاتر بدوزینه‌وه، زیاتر درک به نه‌زانیی خوّمان بکه‌ین، وه نه‌وه‌ی که په‌رنگه چه‌نده شته‌کان له سه‌رووی تیگه‌یشتنی تیمه‌وه بی.»

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، پرسپاری هه‌بوونی په‌رجوو له کوټاییدا ده‌گاته نه‌و پرسپاره‌ی ناخو خودا هه‌یه یان نه؟ نه‌گه‌ر خودا هه‌بیټ، که‌واته ده‌کرئی په‌رجووش هه‌بیټ. به‌لام هه‌مووان هاوړان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که زانست توانای نه‌وه‌ی نیبه که بوونی خودا تا‌قی بکاته‌وه. هه‌رگیز ناتوانیت بوونی خودا به‌ملینیت، له‌به‌ر نه‌وه ناتوانیت نه‌وه‌ش به‌ملینیت که په‌رجوو مه‌حاله. له روانگه‌ی نه‌مه‌وه، وا دیاره که راگه‌یاندنی بیباکی و لووتبه‌رزی که گوئیستی بووم له خویندکاره نوپه‌کانی پسپوریه زانستیبه جیاوازه‌کان کاتیک گوتیان که «زانست سه‌لماندوو‌یه‌تی که نه‌و شتانه‌ی له سه‌رووی سروشتن ناکریت له راستیدا رووبده‌ن» بوو به بابه‌تیکي شه‌رمه‌زارکه‌ر.

نه‌و بوچوونانه‌ی دژی په‌رجوون - په‌خنه‌ی فه‌لسه‌فی

دووهمین به‌ره‌ه‌لستی له دژی نه‌گه‌ری روودانی په‌رجوو، په‌خنه‌یه‌کی فه‌لسه‌فیبه. نه‌م په‌خنه‌یه ده‌لیت که ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر زانستیش نه‌توانیت مه‌حالیی په‌رجوو‌ه‌کان به‌ملینیت، پیوسته بلین که نه‌گه‌ری روودانی په‌رجوو‌ه‌کان له راستیدا نه‌گه‌ریکی

هینده بچووکه هه تا راده‌ی نه‌بوون، له‌بهر ئه‌وه پئویسته باوه‌رمان به بوونی نه‌بیت. بو‌ه‌وونه، پئویسته باوه‌ر به‌وه نه‌که‌ین که عیسا به‌سه‌ر ئاودا رۆشتوو، له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر (س) هیمای ئه‌وانه بیت که هه‌ولیان داوه به‌سه‌ر ئاودا برۆن و نقووم بوون (بو‌سه‌لامه‌تی، با ژماره‌که به ۱۰ ملیار بخه‌ملینین، که ژماره‌یه‌کی نزیکه له هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر گو‌ی زه‌وی ژیاون)، ئه‌و کاته ئه‌گه‌ری رۆشتنی عیسا به‌سه‌ر ئاودا یه‌ک له‌سه‌ر ده‌ ملیاره. رێژه‌یه‌کی زۆر زۆر که‌مه.

به‌لام ئه‌م په‌خه‌یه به سه‌ماندنی شتیکی زۆر کۆتایی دیت. ناتوانیت بنه‌مای ئه‌گه‌ره‌کان به‌م شیوه‌یه جیه‌جی بکه‌یت له‌سه‌ر هه‌موو شتیکی بو‌دیاریکردنی ئه‌وه‌ی ده‌کریت برۆا بکه‌یت یان نا. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت کرد، ئه‌وا ناچار ده‌بیت گومان له هه‌موو شتیکی نااسایی و ناباو بکه‌یت. له ئیستادا نزیکه‌ی حه‌وت ملیار که‌س له جیهاندا هه‌یه، به‌لام به‌و راده‌یه‌ی ده‌یزانین، ته‌نها یه‌ک که‌س هه‌یه که به ۹,۵۸ چرکه پیشبرکی ۱۰۰مه‌تری بریوه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌بیته‌ مایه‌ی گه‌ژیه‌ی و لووتبه‌رزی که بلیم: «ئایا ده‌زانی ئه‌گه‌ری بردنه‌وه‌ی پیشبرکی ۱۰۰ مه‌تری (یوسه‌ین بو‌لت) له ۹,۵۸ چرکه‌دا یه‌ک له‌سه‌ر حه‌وت ملیاره؟ شتیکی گه‌ژانه‌یه ئه‌گه‌ر باوه‌ری پی بکه‌م». به هه‌مان شیوه، ته‌نها له‌بهر ئه‌وه‌ی شتیکی سه‌رسامکه‌ره که بیر له مه‌سیح بکه‌یته‌وه به‌سه‌ر ئاودا رۆشتوو، واتای ئه‌وه نییه که رووینه‌داوه. وه له کۆتاییدا، قوتابییه‌کانیش له‌م رووداوه زۆر سه‌رسام بوون، به دیاریکراوی ئاوا نووسراوه له کتییی پیرۆزدا.

گومانکه‌ران زۆر شکل و شیوه‌ی جیاواز له‌م دوو بو‌چوونه داده‌رژن، به‌لام له کۆتاییدا هه‌چ یه‌کیکیان به شیوه‌یه‌کی باشتر له‌م دوو بو‌چوونانه کار ناکات بو‌ دوورخستنه‌وه‌ی په‌رجوو یان ئه‌وه‌ی له سه‌رووی سروشته له جیهانی راسته‌قینه‌ی مرۆفانه‌دا. زانست شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی پیشکه‌ش نه‌کردوین که نووسه‌رانی کتییی پیرۆز پێیان راگه‌یاندوون بینویانه، وه به دنیاییه‌وه نه‌سه‌لمێتراه که ئه‌م کارانه مه‌حالن. جگه له‌مه‌ش، لۆژیکی نییه که راستی کاره‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌گه‌ره‌کان دیاری بکری‌ن. راستیه‌که ئه‌مه‌یه، ئه‌گه‌ر ته‌ه‌و‌یت مکو‌ر بیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کاری سه‌رووسروشت (هه‌رگیز) روونادات، ئه‌وا به‌بی به‌لگه یان به‌بی هۆکاری گونجاو شته‌که دووپات ده‌که‌یته‌وه. به ده‌رپڕینیکی دیکه، باوه‌ر به کاره‌که ده‌که‌یت له‌سه‌ر خراپترین جو‌ری باوه‌ری کو‌یرانه.

ئایا پەرچووہ کانی نیو کتیبی پیروژ شایانی باوہر پیکردن؟

کہواتہ، نووسہ رانی کتیبی پیروژ گوتوو یانہ کہ رووداوی ناٹاسایی و سہرسوپھینہ ریان بینوہ، وہ ہیچ ھۆکاریکی لۆژیکیمان نییہ بۆ ئہوہی بلین ئہم کارانہ روودانیان مہ حالہ یان تہ نانہت ناتوانریت باوہر یان پی بکریت. بہ لآم ھیشتا پرسیاریکی دیکہ لیرہدا سہرہ لڈہدات. زۆریک لہ خہ لکی زۆر چیرۆکیان گیراوتہوہ لہ بارہی رووداوی ”پەرچووٹاسا“. بابلی و یونانی و رۆمانیہ کانیش ئہمہ یان کردوہ. وہ کہس نالیت دہ بیت باوہر بکہین بہ چیرۆکہ پەرچووہ یان. کہواتہ، چ بۆچی کتیبی پیروژ جیاوازہ؟ چی وا دہ کات کتیبی پیروژ جیاواز بیت؟ چی وا دہ کات زیاتر باوہر بہ چیرۆکہ کانی کتیبی پیروژ بکہین؟ باشہ، وہ لآم کہ ئہوہیہ کہ شیوازی نووسینہ کانی کتیبی پیروژ بہ تہواوی جیاوازہ لہ شیوازی نووسینی کتیبہ کۆنہ کانی دیکہ، بہ شیوہیک وای لیدہ کات زیاتر مایہی قبوولکردن بیت.

با بۆت شی بکہمہوہ کہ مہ بہ ستم چییہ. لہ چیرۆکی پەرچووہ کۆنہ کانی دیکہدا، بہ روونی مامہ لہ مان لہ گہ ل بہ سہرہاتی شایہ تحالہ کان نہ کردوہ سہ بارہت بہ رووداوی میژووہ کان؛ وہ ئہوانیش ئہمہ یان نہ گوتوہ. بہ لکو مامہ لہ مان کردوہ لہ گہ ل (۱) ئہفسانہ یان چیرۆکی ئہندی شہیی کہ بہردہوام و چہند بارہ بہ درژیایی سہدہ کان سہریہ لداوہ و زیادی کردوہ. (۲) چیرۆکہ میژووہ کان کہ بہردہوام جوانکاریان بۆ کراوہ و بابہتی سہرووسروشتی بۆ زیاد کراوہ، لہ کاتیکدا زۆر جوان و سہرسامکرن بہ لآم ھیشتا پشتیان پی نابہ ستریت. مہ بہ ستم ئہوہیہ کہ رووداوی سہرووسروشتیہ کان لہم چیرۆکانہدا بہ ہیچ شیوہیک نابنہ بنہمای چیرۆکہ کہ؛ وہ دہردہ کہ ویت واتای چیرۆکہ کہ تہواوہ و ھەرگیز بہ شہ سہرووسروشتیہ کان کاری تیناکات، ئہمہ دہریدہ خات کہ ئہم بہ شانہ دواتر لہ پیناوی کاریگہری زیاتر بۆیان زیاد کراون.

بابہتہ کہ ئہوہیہ کہ لہ ھەردوو بارہ کہدا، دہ کریت میژوونووسان تہ ماشای ئہو چیرۆکہ کۆنانہ بکہن و بہ ھەموو متمانہیہ کہوہ بلین کہ ئہو وردہ کاریہ پەرچووہ یانہ میژووہ نین. ئہمانہ یان ئہندی شہیی یان ئہفسانہن کہ بہ تیپہرینی کات دروستکراون، یاخود دہ لین کہ رازاندنہوہیہ کی ساختہیہ زیاد کراوہ بۆ زیادکردنی کاریگہری. بہ لآم بہ دنیاییہوہ ئہو بہ سہرہاتانہ شایہتی بۆ ہیچ رووداویک نادہن تاکو بہ بی ئہو شایہتیانہ چیرۆکہ کان ہیچ واتایہ کیان نہ بیت.

به لأم به دیاریکراوی ئەمه تایبه ئەندی گێرانهوه کانی په رجووه له کتیبی پیروژدا. په رجووه کانی کتیبی پیروژ ئەندی شهیی و ئەفسانه نین، وه به درێژایی سه دان سأل دانه رێژراوه. ئەمه ئەنجامی وهی هه ندیك كه سن كه ده لێن: «من ئەمه م بینى، وه زۆر نییه بینیومه»، ته نها هه ر ئەوه نا، به لكو په رجووه تو ماركراوه كان له كتیبی پیروژدا بنه رته ییه بو ئەو چیرۆكانه ی كه په یوه سته پییه وه. بو هه وونه، په رجووه کانی عیسا، ته نها کاری سه یر نییه روویدا بیت. کاتیک به جوانی ده یخوینیته وه، ده زانیت كه په رجووه كان له ناوه رۆكدا په یوه ندى هه یه به واتای په یامه كه ی عیسا وه. له بهر ئەوه عیسا خه لکی چاك ده كرده وه، له چێگه ی ئەوه ی كه یاری ته رده سته بکات (وه كو ئەوه ی كه رویشك له ناو كلاویك ده ربه ییت)، به لكو نیشانی ده دات كه ده توانیت خه لکی له نه خۆشی گونا هه كانیان چاك بکاته وه. به م هۆکاره كه ساتیکی له دوای مردنیان هه ستانده وه نه ك هه ر ئەوه ی پارچه یه ك دراوی كانزایی له ژیر جله کانی بشارتیه وه؛ ئەو ده ریده خست كه کاری ئەو ئەوه یه ژانی رۆحی ده ربه ییت له مردنی رۆحی. ته نانه ت رۆشنتی له سه ر ئاو فیل و ته له كه نه بوو؛ قوتا بییه کانی درکیان به وه كرد كه عیسا له و پێگه یه وه قسه کانی خۆی دووپات ده کاته وه كه گوته «من ئەوم» ئەو كه سه مه زنه ی كه زه ریاکانی ملکه چ کرد - جیهانی ئاژاوه و خراپه ی كو ن. ئەم ئەوه یه كه له سپاره ی زه بووره كان له سه ری نووسراوه: «له توانای شه پوله کانی ده ریا، یه زدانی ئاسمان توانا دارتره» (زه بووری ۹۳: ۴). چیرۆکه کانی په رجوو له ئایین و كه لتوو ره کانی دیکه هه رگیز وه ك ئەم په رجووانه نییه.

له مه به سته كه تیده گه یته؟ په رجووه کانی نیو کتیبی پیروژ به هیه چ شیوه یه ك له شیوه كان زیاد کراو نین بو چیرۆکه كه، یان له ده ره وه ی بازنه ی چیرۆکه كان بیت كه تیدا ده یینین؛ به لكو ته واو به پیچه وانه، ئەوانه كرۆك و ناوه رۆکی چیرۆکه كن. له بری ئەندی شه و ئەفسانه كه به تپه رینی کات كه له سه ر یه كتر كه له كه بوو بیت، ئەم گێرانه وه ی شایه تحاله کانه كه به چاوی خۆیان رووداوه كانیان بینیوه. هه ر چو ن سه یری بابته كه بکه یته، گێرانه وه ی په رجووه کانی کتیبی پیروژ ته واو جیاوازه له ئەفسانه ی یونانی یان بابلی.

هه موو ئەوانه ده ره نجامیکی گرنگمان پیده ده ن سه به اریته به و په رجووانه ی له کتیبی پیروژدا تو ماركراو: ناتوانریت جیا بکرنه وه وه ك ئەوه ی له لایه نی لۆژیکیه وه شتیکی مه حال بیت، هه ره ها ده کری زۆر زیاتر باوه ری پی بکریته له

چیرۆکی پهرجووی سهراوه کانی دیکه. بهلام هیشتا دهپرسم داخوا دهتوانین زیاتر قوول ببینهوه؟ ئایا دهتوانین بگهینه ئه و ئاسته ی دلنایایی که بتوانین بلین ئه وهی نووسه رانی کتیبی پیروژ دهیلین پروویداوه نهک تهنا شتیکی لوژیکی بیت، بهلکو پروودانه که ی راستیه کی میژووویه؟

بهلن، یم وایه دهتوانین.

هه موو شتیکی پشت به هه ستانه وه له نیو مردووان ده به ستیت

ئیتستا له قوناغه دا، ئیمه چند بژارده یه کمان هه یه ده رباره ی ئه و شیوازه ی که ده توانین پی به رده وام بین. ده توانین ده ست بکه یین به خویندنی ئه و ده یان په رجووه ی که عیسا ئه نجامی داوه له ماوه ی خزمه ته که ی هه روه ها بینین که ده توانین چی بلین ده رباره ی هه ر یه کیکیان. له راستیدا، زور کتیب هه یه ئه م کاره یان ئه نجام داوه، زور جار ده ره نجامه که یان ورد و قایلکه ر بووه. یان ده توانین راسته وخو بچینه سه ر یه کیک له په رجووه کان که خالی ده ستپیکردنی مه سیحیه ته و هه موو بنه ما ی میژوووی و باوه ری مه سیحیه تی له سه ر بنیات نراوه - له راستیدا، ئه و په رجووه یه که ئه و باوه ره ی که کتیبی پیروژ وشه ی خودایه له سه ری ده وه ستیت.

ئه و په رجووه هه ستانه وه ی عیسا یه له نیو مردووان.

ئه مه ئه و باه ته یه که ناتوانیت لی تیگه ییت: ئه گه ر هه ستانه وه له نیو مردووان پروویدا بیت، که واته به شه کانی دیکه ی پیکهاته ی سه ره کی مه سیحیه ت وه ک کاتزمیر له گه لی کار ده کات - ته نانه ت ده سه لاتی کتیبی پیروژیش، هه ردوو په یمانی کون و نوو. له باریکدا ئه گه ر هه ستانه وه پرووینه دا بیت، ئه و کاته هه موو ئه و شتانه له بیر بکه؛ چونکه ئه گه ر نووسه رانی متمانه پیکراوی کتیبی پیروژ هه له بووبن ده رباره ی هه ستانه وه که گرنگترین شته، ئه و کاته ئه وان ده رباره ی هه یچ شتیکی دیکه راستیان نه کردوووه. سه رباری ئه مه، گرنگ ناییت ئه گه ر سه باره ت به شته کانی دیکه راستیان کردوووه یان نا، چونکه ئامانجی هه موو شتیکی - په رجووه کان، فیکردنه کان، بانگه شه کان - سه لماندنی شوناسی عیسا بو وه ک مه سیح، هه روه ها ئه گه ر هیشتا مریدی ت، له م باره دا ئه و مه سیح نییه، بویه ته واوی به شه کانی دیکه ی چیرۆکه که گرنگ نییه. ته واوی مه سیحیه ت پشت به و پرسیاره ده به ستیت ئاخو له رووی میژووویه وه

مه سیح له نیتو مردووان هه ستاوه ته وه یان - نه ک له لایه نی ئایینی و رۆحی، به لکو له لایه نی میژوو بییه وه.

نووسه رانی کتیبی پیروژ پیمان وابه ئه وه هه ستاوه ته وه. ئه وان هه لئه خه له تینراون، هه ولشیان نه داوه درۆیه ک دابهینن، هه روه ها ئه فسانه یه کیان نه نووسیوه ته وه. ئه وه یان نووسیوه که بینویانه و بیستوو یانه و ده ستیان لیداوه و ئه زموونیان کردووه، هه روه ها به راستگۆیییه وه ویستوو یانه خوینره کانش باوه ر بکه ن. هه موو شتیک باشه، به لام ئایا ده توانین دلنیا بین له وه ی که ئه وان راستن و به و جوړه بووه؟

به لئ، ده توانین، به لام چوون؟

بۆچی باوه ریان کرد به وه ی عیسا له نیتو مردووان هه ستایه وه؟

با پرسیاریکی پروون بکه ین. له گێرانه وه کانی ئه واندا، چی وای له نووسه ره کانی کتیبی پیروژ کردووه - هه روه ها مه سیحیه کانی سه ره تا - که وا باوه ر بکه ن که عیسا له نیتو مردووان هه ستاوه ته وه؟ به گویره ی شایه تییه کانی خویمان، ئه م باوه ره له دوو شتدا سه رچاوه ی گرتووه: (۱) ئه وه ی که له به یانی رۆژی یه کشه ممه بینیان که ئه و گویره ی عیسایان له ناوی دانابوو به تاله، هه روه ها (۲) له داوی مردنی عیسا، چه ند جاریک ئه زموونی ئه وه یان هه بوو که جه سه ته ی هه ستاوه ی بینن و ده ستی لئ بده ن.

ئیس تا زور گرنه که چه ند شتیک بزاینن ده رباره ی ئه و ئه زموونانه. یه که م، نووسه ره کان مکورن له سه ر په تکرده وه ی ئه وه ی که عیسا وه کو خپو یان تارمایی یان شتیک دیکه بۆیان ده رنه که وت. له بهر ئه وه لوقا به وریاییه وه ئاماژه ی به وه کرد کاتیک بۆ یه که م جار عیسا بۆ قوتاییه کان ده رکه وت، له راستیدا وایانزانی خپوه هه تا ئه و کاته ی عیسا داوای لیکردن ده ستی لئ بده ن - عیسا پئی گوتن: «خپو گوشت و ئیسقانی نییه وه ک ده بینن من هه مه». پاشان پارچه یه ک ماسی برژاوی خوارد بۆ ئه وه ی بۆیان سه لمیتیت (لوقا ۲۴: ۳۹، ۴۲-۴۳). (ئه وه ی جپی سه رنجه ئه وه یه که له گێرانه وه که دا باسی ئه وه ده کات که ماسیه که برژاو بوو، ئه ی وا نییه؟ له راستیدا په یوه ندی چیه که ماسیه که برژاو بوو، بۆچی سورکراوه نه بوو یان له نیتو رۆندا بوو پیت، پئیوست ده کات هیچ شتیک بکه م؟ هیچ شتیک. ئه وه ورده کارییه که که وا رهنه که ئه فسانه کان باسی نه که ن، ئه مه به شیوه یه کی لپهاتوو بیانه ئیله مابه خشه که شایه تیدانی شایه تحاله که راسته).

نەك تەنھا ئەو، بەلكو قوتايىبەكان ھەوليان داوھ بۆ ئەوھى روونى بكنەوھ كە ئەو كەسەى بۆيان دەرکەوتوو، ھەمان ئەو عىسايە بوو كە لەسەر خاچ مرد، كەسىكى دىكە نىبە. «ئىنجا بە تۆماسى فەرموو: «پەنجەت بىنە ئىرە و دەستم بىنە، دەستت بىنە و لە كەلەكەمى بدە...»» (يۆحنا ۲۰: ۲۷). عىسا ئاواى بە تۆماس گوت. خىو و تارماىى نەبوو؛ كەسىكى دىكە نەبوو. قوتايىبەكان مكور بوون لەسەر ئەوھى كە ئەو عىسايەى بىنيان ھەمان ئەو عىسايە بوو كە لەخاچ درا.

ھەرۆھا ئەوھش گرنگە كە تىبگەين كە نە گۆرە بەتالەكە و نە دەرکەوتنەكان تەنھا ئەوھ نەبوون كە ئەم جوۆرە لە دنىايى دروست كرد سەبارەت بە ھەستانوھ كە لە كۆتايىدا قوتايىبەكان باسيان كردوو. ئەگەر ئەوھى ھەيانا تەنھا گۆرپكى بەتال بووايە، بىگومان سەريان سوردەما. بەلام گومانىك دەبوو پەنگە پىيان وابوويە عىسا گەراوھتەوھ ژيان، زۆر شىكردنەوھى دىكە بۆ ئەمە دەبوو: دزى گۆرەكان، سووكايەتى زياتر لەلايەن پۆمانىبەكانەوھ، ھەلەكردن لە ديارىكردنى شوينى گۆرەكە، يان شتىكى دىكە!

لە ھەمان كاتدا، تەنھا بىنينى عىساش بابەتەكە يەكلايى ناكاتەوھ. جارپكى دىكە، زۆر روونكردنەوھى دىكە ھەيە: خىو، تارماىى يان كەسىكى فېلباز و ھەلخەلەتتەر، يان - ھەر شتىكى دىكە! ھەتە ئەوھى دەگات بە جەستەيەكى لە گۆردا شىبووھو، كە بە دنىايىبەوھ كەس ناتوانىت بەم شتە بلىت زىندووونەوھ.

بەلام دانانى ئەم دووانە پىكەوھ - گۆرپكى بەتال و دەرکەوتنەكانى عىسا - بەس بوو بۆ دروستكردنى تەقىنەوھىكى ناوھكى لە راستى و حەقىقەتى قوتايىبەكاندا. گۆرەكە بەتال بوو، چونكە عىسا زىندوو بوو. فرىشتەكە گوتى «ئەو لىرە نىبە، ھەستاوھتەوھ» (مەتا ۲۸: ۶). ئەمە شايتەيدانى ئەوان بوو؛ ئەم ھۆكارە بوو كە واى لىكردن باوەر بكنەن، ھەرۆھا ئەوھ ھۆكار بوو كە واى لىكردن لە كۆتايىدا پەرن لەپىناو باوەر بەوھى بەراستى عىسا لەناو گۆرەكەى ھەستاوھتەوھ. ئىستا تۆ دەتوانىت بلىى باوەرپيان پى ناكەم؛ ھەرۆھا دەتوانىت بلىى ھەر شتىك روويداوھ لە بەيانى رۆزى يەكشەممە، بەو شىوھى نەبووھ كە دەگوتىت. بەلام ئەگەر ئەوھ دەكەيت، ئەوا پىويستە بلىت لەجياتى ئەوھ چى بووھ. ئەگەر ئەوھى روويداوھ ھەستانوھ نەبوويىت، كەواتە چى روويداوھ؟

پروونکردنه وه یه کی دیکه نییه

تاکه شت که ناتوانیت ئه نجامی بدهیت ئه وه یه که وای پیشان بدهیت هیچ پرووینه داوه. پروونه که شتیک پروویداوه، چونکه بۆ ماوهی دوو ههزار سال بووه ته هۆی دروستکردنی شه پۆلئیک له سه سامی له جیهاندا. ته نانهت له ژیا نی ئه وه قوتابییانه ش، هه رچییه ک پروویدا بیئت بووه ته هۆی گوړینی دید و پروانگه یان به رامبه ر جیهان. باوه رپان به وه کرد که عیسا ی له خاچدرا که جوله که له میژ بوو چاوه رپی هانتی بوون، مه سیحی چاوه پروانکراو بوو، کوړی خودا و به رخی خودایه که گونا هه کانیا ن هه لده گریت؛ هه روه ها نو به ره ی به دیه یتروانی نو ییه که وا له گه له رزگار کراوه که یه وه ده ستییده کات؛ ئه وه پاشای پاشایانه، ئه وه ی که رۆژی ک دیت بۆ هه تاهه تایه گه له که ی رزگار ده کات، وه جیهان نیشان ده کات به له دایکبوونه وه یه کی نو یی که رهنگدانه وه ی زیندوو بوونه وه که ی خو یه تی. له بهر ئه وه ی قوتابییه کان باوه رپان به م شتانه هه بوو، ژیا نی خو یان ری کخسته وه بۆ ئه وه ی بتوانن بانگه وازی باوه ره که یان بکه ن - به وازه یانیا ن له کاره کانیا ن و به جیه یشتنی ما له کانیا ن، هه روه ها له کو تاییدا ره تکرده وه ی پاشگه زبوونه وه له باوه ره که یان ته نانهت له وه کاته ش یه ک له دوا ی یه ک کو ژران له ری گه ی سه رب رپن و له خاچدان و کو ژران به شمشیر، یان قامچیلیدان و به ردبارانکردن.

هۆکاری هه موو ئه مانه روودانی شتیک بووه.

یا ن به راستی عیسا له مردن هه ستاوه ته وه، یا ن شتیکی دیکه ی ئه وه نده به هی ز هه بووه که وای له قوتابییان کردوو هه موویان پی که وه باوه ر به م شتانه بکه ن، وه ژیا نی خو یان ته رخان بکه ن بۆ ئه وه ی بلاوی بکه نه وه، ته نانهت ئه گه ر به ره نگاری ئازاری قورسیش بنه وه که کو تاییه که ی مردنیش بی ت. که واته، پرسیا ری کو تایی ئه وه یه: ئایا هیچ که سی ک هه یه پی شنیاری شتیکی دیکه ی کرد بی ت له جیا تی ئه وه که هه مان هی زی هه بی ت تا کو هه موو ئه وانه پروون بکاته وه؟ به دلنیا ییه وه، زۆری ک له خه لکی هه مان هه ولیان داوه.

رهنگه ئا فره ته کان چوو بنه گوړی کی هه له وه، وه هه مووان به هه له سه رسام بوو بن. رهنگه وا بی. به لام پاش ئه وه، کاتی ک هه واله که ی وه ک ره شه با ی نا گرین به هه موو شاره که دا بلاو بوو یه وه که عیسا له نیو گوړدا هه ستاوه ته وه، بۆ چی ده سه لاتداران

جسته که یان له گۆره راسته قینه که دهرنه هینا؟ به دلنیا یه وه ئه وان ده یانزانی گۆره راسته که له کوئییه، پسه وانه رۆمانییه کان مۆریان له گۆره که دابوو. ههروه ها له لایه کی دیکه وه، ههروه ک پێشتر گوتمان، تهنها هه وائی ئه وه ی گۆره که به تال بوو باوه پریکی ئاوی دروست نه ده کرد که عیسا له ئیو مردوو ان هه ستاوه ته وه. ههروه ها عیسا بو قوتابییه کانیش ده رکه وتوووه، سلاوی لی ده کردن! ئه وه یه که (به دلنیا یه وه). پێیان گوئووین. ئاساییه ئه گهر پیتوایه ئه وان هه له بوون. به لام ئه ی ئه گهر به راستی پروویدا بیت / پرووینه دا بیت؟

رهنگه به راستی عیسا نه مردییت، به لکو له سه ر لیواری مه رگ بووه و له کو تایدیدا له گۆره که رایکردوو، ئینجا چوو ه بو ئه و شوئینه ی که تیدیدا قوتابییه کان خویان شاردوو ه ته وه. له وانه یه ... له راستیدا، نه خیر. ئه مه ری تینا چیت. قسه یه کی گه مژانه یه! به راستی پیمان وایه که عیسا - به ریگایه ک توانیویه تی رزگار بیت له له خاچدانی - پاش ئه وه ی بریندار کرا، به رم لییدرا، ئیستاش تینوو و وشکه ه لگه پراوه، ده چیته لای قوتابییه کانی و سه باری ترس و گومانه کانیان، باوه ریان پیده هینتی که ئه و خودای ژیان و شکستی پیهینه ری مه رگه؟ پیت ده لیم، ئه م قسه یه دووره له راستییه وه. له م قوئاغه دا، ناچنه ده ره وه بو ئه وه ی وتار بده ن، به لکو ده چن و پزیشکیکی بو ده هینن!

رهنگه قوتابییه کان جسته که یان دزیییت، پاشان بانگه شه ی ئه وه یان کردوو ه که عیسا له ئیو مردوو ان هه ستاوه ته وه. رهنگه ئه وه سه رکه وتوو ترین هه لئه تان دن بیت له میژوو ی جیهان. به لام نه خیر، ههروه ک پێشتر گوتمان، هیچ رییه کی تینا چیت بو هه لئه تان دن، ههروه ها له سه رووی ئه وانه شه وه، هیچ که سیک ته نها بو فیلیک نامریت. ئه گهر هه ول ده ده ییت به که سیک جیهان هه لئه تینی، وه کاتیک فیله که کو تایی پیدییت و خه ریکه ته وه رکه بکه ویت - وه کاتیک خه ریکه بزماره کان زه ندی ده ستت بپرن، یان کاتیک خه ریکه بتخه نه ناو رۆتیکی قرچاوه یان له سه ربانی په رستگا بتخه نه خواره وه - به رده وام نابیت له گوئتی ئه وه ی ”راستی تان پی ده لیم، ئه و پیاوه زیندوو ه“. تاکه ریگا وا ده کات ده ست به و چیرۆکه وه بگریت له کاتی ئه و بارودۆخانه دا ئه وه یه که تو ته وا و باوه رت به وه هه یه که ده یییت.

باشه، رهنگه هه موو قوتابییه کان بووبنه قوربانی ورپنه کردنیکی به کومه ل. نه خیر، پێشتر به جوړیک به ورده کارییه وه گفتو گو مان له سه ر ئه م پێشنیاره کردبوو. به پیی ژماره ی ئه و که سه جیاوا زانه ی که گوئوو یانه عیسا یان بینیوه، چه ند جار یکی جیاوا ز

ماوهی چند ههفتهیهک، بیرۆکهی وپینهکردنی به کۆمه‌لی به‌ردهوام و گواستراوه له کهسیک بۆ کهسیکی دیکه بیرۆکهیه که هه‌رگیز ریی تیناچیت. بیرۆکهی «ورپینه‌کردنی به‌کۆمه‌ل» شتیکی پووچه.

په‌نگه ئه‌و کاته نعووم بووبن له‌نیو خه‌وینیک، بینینیک، نه‌زموونیک پوچی لیل، یانیش هه‌ستیکی ئاسمانی قوول له لیخۆشبوون و ژیا‌نی نوئی پوچی. په‌نگه مه‌به‌ستیان ئه‌مه بیت له به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی هه‌ستانه‌وه، نه‌ک ریک ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ی که ده‌لیت به‌راستی عیسا له‌نیو گۆره‌که‌یدا هه‌ستایه‌وه. به‌واتایه‌کی دیکه، په‌نگه هه‌موو چیرۆکه‌کانی په‌یمانی نوئی ته‌نها ئاماژه‌یه‌کی گه‌وره‌ی مه‌جازی بیت بۆ راستیه‌ی پوچییه‌کان. مه‌به‌ست ئه‌وه نییه که وشه‌کان وه‌ک خویان وه‌ربگرین.

نه‌خیر، راستیه‌که ئه‌وه‌یه و پیش هه‌موو شتیک، ئه‌و نووسراوانه‌ی که چیرۆکی هه‌ستانه‌وه ده‌گیرنه‌وه نیشانه‌کانی مه‌جازی پوچییان تیدا نییه، به‌لکو ئاماژه‌ی شایه‌تیدانی شایه‌ت‌حالی تیدایه بۆ ئه‌و پرووداوانه‌ی که له راستیدا له میژوودا پروویان داوه، وه شته‌که پوچستی به‌ لیلییه‌کی زۆر هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی چاو فه‌رامۆشی بکات. هه‌روه‌ها، له سه‌ده‌ی یه‌که‌م، جیهانی جوله‌که نامۆ نه‌بوو له خه‌ون و بینین و نه‌زموونی ئایینی، هه‌روه‌ها نامۆش نه‌بوو بۆ هاتنی مه‌سیحی چاوهروانکراو که ده‌سه‌لاتداران ده‌یکوژن. به‌له‌به‌راوگرتنی ئه‌م پاشخانه، ناتوانی‌ت بیر له‌وه بکرپته‌وه که ته‌نها خه‌ون، بینین، یان نه‌زموونیک سۆفیگه‌رانه‌یه، ئینجا جگه له‌وه هه‌ستانه‌وه - ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ستیش بیت به‌ مه‌سیحی چاوهروانکراویش که له‌خاچ درا - ده‌کرئ پالنه‌ریک بیت بۆ ئه‌م جوړه‌باوه‌ره به‌رده‌وامه و گۆره‌ری پوانگه‌ی جیهانی ده‌باره‌ی هه‌ستانه‌وه‌ی عیسا، که‌وا باوه‌رداره‌کانی سه‌ره‌تای جیا کرده‌وه و به‌بی پاشگه‌زیبونه‌وه بردنی بۆ شه‌هیدبوون. به‌لام له هه‌موو ئه‌وانه‌ش گرنگتر، هیچ جوله‌که‌یه‌ک له سه‌ده‌ی یه‌که‌م وشه‌ی هه‌ستانه‌وه‌ی بۆ خه‌ون به‌کارنه‌هیناوه، یان بینین، یان نه‌زموونیک سۆفیگه‌رانه، سه‌رباری «هه‌ستکردن» به‌ شتیک یان هیژیک. ئه‌مه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستانه‌وه واتایه‌کی زۆر دیاریکراو له‌خۆده‌گریت؛ مه‌به‌ست لیتی گه‌رانه‌وه‌ی جه‌سته‌یه بۆ ژیا‌ن. بیگومان به‌کاریش نه‌هاتوه بۆ ئاماژه‌کردن به‌ هه‌ر شتیکی له‌مه‌که‌متر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌مه به‌ دیاریکراوی، ریک ئه‌و وشه‌یه که مه‌سیحیه‌کانی سه‌ره‌تا به‌کاریان هیناوه بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر عیسا‌دا هاتوه.

باشه، په‌نگه ئه‌وان هه‌موویان به‌ پزۆدی تووشی نه‌خۆشی ئاره‌زووی خۆشی هاتبیتن.

په ننگه زور حه زيان لېووبېت عيسا نه مړيت، خو يان فريو داوه كه باوهر بكنه به وهی هه ستاوه ته وه. جاريكي ديكه، نه خير، نه وه رپي تيناچيت. ته نانه ت نه گهر قوتابيه كانيش به دواي په ناگايه كدا بگه رپن له پاش مردني عيسا بيانحه سيپيته وه، ناگهن به بېر وكه ي هه ستاوه وه. به دواي ناسووده يدا گه راون به بانگه شه كردني نه وه ي نهو زيندووه ”له لايه ني پوحيه وه“ يان شتيكي له م شپوه يه. به لام هه رگيز رپي تيناچيت بېر بكنه وه له وه ي كه تيشك بخه نه سه ر بېر وكه ي دووباره دامه زرانده وه ي روانگه ي گه ردووني به وه ي عيسا هه ستايه وه و بهر له كو تايي جيهان شكومه ند بوو. تاكه رپگا كه ده يانگه يه نيته نه م دهره نجامه، نه وه يه كه نهو شتانه ي بينويانه و نه زموونيان كردووه به بي هيچ بژارده يه كه به جيپي هيشتوون. نايامه به سه ته سه ره كيه كه ده بينيت؟ باوهر داراني نهو سه رده مه نه يانگوتووه كه عيسا له نه نجامي هيو اخواستنيكي نه وانه وه هه ستاوه ته وه. نه وان نه مه يان گوتووه له بهر نه وه ي هيچ روونكر دنه وه يه كي ديكه يان نه بوو بو نه وه ي بينيان. ته نها ئاره زووي خو ش نه بوو كه نه واني بو نه م دهره نجامه برديت، به لكو نه مه يان به چاوي خو يان بيني.

سه رباري نه مه، نهو چيروكانه ي له به رده ستمان نه وه پيشان نادات كه قوتابيه كان له لايه ني هزريه وه ناماده بوون بو باوهر كردن به وه ي عيسا له نيو مردووان هه ستاوه ته وه. به پيچه وانه وه، هه تا ماوه يه كه پيان وابوو كه گوناهايكي گه وره يان كردووه له و باره يه وه، هه تا نه وه ي مه سيح پاش هه ستانه وه ي چنه د جاريك له سه ر نه مه سه رزه نشتي كردن. نه خير، قوتابيه كان له لايه ني ده رووني و ناييني و رو شنبيرييه وه ناماده نه بوون بو هه ستانه وه ي كه سيك له نيو مردووان بهر له كو تايي جيهان. رووداني شتيكي له م شپوه يه به راستي له ده روونياندا ته قينبپته وه و به په رو شه وه هه و لي تيگه يشتن له و بابته بدن.

كه واته، هه روه ك نه وه ي پيشتر گوتم، شتيك هه يه كه له به ياني نه م روژه ي يه كشه مه يه روويداوه. ناتوان ريت به ناساني نكو لي له مه بكرت.

وه ئيستا ليت ده پرسم، نه مه چي بوو؟ هه له نه بوو، نزيككه وتنه وه له مردن يش نه بوو، ته نها فيل و درويه كيش نه بوو، ورپنه كردنيكي به كومهل نه بوو، وه خه ون يان بينين يان هه ستيكي نه يني نه بوو بو ليخو شبوون، ئاره زووي خو ش نه بوو - هيچ يه كيك له م شتانه نه بوو. كه واته چي بوو؟

ته ماشا بکهن، کاتیک ده گهینه شته که، راسته وخو به لگه که له بهرده ممان ده بینین - پیداگری مه سیحیه کانی سه رته تا بهم هه موو دنیاییه وه که گوڤره که به تال بوو و ئەوانیش عیسای هه ستاوه یان بینی، وه باوه ری ژیانگوڤریان که وا ئەم ئەزمونانە ی به دوا دا هات، وه ده ستگرتیان به باوه په که یان ته نانه ت له به ره و پرووی مه رگیشدا - ئەم به لگه یه ته نه ا یه ک ئە گهر پروونی ده کاته وه:

به راستی میژوو شایه تی ده دات که عیسا به جهسته له نیو مردوو ان هه ستایه وه.

لێکه وته کانی زیندوو بونه وه ی مه سیح

هه موو ئە وه ی که باس مان کرد، شتیک نییه که خیرایی به سه ریدا برۆین، ئە ی وا نییه؟ ئە مه بو هه تاهه تاییه گرنگ و به هاداره. هه نگاو یکی زۆر مان بری له گه پرا مان له توانایی متمانه مان به کتییی پیروژ. هه رچه نده له هه موو پیچیکدا پروو به روی پرس یار بووینه وه، به لام توانیمان بگه ی نه راده یه کی به رز له متمانه ی میژوو یی سه باره ت به راستی کتییی پیروژ. ئە مه مان بینی: وه رگپرا نه کا مان راستن؛ وه ئە و چاپانه ی هه مانه هه مان له به رگرتنه وه ی ده ست نووسه ره سه نه کانن؛ ئە و به لگه نامانه ی تیدا ده گه پریین با شترینه و راسته قینه یه؛ نووسه ره کان خو یان گه مژه و فیل باز و نوسه ری چیرۆکی ئە ندیشه یی نه بوون (ئه وه یان پی راگه یاندووین که باوه پریان وابوو به راستی پروویدا وه)، له کو تاید ا، هو کار یکی گونجاومان هه یه بو باوه پرکردن به وه ی هه رچی ئە وان باوه پریان به پرووانی هه بووه و گو توویانه پروویدا وه، له راستیدا پروویدا وه. هه روه هاش ناتوانریت ئە و په رجوانه ی که گپرا وایانه ته وه دوو برخیرته وه له بیر و باوه ری سه ره کی، وه قبو لکردنی زۆر زیاتره له سه رووی هه ر پۆمان یکی میژوو یی بو پروویدا وه کانی سه رووی سروش ت. به ر له هه ر شتیک، کاتیک باب ته که په یوه سته به گرنگترین په رجوو - هه ستانه وه ی عیسا - هیچ شیکردنه وه یه ک نییه که واتای هه ییت بو هه موو به لگه کان جگه له به راستی هه ستانه وه ی.

به لام لیره دا دینه سه ر هه نگاوی کو تایی بو چوونه که مان. ئە گهر هه ستانه وه پروویدا ییت، ئە و کاته متمانه مان به کتییی پیروژ ده چیته راده یه کی نو ی و متمانه ته واو، زۆر دوو رتر له ته نه ا متمانه یه کی میژوو یی.

ئە گهر عیسا به راستی له نیو مردوو اندا هه ستایته وه، که واته کتییی پیروژ وشه ی خودایه.

به شی حه وته م

پشت به قسه ی ئه و پیاوه بهسته که زیندوو بووه وه

له هه ندیک لایه نه وه، خۆزگه م ده خواست له گه ل ته و او بوونی به شی رابردوو کۆتایی به م کتیه بهیئم.

خۆزگه قورسای ته و او ی بابه ته که له سه ر ئه وه بی که تازه گفتوگۆمان کرد، له بهر ئه وه ی با وه پم وایه ئه وه گرنگترین بانگه شه ی راستی له میژووی مرو فایه تییه: ده توانین باشترین روونکردنه وه به دین بو ئه م به لگه یه ی له بهر ده ممانه، ئه گه ر عیسا به راستی له گۆر هه ستا وه ته وه. بۆیه، هه رچه نده هیوا خوازم ئه وه ی که ما وه بیخوینته وه، به لام هیواداریشم ئه نجام و لیکه وته ی سه رنجرا کیشته ده ستبکه ویت. ئه گه ر عیسا به راستی له دوای مردنی هه ستابیتنه وه، کاریگه ری ئه مه له سه ر که سی تو چییه؟ له وه لامی ئه م راستییه دا، ده کری چی بکه یته؟

به لام له بهر ئه وه ی ئه م کتیه ناوی «بۆچی متمانه به کتیی پیرۆز بکه ین؟» له نه ک «بۆچی متمانه به هه ستانه وه ی عیسا له نیو مردووان ناکه یته؟، پێویسته له سه رمان له مه ر ئه م پرسیاره بگه یه ن ئه نجامیک. له م کتیه دا، بیرمان کرده وه و قسه مان کرد ده رباره ی ده فه کانی نیو کتیی پیرۆز، به تایبه تی په یمانی نو، وه به دیاریکراویش چوار ئینجیله که - به و پێیه ی نووسراویکی میژوو ییه. له کاتی ئه نجامدانی ئه مه دا، واما ن دانه ناوه که نووسراویکه له خودا وه یان وشه ی خودایه. ههروه ها واشمان دانه ناوه که به بی هه لیه یان هه رده م راسته. له راستیدا، ههروه ک چۆن بو هه ر ده فیکه دیکه ئه نجامی ده ده ین که له وانیه له گوندیکی کۆنی خاپووربوو له ژیر که لاره یه کی رووخاودا بیدۆزینه وه، رێگه مان داوه که ئه گه ری ئه وه هه بیته که ده فه کانی کتیی پیرۆز وه کو شایه تی میژووی با وه پێکرا وه بیته. به لام له هه موو باریکدا، به ئاستیکی به رزی متمانه ی میژوو ییه وه بۆمان ده رده که وت که به راستی جیی متمانه یه - له وه رگێرانه کانی خۆمانه وه، هه تا ده گاته گواسته وه ی له چاپه ره سه نه کانه وه له نیو میژوودا به یارمه تی ئه و که سانه ی له بهریان گرتووه ته وه، هه تا ده گاته قبولکردنی ئه م ده قانه له بری ئه وانیه دیکه، بو نووسه ره جی متمانه کان، بو

ئەو راستىيەى لەسەريان نووسىوہ. لە سەرہتاوہ ھەتا کۆتايى، زنجىرەيەكى بەھىز لە متمانەمان دروستکرد بەوہى كە كىتیبى پىرۆز وەكو شايەتى مېژوويى راستەقىنەيە و پشتى پى دەبەستريت.

بەلام كاتىك ئىمە دەليين باوہرمان بە كىتیبى پىرۆز ھەيە، ناليين كە متمانەيەكى مېژوويىمان پى ھەيە. بەلام ئەوہى مەبەستمانە زۆر لەوہ زياترہ. مەبەستى ئىمە ئەوہيە كە باوہرمان بەوہ ھەيە وشەى خودايە و بە سروش ھاتووە لەلايەن بەدەيھنەرى گەردوونەوہ، بۆيە تەواو راستە و ھىچ گومانىكى تيدا نيە لە ھەموو ئەوہى نووسراوہ. بۆ ھوونە، دەقى ”پەيامى باوہر“ى كلىساكەم بەم شيوەيەيە:

ئىمە باوہرمان ھەيە بەوہى كىتیبى پىرۆز، بە ديارىكراوى ۳۹ سپارەكەى پەيمانى كۆن و ۲۷ سپارەكەى پەيمانى نووى، كە وشەى خودايە، لە لاين كەسانىكەوہ نووسراوہتەوہ كە بە پوھى پىرۆز رينوئىنى كراون، وە گەنجينەيەكە لە فېرکردنەكانى ئاسمانى؛ دانەرەكەى خودا خۆيەتى، كۆتايەكەى پزگاريە، وە راستىيە و ھىچ ھەلەيەكى تيدا نيە. بنەماكانى ھوكمدانان لەلايەن خوداوە تيدا دەدۆزينەوہ، بۆيە ھەتا كۆتايى جىھان دەمىنتەوہ، ناوہندى راستەقىنەى يەكىتى و يەكبوونى باوہردارانە، وە تاكە بنەمايە و بەسە و پشتراست كراوہتەوہ و جى متمانەيە بۆ سەرچاوہى زانيارى و باوہر و گوپرايەلى.^۴

ھەموو ئەندامىكى كلىساكەى ئىمە باوہرى ھەيە كە كىتیبى پىرۆز - پەيمانى كۆن و نووى - ”وشەى نووسراوى خودايە»، وە باوہرى ھەيە بەوہى لەلايەن پياوانىكەوہ نووسراوہ كە بە پوھى پىرۆز رينوئىنى كراون، وە بەوہى «گەنجينەيەكە لە فېرکردنەكانى ئاسمانى»، وە بەوہى «خودا خۆى دانەريەتى»، ھەرەك بە سروشى خۆى «راستىيە بەبى ھىچ ھەلەيەك». روونە كەوا ھەموو شتىك دەمانبات بەرەو متمانەيەكى مېژوويى!

a What We Believe,” Third Avenue Baptist Church, Louisville, KY, accessed February 25, 2015, <http://www.thirdavenue.org/What-We-Believe>.

ئېمە لېرەدا كاتمان نېيە بۆ ئەوۋى بە وردى بېر لە ھەموو ئەو شتانه بکەينەو ھەل، پېويستى بە كىتېكى تايەتە. ئەوۋى لېرەدا گرنگە بۆ ھېئانەدىي ئامانجەكەمان، ئەوۋىيە كە سەرەتا تېگەين بۆچى باوھەرداران ئەو ھەموو شتە مەزنە دەلېن سەبارەت بە كىتېى پېرۆز. بە سادەيى بابەتەكە ئەوۋىيە كە عيسا لەنپو مردووان ھەستايەو. بە ھۆى ھەستانەوۋى عيسا، ئېمە باوھەرمان ھەيە بەوۋى عيسا گوتوۋىتە، وە لەبەر ئەوۋى عيسا خۆى دانى ناوہ بە تەواۋى پەيمانى كۆن و نويدا، ئېمە باوھەرى تەواومان بەوہ ھەيە كە سپارەى راستەقىنە و متمانەپېكرەو.

مەسىح لە مردن ھەلدەستېتېو

بۆ مەسىحىيەكان زىندووبونەو و اتا چەندىن شتى گرنگ. واتا، ئېمە كە بە باوھەر لەگەل عيسا يەكمان گرتوۋە، ھەرۋەك ئەو زىندوۋ دەبينەو. واتا، خودا ئەو قوربانىيەى گوناھ قېۋل دەكات كە عيسا لەسەر خاچ بەخشى، وە ئەوۋەش زۆر لەوہ زياتر بوو كە بۆ پېدانەوۋى قەرزەكەمان پېويست بوو. ھەرۋەھا واتاى ئەوۋىيە كە عيسا ئېستا دەژىت بۆ ئەوۋى رابەرايەتى و فەرمانرەوايەتى بكات و پارىزگارى و داكۆكىمان لى بكات و تاكو كارى باش بۆ گەلەكەى بكات كە ھېشتا لەسەر زەوى دەژىن. وە ھەستانەوۋە واتا خودا ھەموو قسەكانى عيساى پشتراست كردوۋتەو، سەبارەت بە شوناسى و جوړى ئەو دەسەلاتەى ھەيەتى.

دەتوانىن بە ئاسانى لەو خالە تېگەين. ھەستانەوۋى عيسا، وەك ھەموو پەرجوۋەكانى دېكە، زىادكرنېك نەبوۋە بۆ چىرۆكەكە، يان تەنھا پېويستىيەك بۆ دۇنيايى كۆتايىيەكى باش. كاتېك عيسا باسى ھەستانەوۋى خۆى دەكرد، بەردەوام بە توندى قسەكانى خۆى بە شوناسى خۆى دەبەستەو. بۆ ئومونە، مەتا پېمان دەلېت كە عيسا لە كۆتايى خەمەتەكەيدا سى جار پېشىينى مردن و زىندووبونەوۋى خۆى كردوۋە، وە لە ھەر جارېكدا، رايگەياندوۋە كە ئەو شتېكى پېويستە و دوۋاپاتكردەوۋى ناسنامەكەيەتى وەكو مەسىح. با تەماشاي ئەم سى پېشىينىيە بکەين.

يەكەم، جارېكيان عيسا لە قوتايىيەكانى پرسى كە ئەوان پېيان وايە ئەو كېيە، شىمۆن پەترۆس وەلامى داىەو: ”ئۆ مەسىحەكەيت، كورپى خوداى زىندوۋى“ (مەتا ۱۶: ۱۶). ئېستا ئەو قسەيە چەندىن واتا لەخۆ دەگرېت، بەلام لە بنەرەتدا پەترۆس

پشتراستی کرده‌وه که عیسا مه‌سیحی چاوه‌روانکراوه، ئەه‌وه‌ی که له‌میژە پیشبینی هاتنی کراوه (وشه‌که واتا ده‌ستنیشانکراوه، پاشان ئەه‌و پاشایه)، مه‌سیحی ئیسراییل، هه‌روه‌ها ئەه‌و کوپری خودایه (واتا ئەه‌و خودایه). عیسا به‌قسه‌که‌ی په‌ترۆس دلخۆش بوو، وه‌ پپی گوت که ئەه‌و پیروژه له‌بهر ئەه‌وه‌ی خودای باوک ئەه‌مه‌ی بو‌ ئاشکرا کردووه. ئینجا عیسا وه‌ک پاشا هه‌لسوکه‌وتی کرد، که په‌ترۆس دانی پێدا نا؛ عیسا کلێساکه‌ی خۆی دامه‌زراند -بالیۆزخانه‌ی شاهانه‌ی له‌ جیهان - هه‌روه‌ها به‌لێنی دا که له‌ ئه‌رکه‌که‌ی بیپاریژی و به‌هیزی بکات. ده‌سه‌لاتی به‌و بالیۆزخانه‌یه‌ دا که به‌ ناوی ئەه‌وه‌وه‌ قسه‌ بکات، ئینجا له‌مه‌ش گرنگتر، ده‌ستی کرد به‌ فێرکردنی قوتابییه‌کانی ده‌باره‌ی ئەه‌وه‌ی واتای چیه‌ که ئەه‌و له‌ راستیدا پاشا و مه‌سیحه. به‌م شیوه‌یه‌ مه‌تا ته‌واوی قسه‌کاومان پێده‌لێت (له‌بیرت بێت، ئەه‌ویش له‌وێ بوو):

له‌و کاته‌وه‌ عیسا ده‌ستی کرد به‌ روونکردنه‌وه‌ بو‌ قوتابییه‌کانی که ده‌بیت بجێته‌ ئۆرشه‌لیم، له‌وێ به‌ ده‌ستی پیران و کاهینانی بالا و مامۆستایانی ته‌ورات زۆر ئازار بجێژیت و بکوژیت و له‌ رۆژی سییه‌م هه‌ستیزێته‌وه‌ (مه‌تا ۱۶: ۲۱).

تیبینی ئەه‌وه‌ بکه‌ که مه‌تا چۆن ئەه‌ ئایه‌ته‌ی داپشتووه: «له‌و کاته‌وه‌ عیسا ده‌ستی کرد به‌ روونکردنه‌وه‌ بو‌ قوتابییه‌کانی». وا دیاره‌ ئەه‌م گه‌توگۆیه‌ یه‌ک جار و گه‌توگۆیه‌کی پینچ خوله‌کی نه‌بووه، به‌لکو له‌م کاته‌ به‌دواوه‌ پیکهاته‌یه‌کی بنه‌په‌ته‌ی بووه‌ له‌ فێرکردنی عیسا. هه‌روه‌ها تیبینی وشه‌ی «ده‌بیت» بکه‌. «ده‌بیت بجێته‌ ئۆرشه‌لیم، له‌وێ به‌ ده‌ستی پیران و کاهینانی بالا و مامۆستایانی ته‌ورات زۆر ئازار بجێژیت و بکوژیت و له‌ رۆژی سییه‌م هه‌ستیزێته‌وه‌». هه‌روه‌ها تیبینی وشه‌ی «روونکردنه‌وه‌» بکه‌. واتای چیه‌ که ئەه‌و ده‌ستی کرد به‌ «روونکردنه‌وه‌» بۆیان که پپووسته‌ چی رووبدات؟ له‌ کویدا ئەه‌وه‌یان بو‌ ده‌رده‌خات؟ ئایا له‌ لایه‌نی لوژیکیه‌وه‌؟ یان به‌ سه‌لماندن؟ نه‌خیر، به‌لکو له‌ کتیبه‌ پیروژه‌کانه‌وه‌ بۆی روون کردنه‌وه‌، له‌ په‌یمانێ کۆن. ئایا له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی تیده‌گه‌یت؟ رۆلی مه‌سیح و ئه‌رکه‌که‌ی و چاره‌نووسی شتیک نه‌بووه‌ که «هیشتا دیاری نه‌کرایت»؛ عیسا روونی کرده‌وه‌ که زۆر باش له‌ په‌یمانێ کۆندا باسی کراوه، هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که مه‌سیحی راسته‌قینه‌ ئەنجامی ده‌دات ئەه‌وه‌یه‌ که له‌دوای مردن هه‌لده‌ستێته‌وه‌. عیسا ده‌یگوت که «مه‌سیح له‌ مردن هه‌لده‌ستێته‌وه‌. ئەه‌گه‌ر من له‌ مردن هه‌لده‌ستمه‌وه‌، که‌واته‌ من مه‌سیح نیم. به‌لام

له بهر ئه وهی له مردن هه لده ستمه وه، که واته...» - بېگومان له مه به سته که تېده گه یت. پاش چهند رۆژیک بۆ جاری دووم عیسا پېشبینی مردنی خوئی کرد، ههروه ها ئه و جار هیان په یوه سستی کرد به پېشبینیه کی دیکه ی په یمانی کۆن سه باره ت به مه سیح. مه تا به م شیوه یه پیمان ده لیت:

کاتیک قوتابیه کان له جه لیل کۆبوونه وه، عیسا پئی فهرموون:
«کوری مروّف ده دریته ده ست خه لک و ده یکوژن، له رۆژی سییه م هه لده سیتیریته وه.» قوتابیه کانیش به مه زۆر دلگران بوون (مه تا ۱۷: ۲۲-۲۳).

وا دیاره ده برینی «کوری مروّف» شیوازیکی دلخواز بوو له لای عیسا بۆ ئه وهی به م ده برینه باسی شوناسی خوئی بکات، به لام ته نها به واتای «کوری مروّف» نایه ت. ئه وه وه سفی زۆریک له ئیمه ده کات. له بری ئه وهی ناسناوه که له پیغه مبه ر دانیال وه برگریت له په یمانی کۆن، که بینینیکی هه بوو ده یگوت «که سیکي وه ک کوری مروّف». ئه مه واتا ئه و که سه ی که دانیال بینویه تی له شیوه ی مروّف بووه. به لام تیبینی ئه وه بکه که دانیال ده لیت «ئه وه ی وه ک کوری مروّف» بوو:

له بینینه که ی شه ودا ته ماشام کرد، به سه ر هه وری ئاسمانه وه یه کیکي وه ک کوری مروّف بوو هات، گه یشه لای خودای جاویدانی و بردیانه به رده می. ئینجا ده سه لات و شکۆ و پاشایه تی پیدرا، بۆ ئه وه ی هه موو گه لان و نه ته وه کان و خه لکی هه موو زمانه کان بپه رستن. ده سه لاته که ی ده سه لاتیکي هه تاهه تاییه که به سه ر ناچیت، پاشایه تییه که ی له ناو ناچیت (دانیال ۷: ۱۳ - ۱۴)

ئه مه بوو که عیسا ئاماژه ی پیده کرد کاتیک به خوئی ده گوت کوری مروّف. ئه م ناسناوه زۆر گرنگه ته نها ئاماژه نییه بۆ ده سه لاتی شاهانه، به لکو ئاماژه یه بۆ لایه نی لاهوتیش. به لام گرنگترین شت له مه به سستی ئیمه، جاریکي دیکه سه رنج بده وه چۆن عیسا له مه تا (۱۷: ۲۲) هه موو ئه و ئاماژانه ی به دیاریکری په یوه ست کردوو به زیندوو بونه وه. راسته لیره دا وشه ی «ده بیت» ی به کارنه هیناوه، به لام ئه نجامه که ی هه مان شته. مه به سستی ئه وه یه که «رپک ههروه ک پېشبینیه که ی په یمانی کۆن،

كوپرى مروّف ده كوژرئيت و دووباره له رۆژى سئيهه هه لدهستتتهوه. ئه گهر ئه مه پروينه دا، ئه و كاته من كوپرى مروّف نيم. به لام من كوپرى مروّفم، كه واته هه موو ئه وه پرووده دا.»

سئيهه جار كه عيسا پيشيني زيندوو بونه وهى خوئى له ئنجيلى مه تا كرد، راسته وخوؤ رپك پيش چوونى بوؤ ئورشه ليم بوو به چهند رۆژي ك بهر له خاچدانى. مه تاى مزگينيدهر بهم شيوه يه توومارى كردووه:

كاتيك عيسا به ره و ئورشه ليم ده رويشت، دوازه قوتابيه كه ي جيا كرده وه و به رپگاوه پيى فهرموون: «ئه و بوؤ ئورشه ليم سه رده كه وين، كوپرى مروّف ده دري ته ده ست كاھينانى بالا و ماموستايانى ته ورات، ئه وانيش بريارى مردنى ده ده ن و بوؤ گالته پيكردن و به قامچى ليدان و له خاچدان ده يده نه ده ست ناجوله كه كان، له رۆژى سئيهه ميش هه لدهستتتري ته وه.» (مه تا ۲۰: ۱۷ - ۱۹).

ليره دا شتيكى نوئى نيهه. ليره دا عيسا هه مان مه به ستى هه يه كه له پيشينييه كه ي پيشترى ئامازه ي پي دا: «ئه مه پرووده دا، له بهر ئه وهى من كوپرى مروّفم.»

ده بينيت؟ به رده و ام عيسا هه ستانه وه كه ي به شوناسى خوئى به ستووه ته وه. ئه گهر ئه وه پرويدا، ئه و كاته ئه و مه سيح و پاشا و كوپرى مروّفه. ئه گهر ئه مه پروينه دا - وا باشه له بيري بكه ن. له دواى هه ستانه وهى، قوتابيه كانى هه مان شتيان كرد. وتاره كه ي په ترؤسى نيردراو له (كردارى نيردراوان ۲) وه ك رۆژى پرووناك پروونه. بهم شيوه يه توومار كراوه:

پياوانى ئيسرائيل، گوئى له م قسانه بگرن: عيساى ناسيره يى پياويكه بوؤتان سه لميتر، به په رجوو و كارى مه زن و نيشانه له لايه ن خودا وه لايه نگرى كراوه، كه خودا له رپگه ي ئه وه وه له نيوتان ئه نجامى دا، وه ك خوؤتان ده زانن. ئه م به گوپره ي خواستى برياره له سه ردر او و زانينى پيشووى خودا داتانه ده ست، به ده ستى گوناھباران له خاچتان دا و كوشتان. به لام خودا هه ليستانده وه و له ئازارى مردن ئازادى كرد، له بهر ئه وهى نه ده كرا له چنگيدا بميئتته وه. سه باره ت به ئه و داود گوتوو يه تى:

هه‌میشه یه‌زدانم له‌به‌رده‌مم ده‌بینی،

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌لای ده‌سته‌پراسته‌وه‌یه، ناهه‌ژیم.

بو‌یه دل‌شادم و زارم خو‌شی ده‌رده‌بریت،

ته‌نانه‌ت جه‌سته‌م له‌هیوادا نیشته‌جی ده‌بیت،

چونکه تو گیانم له‌جیهانی مردوو‌اندا به‌جیناهیلیت،

هه‌روه‌ها پرێگا ناده‌یت دل‌سو‌زه‌که‌ی تو له‌ناو گو‌ر بو‌گه‌ن بیت.

رێگا‌کانی ژیان‌ت پێ ناساندم،

تیربوون له‌شادی له‌ئاماده‌بوون‌تدایه

برایان، با به‌راش‌کاو‌ی پیتان بلیم که داودی باوکمان مرد و نیژرا، گو‌ره‌که‌شی تا‌کو ئه‌م‌پرو له‌لامانه. ئه‌ویش که پێخه‌م‌به‌ر بوو، ده‌یزانی خودا سو‌پندی خو‌اردوو‌ه و به‌لینی پیداو‌ه که له‌به‌ری پشتی ئه‌و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی داده‌نیشیت. پێش‌بینی کرد و باسی هه‌ستانه‌وه‌ی مه‌سیحه‌که‌ی کرد، که نه‌له‌جیهانی مردوو‌اندا به‌جیهیلرا و نه‌جه‌سته‌شی بو‌گه‌ن بوو. ئه‌م عیسا‌یه خودا هه‌لستانده‌وه، ئیمه‌ش هه‌موومان شایه‌تین بو‌ی. ئینجا بو‌لای ده‌سته‌پراستی خودا به‌رز‌کرایه‌وه که به‌لینی پو‌حی پیرۆزی له‌باوکه‌وه وه‌رگرت، ئه‌مه‌ی پرژاند که ئیوه ده‌بینن و ده‌بیستن. داود بو‌ئاسمان به‌رز نه‌کرایه‌وه، به‌لکو‌خو‌ی ده‌لێت:

یه‌زدان به‌خاوه‌ن شکۆی منی فه‌رموو:

له‌ده‌سته‌پراستم دا‌بنیشه

هه‌تا دو‌ژمان‌ت ده‌که‌مه ته‌خته‌پێ بو‌پێه‌کانت.^[7]

بۆیه با هه موو مائی ئیسرائیل به دئیاییه وه بزنانن که ئەم عیسایه ی
ئیه له خاچتان دا، خودا کردی به مه سیحی خاوهن شکۆ (کرداری
تیردراوان ۲: ۲۲-۳۶).

ده بینى که چى ده لیت؟ ئەمه مه به سه ته که یه: «ئەى خە لکینه ئیوه عیساتان
کوشت، به لام خودا له مردن زیندووی کرده وه و هه لیستانده وه، چونکه مه حاله مردن
به سه ریدا زال بیت. بۆچی؟ له بهر ئەوه ی وه ک داود گوتی، خودا ریگا نادات جه سه ته ی
مه سیحه که ی بۆگه ن بیت. ناکریت داود مه به سه تی له خو ی بو بیت که باسی مه سیح
ده کات، له بهر ئەوه ی ئەو مرد و ئیژرا و ئیمه ش ئیستا ده زاینن گۆزه که ی له کو ییه.
که واته بیگومان ده بیت مه به سه تی له مه سیحیک بیت که له داهاتوو دیت. باشه،
بیری لی بکه وه. خودا ئەو عیسایه ی هه ستانده وه - ئیمه ش هه موومان شایه تحالی
ئەو راستیه یه. له بهر ئەوه ی مه سیحه که هه لده سه تیتته وه، بۆیه با هه موو مائی
ئیسرائیل به دئیاییه وه بزنانن که ئەم عیسایه ی ئیوه له خاچتان دا، خودا کردی به
مه سیحی خاوهن شکۆ.»

ناکریت په یامی په ترۆس له وه پوونتر بیت. عیسا له ئیو مردووان هه ستیژایه وه،
له بهر ئەوه عیسا مه سیحه که یه، ریک به و جوړه ی که خو ی گوتی.

واتای هه ستانه وه چیه له په یمانی کۆندا؟

هه ستانه وه ی عیسا و دیاریکردنی شوناسه که ی وه ک مه سیح، چ په یوه ندیه که هه یه
به کتیبی پیروژه وه. په یوه ندیه که زوری پیوه هه یه. په یمانی کۆن فیری کردوین که
ده سه لاتى مه سیح گشتگیر و هه مه لایه نه و جیهانی و په هایه. وه ده ست ده گریت
به سه ر هه موو لایه نه کانی ژیان و بووندا. به لام لایه نیکی دیارکراو هه یه تیدا ده سه لاتى
ده بیت، ئەویش قسه کردنه له جیاتی خودای باوک. به ده برپینکی دیکه، ئەو له
پیغه مبه ریک زیاتره. خودا گوتی که پیغه مبه ریک ده نیریت وه کو موسا و به لینی دا:
”وته کانم ده خه مه ده می و ئەوه ی فه رمانی پیده ده م ئەو بۆیان پیی ده دویت“ (دواواتار
۱۸: ۱۸). له بهر ئەوه عیسا توانی که قسه ی بو پرانه بکات وه کو «راستی راستیتان پی
ده لیم: کوره که ناتوانیت له خو یه وه هیه شتیک بکات ئەوه نه بیت که ده یینیت
باوک ده یکات، چونکه هه رچی باوک ده یکات، کوره که ش ده یکات» (یۆحه نا ۵: ۱۹).
ئەو هوکاره وای کرد یۆحه نا سه به رته به عیسا بلیت: «ئەوه ی خودا ناردوو یه تی به

په یامی خودا ده دویت» (یوحنا ۳: ۳۴). مه سیحش پیغه مبه ر بوو، نهو کهسه ی به وردی که سایه تی خودا و فه رمایشتی خودی ئاشکرا کرد.

به درک کردن به مه، زور سه رنجرا کیشه که ده بینین عیسا چون له پرېگه ی خزمه ته که یه وه له گه ل په یمانی کوندا مامه له ی کرد. بو نمونه، با پروانینه گپړانه وه ی لوقا سه باره ت به وه ی عیسا له پاش هه ستانه وه ی به قوتابیه کانی گوت:

ئینجا پی پی فه رموون: «نم قسانم بو کردن کاتیک له گه لتان بووم: پیویسته هه موو نه وانه ی له ته وراتی موسا و پیغه مبه ران و زه بووردا ده باره ی من نووسراون بینه دی.» (لوقا ۲۴: ۴۴)

زور جار جوله که کان کورتکراوه یان به کارده هیئا بو ئاماژه کردن بو سپاره کانی په یمانی کون، له وانه «شهریعت، پیغه مبه ران، نووسراوه کان»، یانیش ساده تر «شهریعت و پیغه مبه ران». له بهر نه وه، کاتیک عیسا فه رمووی که پیویسته «شهریعتی موسا و پیغه مبه ران و زه بوورده کان» ته واو بکات (سپاره ی زه بوورده کان گوره ترین سپاره یه له نیو هه موو سپاره کان)، نه مه دانپیدانان و پشتراستکردنه وه ی ده سه لاتی ته واوی په یمانی کون بوو هه ر له سه ره تایه وه هه تا کوتایی.

به لام شایه تیدانی عیسا بو په یمانی کون زور له مه قولتر ده بیته وه. ته نها پی پی وانه بوو که جی متمانه یه، به لکو فه رمووی که وشه ی خودایه. پروانه نه م برگه یه له (مه تا ۱۹):

هه ندیک فه رسی هاتنه لای بو نه وه ی تا قی بکه نه وه و گوتیان:
«ئیا دروسته میرد له بهر هه ر هو یه ک بیت ژنه که ی ته لاق بدات؟»

عیسا وه لامی دانه وه: «ئیا نه تان خویندووه ته وه، نه وه ی له سه ره تا وه به دیه پیئاوه [به تیر و می به دیه پیئان]؟ هه روه ها فه رمووی: [له بهر نه وه پیاو دایک و باوکی خو ی به جیده هیلت و به ژنه که یه وه ده نووسیت، ئیتر هه ردووکیان ده بنه یه ک جهسته.] که واته چیتر دوو نین به لکو یه ک جهسته ن. له بهر نه وه نه وه ی خودا به یه کتری گه یاندووه، با مروث جیای نه کاته وه» (مه تا ۱۹: ۳-۶).

باسه که لیره دا هه ندیک رابه رانی ئیسرائیل بوون که پرسیاریان له عیسا ده کرد

سه‌بارت به تیگه‌یشتنی ئەو له کتیبی پیرۆز. پروونه که‌وا ئەوان به لایانه‌وه گرنه‌گ نه‌بوو به‌وه‌ی که چی ده‌لێت به‌لام سه‌رنجیان له‌سه‌ر ئەوه بوو که ده‌وری بده‌نه‌وه و ناوبانگی بزپینن. شیوازی گه‌توگوکه زۆر جوان پۆشته پێش، به‌لام ئەوه‌ی ده‌مه‌وێت سه‌رنجی بده‌یت، وه‌لامه‌که‌ی عیسا‌یه: ”له‌به‌ر ئەوه پیاو دایک و باوکی خۆی به‌جیده‌هێلێت و به‌ژنه‌که‌یه‌وه ده‌نووسیت“ ئەوه‌ی که ”به [ژن و می‌رد] به‌ده‌یه‌پنان». ئەوه‌ی جێی سه‌رنجه، ئەوه‌یه که ئە‌گه‌ر بگه‌رپێته‌وه بۆ سپاره‌ی په‌یدا‌بوون، تیبینی ئەوه ده‌که‌یت که ئەم ده‌رپینه هه‌رگیز ناگه‌رپێته‌وه بۆ خودا. به‌لکو سه‌رنجێکی مرۆفانه‌یه له‌لایه‌ن نووسه‌ری سپاره‌ی په‌یدا‌بوون له‌سه‌ر حاله‌تێکی دیاریکراو. به‌لام خالێک لێره‌دا هه‌یه: عیسا ته‌نانه‌ت له‌و به‌شانه‌ی په‌یمانی کۆن تیگه‌یشتبوو که تیدا به‌راستی خودا خۆی قسه‌ی نه‌کردوو.

ده‌توانیت هه‌مان شت له (مه‌رقۆس ۱۲: ۳۶) ببینیت کاتیک عیسا ئاماژه به زه‌بووری‌ک ده‌کات که داود نووسیه‌تی، به‌لام به‌وه ده‌ستپێک‌کرد که گوتی: «داود خۆی به‌سروشێ پۆچی پیرۆز گوتی...» ده‌بینیت؟ له‌سه‌ره‌تاوه هه‌تا کۆتایی، عیسا پشتگیری مه‌سیحبوونی خۆی کرد و دووپاتی کرده‌وه که هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌په‌یمانی کۆن وشه‌ی خودایه، به‌م شیوه‌یه له‌سه‌ره‌تاوه هه‌تا کۆتایی راسته. فێرکردنه‌کانی سه‌بارت به‌خودا له‌سه‌ر ئەم بابته بنیات نابوو، هه‌روه‌ها له‌بانگه‌شه می‌ژوو‌یه‌کانیشدا هه‌مان شت به‌دی ده‌که‌ین. له‌قۆناغێکی چوار ئینجیله‌که‌دا، عیسا به‌ورده‌کاریه‌کی می‌ژوو‌یه‌وه باسی خه‌لک و چیرۆکه‌کانی نیو په‌یمانی کۆن ده‌کات - ئاده‌م و هه‌وا، قایین و هابیل، نوح، ئیبراهیم، سه‌دۆم و عه‌مۆرا، ئیسحاق، یاقوب، موسا، وه‌مه‌ن که له‌ئاسمان دابه‌زی له‌و کاته‌ی له‌بیابان بوون، ماره‌مه‌سه‌که، داود و سلیمان، شاژنی شه‌با، ئیلیا و ئه‌لیشه‌ع، بیوه‌ژنه‌که‌ی سه‌ره‌فهند، نوعمان، ئیشایا، یه‌رمیا، زه‌که‌ریا، وه‌ته‌نانه‌ت یونس که ماسیه‌کی گه‌وره‌قوتی دا. عیسا به‌ورده‌کاریه‌وه باوه‌ری به‌هه‌موو ئەوانه‌هه‌بوو، وه‌ئهمه‌ش‌تیکێ گرنه‌گه چونکه ئەو مه‌سیحه‌که بوو.

ئێستا هه‌ندیک که‌س ناوبه‌ناو له‌م خاله‌دا سامه‌ ده‌که‌ن و ده‌لێن: «به‌لام ئایا عیسا چه‌ند شتیکێ په‌یمانی کۆنی راست نه‌کرده‌وه؟ ئایا پێی وا نه‌بوو که هه‌ندیک شت هه‌له‌بوونه‌یان به‌گوێره‌ی پێویست نه‌بووه و به‌شوێنکه‌وتووانی خۆی گوتوو که باوه‌ر به‌شتیکێ جیاواز به‌پینن؟ نه‌خێر. بیگومان کاتی وا هه‌بووه که عیسا هه‌ندیک شتی گوتوو وه‌کو «بیس‌توتانه‌گوتراوه... به‌لام من پێتان ده‌لێم...» کاتی

شیاومان نییه بو ئهوهی به وردی له م روداوانه پامینین (دهتوانیت له پهراویزی ههر چاپیکی کتییی پیروز شروقهی پیویست بدوزیتهوه)، بهلام ئه و بابهتهی که پیویسته درکی پی بکریت ئهوهیه که عیسا له ههر یهکیک له م خالانهدا، پهیمانی کۆنی راست نهده کردهوه، بهلکو ههله و ههلهتاندنی فیرسییهکان و ههوله گلاوهکانیان بو فهرامۆشکردنی واتای راستهقینهی پهیمانی کۆن راست ده کردهوه. واتا، لهبری راستکردنهوهی پهیمانی کۆن، عیسا پهیرهوی له دهسهلاته شاهانهکهی و پیغه مبهرایهتی خوئی ده کرد بو ئهوهی واتای راستهقینهی پشت نایهتهکانی پهیمانی کۆن بلیت - ئه مه دووپاتکردنهوهی توانای پهیمانی کۆنه لهگهله دهسهلات و راستیهکهی له ژبانی گهلی جوله کهدا. به م پروونکردنهوهیه دهستی کرد به وتاره بهناوبانگه کهی له سه ر چیا: «وا بیر نه که نهوه من هاتووم تهورات یان نووسراوی پیغه مبهران بسرمهوه، نه هاتووم بو سیرینه وهیان، بهلکو هاتووم بو تهواوکردنیان» (مهتا 0: 17).

له مه به ستم تیده گهیت؟ بیگومان هیشتا هه ندیک پرسیار ههیه سه بارهت به لیکنانهوه و شروقه کردنی کتییی پیروز، وه ئهوهی که چۆن له مه تیبگهین و چۆن ئه مه ده گونجیت له گهله ژبانی باوهرداران و پهیمان و بهخشین و شتهکانی دیکه. ههروهها پهیمانی کۆن هه ندیک بابهتی ناوازه له بارهی گواستنهوه و پیروزکردن و دهسهلاتهوه پیشکesh دهکات، ههروهها دهتوانیت کتییی گهوره بخوینیتهوه که زانایانی باوهردار سه بارهت به هه موو ئه م بابهتانه نووسیویانه. بهلام لی ره دا باسی بابهتیکی گرنگ ده کهین. بوچی هه موو ئه م کتییی گه ورانه بهوه ده ستپیده کهن که پهیمانی کۆن وشه ی خودایه؟ له بهر ئه وهی عیسا، مه سیحی هه ستاوه له مردن ئه مه ی گوتووه. له بهر ئه م هوکاره ئیمه باوهرمان پیی ههیه.

له پهیمانی نویدا هه ستانهوه واتای چیه؟

ئه ی پهیمانی نوئی چی؟ به راشکاوی، بابهته که روون نییه کاتیک باسی پهیمانی نوئی ده کهین. پاش هه موو شتیک، کاتیک عیسا له سه ر زهوی بوو، پهنگه به قسه دهسهلاتی پهیمانی نوئی دووپات کردبیتهوه، ههروهک ئه وهی سه بارهت به پهیمانی کۆن گوتی، بهلام ئه و کاته هیشتا پهیمانی نوئی نه نووسرابوو.

له گهله ئه وه شدا، ئه وهی که به پیی باوهری مه سیحیهت پهیمانی نوئی وشه ی خودایه، ده گه ریتهوه بو دهسهلاتی عیسا وهک مه سیحی هه ستاوه له نیو مردووان،

به لّام به شیوهیه کی تۆزیک جیاواز. له بیرته له بهشی چواره می ئەم کتێبه چۆن گوتمان که باوهردارانی سهرهتا بهردهوام باسی ئەوهیان کردوووه که سپارهکانیان بۆ ماوه تهوه و پێیان دراوه، وه پێوهری بنههتی که به کاریان هیناوه بۆ بهرگریکردن له م سپارانه ئەوهیه که دهسه لاتیکی نێردراو پێتییان ههیه؟ لهو قوناغه دا، به سادهی تیبینی لۆژیکییوونی ئەم دلیابوونه وهیه مان کردوووه وهک بابه تیکی میژوووی؛ وه بێگومان لۆژیکیه که بهرزترین ئاستی دلیایی هه بێت بهو سپارانهی کهوا مۆری په زامه ندی شایه تحاله کانی لیدراوه.

به لّام ئەمه تاکه هۆکار یان هۆکاره کی سهره کی نییه که نێردراویتی پێوهری سهره کی کلێسا بوو بێت بۆ دلیابوونه وه له دهسه لاتی په پره وکراو بۆ ئەم سپارانهی پێیان دراوه. جارێکی دیکه، هۆکاری سهره کی دهگه رپته وه بۆ دهسه لاتی عیسا.

له (یۆحه نا ۱۶) تیبینیت کردوووه کاتیک عیسا دوایین پێنمایی ده دایه قوتابیه کانی، به لّینی دا که پاش هه ستانه وهی و بهرزبوونه وهی بۆ ئاسمان، رۆحی پیروژ ده نیریت بۆ ئەوهی فیرکردنی زیاتریان پێ بگه یه نیت که دهیه ویت بیزانن؟ بێگومان ئەمه ده قێکی ناوازه یه:

«هیشتا شتی زۆرم هه یه پێتانی بلیم، به لّام ئیستا ناتوانن بهرگه ی بگرن. به لّام کاتیک ئەو دیت، که رۆحی راستیه، ئەو بۆ راستی تهواو پێنماییتان ده کات، چونکه له خۆیه وه ههچ نالیت، به لّکو ئەوهی گوئی لئ ده بێت ده یلێت و پرایده گه یه نیت چی پرووده ات. ئەو شکۆدارم ده کات، چونکه ئەوه تان پێ راده گه یه نیت که له منه وه وه ریده گریت. هه موو ئەوهی که هه باوکه، هه منیشه. له بهر ئەوه گوتم، رۆحی پیروژ له هه من وه ریده گریت و پێتانی راده گه یه نیت» (یۆحه نا ۱۶: ۱۲-۱۵).

ئەمه زنجیره یه کی سهرنجرا کیشه لهو دهسه لاته ی عیسا ی دایده نیت، مه گه ر نه؟ هه موو شتیک که ده بێت بیلێت له باوکه وه یه؛ هه رچی له باوکه وه وه ریده گریت به رۆحی پیروژی ده به خشیت، ئەویش هه موو ئەو شتانه به نێردراوان راده گه یه نیت. تیبینی ئەمه ده که یه؟ لیره دا عیسا به قوتابیه کانی ده لیت کهوا فیرکردنی زیاتر دیت، به دیاریکراوی بۆ ئەوان دیت. جیی سهرنجه که که ببینن چۆن نێردراوان

خویان له نووسینه کانیان درکیان به وه کردووه که ئه وان به دهسه لاتى پرۆحى پیرۆز دهقه کان ده نووسن. یه کیک له دهقه زۆر گرنگه کان له نامه ی دووه مى په ترۆس، به شی سئیه، که وا په ترۆسى نیردراو خویته ره کانی هان ده دات بو ئه وه ی هه تا کو تایی چه سپاو و خوراگر بن. ئینجا ده لیت:

”بزنانن که پشوو دریژی پهروه ردگارمان هه لیکه بو پرزگاری، وه ک پۆلسی برای خوشه ویستمان به گویره ی ئه و داناییه ی خودا بییداوه بو ی نووسین. ئه و له هه موو نامه کانیدا له باره ی ئه م شتانه وه دواوه، ئه وه ی هه ندیک شتی تیدا یه گرانه بو تیگه یشتن که نه زان و نه چه سپاوه کان، وه ک نووسراوه پیرۆزه کانی دیکه، بو له ناوچوونی خویان ده شپۆینن“ (دووه م په ترۆس ۳: ۱۵-۱۶).

جیی سه رنجه که په ترۆس ئاماژه بو ئه وه بکات که پئی وایه نووسینه کانی پۆلس «زه حمه ته بو تیگه یشتن». هه ندیک جار زۆر له باوه پداران هه مان ئه م هه سته یان هه یه! به لام په ترۆس ده شلیت که پۆلس نووسیویه تی «به پئی ئه و داناییه ی پئی دراوه. ههروه ک له هه موو نامه کانی وا ده کات». ئه و داناییه ی که باسی ده کات، داناییه کی ئاسایی نییه، په نگدانه وه ی به لینی عیسا یه بو قوتاییه کان که پرۆحى پیرۆز ده تیریت بو ئه وه ی رینمایان بکات بو هه موو راستیه ک. وه له کو تاییدا، په ترۆس ده لیت که خه لک «زانا نین و چه سپاو نین»، هه ندیک جار قسه ی پۆلس ده گوړن بو خواستی تاییه تی خویان ههروه ک هه مان شت له گه ل سپاره کانی دیکه ش ده که ن! روونه که وا په ترۆس نووسینه کانی پۆلس له هه مان ئاستی دهسه لاتى سپاره کانی په یمانی کو ن داده نیت. ئه و ده قانه باسی به دیهاتنی ئه و به لیتانه ده کات که له رینگای پرۆحى پیرۆزه وه جیبه جی ده کات.

ئه م زنجیره یه دهسه لاتى روونی ده کاته وه که بوچی باوه پدارانی سه ره تا پیدارگریان له سه ر ئه وه ده کرد که دهقه کوکراوه کانی په یمانی نوئی بگه رپینه وه بو نیردراوان. بابه ته که هه ر ئه وه نییه که ئه وان ته نها شایه تحال بوونه، به لکو له بهر ئه وه ی به دیاریکراوی ئه وان ئه م دهسه لاتیه یان له عیسا ی پاشا وه رگرتووه که ئه و شتانه فی ر کلپسا بکه ن که عیسا ویستوویه تی فی ریان بکات.

له به شی چواره م ئه وه مان هه لیتجا که ده توانین به ته واوی دلنیا بین له وه ی که سپاره کانی په یمانی نوئی له راستیدا ئه و سپارانه ن که وا ئه م جوړه دهسه لاتیه یان

هه‌یه. ئەگەر پێویست بکات دەتوانیت بۆی بگه‌ڕێتەوه و جارێکی دیکه‌ بیخوینێتەوه. شایانی باسه‌ که‌ ئێمه‌ی باوه‌ردار بۆ تێگه‌یشتن له‌ مه‌به‌ستی عیسا بۆ ژیاغان پشت به‌ به‌لگه‌ میژووویه‌کان نابه‌ستین، به‌لکو پشت ده‌به‌ستین به‌ تێگه‌یشتنی ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌ کاری رۆحی پیروژ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ راستی ته‌واو پێنماییمان ده‌کات (یوحنه‌ ۱۶: ۱۳)، وه‌ له‌ نیوێشی پێنماییکردن پرۆسه‌ی کوک‌ردنه‌وه‌ی سیپاره‌ پیروژه‌کان. واتا، کاتیک گه‌یشتیه‌ ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ عیسا له‌ نیو مردوووان هه‌ستایه‌وه‌ و به‌وه‌یه‌وه‌ پاشای گه‌ردوونه‌، ئه‌وه‌ کاته‌ ئاسان ده‌بێت بگه‌یته‌ ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ ئه‌وه‌ ده‌توانیت «راستی ته‌واو» بپێتیه‌ دی به‌وه‌ جوهری که‌ به‌لێنی دا‌بوو.

که‌واته‌ سه‌رنج ده‌. ئەگەر عیسا له‌ نیو مردوووان هه‌ستایه‌وه‌، که‌واته‌ ئه‌وه‌ مه‌سیحی چاوه‌ڕوانکراو و پاشاکه‌ و کورپی خودایه‌ و پینغه‌مه‌ره‌. وه‌ ئەگەر ئه‌مه‌ راست بێ، پێویسته‌ به‌ بایه‌خه‌وه‌ گوێی لێ‌گیرین، له‌وانه‌ش پالپشتی ئه‌وه‌ بۆ ته‌واوی په‌یمانی کۆن به‌وه‌ی که‌ وشه‌ی خودایه‌. نه‌ک ته‌نها ئه‌مه‌، به‌لکو هه‌موو هوکارێکامان هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی متمانه‌ بکه‌ین به‌وه‌ی ته‌واو ئه‌وه‌ به‌لێنه‌ی جێه‌جێ کردوووه‌ که‌ داویه‌تی - رۆحی پیروژ ده‌نیریت بۆ ئه‌وه‌ی رێنویینی قوتابیه‌کانی بکات بۆ هه‌موو راستیه‌ک که‌ ویستی بۆیان رابگه‌یه‌نیت له‌ پیناوی چاکه‌ی کلێسا - بۆیه‌ متمانه‌ ده‌که‌ین به‌ کاری رۆحی پیروژ له‌ رابه‌رایه‌تی کلێسا بۆ درک‌کردن به‌م راستیه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌، له‌ کو‌تاییدا وه‌لامی باوه‌ردار به‌ مه‌سیح بۆ پرسیار «بۆچی متمانه‌ به‌ کتیبی پیروژ بکه‌ین؟» ئه‌مه‌ ده‌بێت: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عیسا پاشای هه‌ستاوه‌ له‌ نیو مردوووان پشتگیری په‌یمانی کۆنی کردوووه‌ و دانی به‌ ده‌سه‌لاتی په‌یمانی نوێدا ناوه‌». ئەمه‌ش گریمانه‌ نییه‌، بیره‌ک‌ردنه‌وه‌ش نییه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوت دا‌بخه‌یت و هه‌نگاوی باوه‌ر بهاوینیت، به‌لکو ئەنجامی‌کی به‌ده‌سته‌تاتوووه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای چه‌ند راستیه‌ک:

۱. کتیبی پیروژ له‌ لایه‌نی میژووویه‌وه‌ جێی متمانه‌یه‌.

۲. عیسا له‌ نیو مردوووان هه‌ستایه‌وه‌.

۳. ئینجا ته‌واوی کتیبی پیروژ پشت به‌ ده‌سه‌لاتی عیسا ده‌به‌ستیت.

له‌به‌ر ئەم هوکاره‌ ئێمه‌ باوه‌رمان پێی هه‌یه‌.

له‌به‌ر ئەم هوکاره‌ ئێمه‌ متمانه‌مان پێی هه‌یه‌.

وتهی کۆتایی

پرسیاری دواتر

ههروهک له سههرهتای ئەم کتیبه‌دا گوتم، ئەگەر تۆ باوه‌رت به مه‌سیح نییه، هیوادارم که ئەم گفتوگۆیه‌ پێگه‌ی بۆت خۆشکردبێت تاکو بیر له کتیبی پیروۆز و باوه‌رداران بکه‌یته‌وه به شیوه‌یه‌ک که جیاوازیبێت له بیرکردنه‌وه‌ی پێشترت. هیوادارم درکت به‌وه‌ کردبێت که ئیمه‌ی باوه‌ردار به‌بێ هۆکار یان له‌سه‌ر کۆمه‌لیک گریمانه‌ی پێشوه‌خت داڕێژراو باوه‌ر به‌هیچ شتیک ناکه‌ین. هیوادارم به‌لای که‌مه‌وه‌ ئیستا بتوانیت بلیت «په‌نگه‌ له‌ باوه‌ری مه‌سیحیه‌تدا شتی زیاتر هه‌بێت، زیاتر له‌وه‌ی پێشتر بیرم لێی ده‌کرده‌وه‌».

هه‌روه‌ها ئومێدوارم لێره‌دا کۆتایی به‌ گه‌رانه‌که‌ت سه‌باره‌ت به‌ مه‌سیحیه‌ت نه‌هێنی. ئەگەر خویندنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌ ته‌نها که‌میک متمانه‌کردنت به‌ کتیبی پیروۆزی له‌لا زیاتر کردبیت، هیوادارم کاتی پێویست ته‌رخان بکه‌یت بۆ ئەوه‌ی بچینه‌ پرسیا‌ری دواتر و گرنگتر: کیه‌ ئەو که‌سه‌ی که‌ کتیبی پیروۆز سه‌باره‌ت به‌وه‌ و به‌رده‌وام و به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت باسی ده‌کات؟ عیسا‌ی مه‌سیح کیه‌؟

عیسا‌ چۆن باسی خۆی کردوه‌؟ وه‌ بۆچی گرنگه‌؟ ئەوه‌ی که‌ له‌ کۆتاییدا بگه‌یت به‌وه‌ ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ کتیبی پیروۆز راست و دروسته‌ و پشتی پێ ده‌به‌سترت، ته‌نیا ئامرازیکه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ شتیکێ دیکه‌: ده‌توانین متمانه‌ به‌ عیسا‌ بکه‌ین و باوه‌ری پێ به‌ینین. پێم وایه‌ یۆحه‌نا‌ی نێردراو به‌ شیوه‌یه‌کی با‌شتر ئەمه‌ ده‌لێت:

«ئهمانه‌ نووسراون تاکو ئیوه‌ باوه‌ر به‌ینن که‌ عیسا‌ مه‌سیحه‌که‌یه‌، کورپی خودایه‌، تاکو به‌ باوه‌ره‌ینان به‌ ناوی ئەو ژیا‌نتان هه‌بێت.» (یۆحه‌نا ۲۰: ۳۱)

۹ نیشانه کان

بنیادانی کلیسای تهندروست
 آیا کلیساکه یه کی تهندروستت هه یه؟

پریکخراوی ۹ نیشانه کان ئیشی ئه وه یه که رابه رانی کلیسا به بینین و ئاشکراکردنی کتیبی پیروژ و سه رچاوه ی کرده یی ته یار و ئاماده بکات بۆ ئه وه ی له ریگه ی کلیسای تهندروسته وه شکۆی خودا نیشانی گه لان و نه ته وه کانی جیهان بدهن.
 به له به رچاوه گرتنی ئه و ئامانجان، ده مانه ویت یارمه تی کلیساکان بدهین که له نو نیشانه ی تهندروستدا گه شه بکه ن که زۆر به ی کات پشتگۆی ده خرین:

۱. وتاردانی روون و ئاشکرا
۲. یه زداناسی به پتی کتیبی پیروژ
۳. تیگه یشتن له ئینجیل به پتی کتیبی پیروژ
۴. تیگه یشتن له گوپینی مرۆفه کان به پتی کتیبی پیروژ
۵. تیگه یشتن له مزگینیدان به پتی کتیبی پیروژ
۶. نه ندامتی کلیسا
۷. ته مپکردنی کلیسای به پتی کتیبی پیروژ
۸. به قوتایکردن به پتی کتیبی پیروژ
۹. رابه راپه تی کلیسا به پتی کتیبی پیروژ

ئیمه وه کو ریکخراوی ۹ نیشانه کان بابه ت و په رتووک و هه لسه نگانندی په رتووک ده نووسین، ههروه ها رۆژنامه یه کی ئینته رنیتیش به ریوه ده به ی. کۆنفرانس ساز ده که ین و چاوپیکه وتن تۆمار ده که ین و سه رچاوه ی دیکه ش به ره هم دینین به مه به ستی ته یارکردن و ئاماده کردنی کلیساکان تا کو شکۆی خودا نیشان بدهن.

سه ردانی ماله په ره که مان بکه که بابه ته کانی به زیاتر له ۰۳ زمان به رده ستن بۆ خویندنه وه، وه ناوی خۆت تۆمار بکه تا کو رۆژنامه ی ئینته رنیتی ببه رامبه رت به ده ست بگات. ده توانیت له م لینکه ی خواره وه دا لیستی ته واوی ماله په ری زمانه جیاوازه کان ببینیت:

<https://www.9marks.org/about/international-efforts/>

"باوه‌پدارانی ئەم سەردەمە، زیاتر لە هەر سەردەمیکی دیکە، پێویستە بزانی چۆن بەرگری لە راستیی "وشەى خودا" دەکەن لە نێو جیهانیکیدا کە هەتا دیت دژایەتی تێیدا زیاد دەکات. گیلبرت لەم کتیبەدا بە لگەى بەهێز ئاراستەى باوه‌پداران و بیاوه‌پان دەکات و پالپشتی راستگۆیی کتیبی پیرۆز دەکات، بەو باوه‌پداران چە کدار دەکات بە کەرەستەى گرنج بۆ ئەوێ لەم جیهانە پر لە گومان و دوودلییەدا چالاک بن."

جۆش مکداوڵ، نووسەر و وتاریژ

"ئەم کتیبە پێویستییەکی گەورە دا بین دەکات لە سەردەمیکی کە خەلکی هەموو جۆرە پرسیاریک دەکەن لە بارەى کتیبی پیرۆز و رادەى راستگۆییەکەى بەر لەوێ تەنانەت تەماشای بکەن و بێخوێنەوێ. ئەم بەرھەمەى گریگ گیلبرت، "بۆچی متمانە بە کتیبی پیرۆز بکەم؟"، وەلامى ئەو پرسیارە دەداتەو بە لیکۆلینەو لە کۆمەڵیک بابەت کە خەلکی زۆر جار دەپورۆژین بۆ ئەوێ مەزنترین کتیب نەخوێنەوێ کە کتیبی پیرۆزە. بە زمانیکی سادە پیمان دەلیت کە بۆچی دەتوانین متمانە بە کتیبی پیرۆز بکەین و سەرنجیکی ورد بخەینە سەر ئەوێ کە دەربارەى ژیان دەلیت."

دارل ئیل. بۆک

بەرپۆهەری جیەجیکاریی ریکخراوی چالاکى کەلتوریی هاورد.
جى. هیندرکس؛ ، مامۆستای توێژەر لە بەشى لیکۆلینەو لە
پەیمانى نوێ لە کۆلیژی یەزدانناسی دالاس
قەشەى گەورەى کلێسای ئارشە گیمايندە، هامبۆرگ، ئەلمانیا

گریگ گیلبرت خاوەنى پرونامەى ماستەرە لە ساودرن باپتیسست سیمینەرى و پرونامەى بەکالۆریۆسە لە زانکۆى یەیل. گیلبرت شوانى گەورەى کلێسای تیرد ئاقینىو باپتیسستە لە شارى لويسفیل لە ویلايەتى کنتاکى ئەمریکا. نووسەرى هەردوو کتیبى "مزگینى مەسیح چىیە" و "عیسا کتیبە" یە؛ وە کتیبىکى لەگەل کینن دیبەنگ نووسیوێ بە ناوى "ئەركى کلێسا".